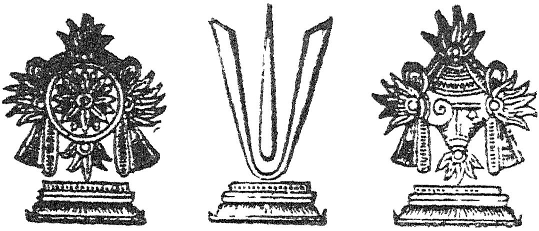

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

ஸர்வ வேதாந்த தாத்பர்ய ஸங்க்ரஹமான

ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

எளிதான தமிழ் நடையில்
எழுதப்பட்ட வ்யாக்யானத்துடன் கூடியது

சென்னை, கோமளேசுவரன் பேட்டை
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார ப்ரசாரண ஸபை

1920

दासोहमर्पयामि त्रय्यन्ताचार्य चरणराजीवे ।
व्याख्यां नृसिंह नामा महित रहस्यत्रयस्यसारस्य ॥

முகவுரை

வேதம், வேதாந்தம், ஆகமம், இதிஹாஸம், புராணம், ஸூத்திரம், திவ்ய பிரபந்தம், ஆசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகள் முதலிய பல முகங்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் அத்யாத்ம சாஸ்திர ஸம்பிரதாயமென்னும் ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத வேதாந்தமதத்தை அந்தணாந்திய செல்லையுள் நின்ற அனைவரும் உணர்ந்து ஆஸ்திகர்களாய்ப் போந்து கடைத்தேறும் பொருட்டுக் கடல்கடைந் தமுதங்கொண்டாற்போல் அத்யாத்ம சப்தராசிகளென்னும்படியான ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிட ரூபங்களான உபயவேதாந்தங்களினுடையவும் ஸாரதமாம்சங்களைத் திரட்டி பிரமாணங்களோடு மிகுதி குறைவற ச்ரோதவ்ய சேஷமில்லாதபடி எளிய மணிப்ரவாள நடையில் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்திருக்கும் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார மென்னும் இந்நூலை ஆஸ்திகர்கள் யாவரு மறிவார்கள். காலவைகுண்யத்தால் இவ்வருமையான க்ரந்தம் ப்ரசாரத்திலிருந்து மறைந்து வருவதையும், இதன் பொருளையும் பெருமையையும் எளிதாய் விளக்கும்படியான தமிழ் வ்யாக்யான மொன்று மிகவும் அவச்யமென்பதையும் கணிசித்துச் சில ஆஸ்திகர்கள் நியமித்ததை முன்னிட்டு இக்ரந்த ப்ரசாரணமாகிற கைங்கர்யத்தை ஆரம்பித்தோம்.

இதற்கு உற்சாகத்துடன் முதலில் இந்த ஸபையின் அத்யக்ஷரான திருவல்லிக்கேணியிலிருக்கும் ஸ்ரீ உ.ப. ராஜமன்னார்கோவில் ஈயுண்ணி எஸ். ராஜகோபாலாசார்யார் ஸ்வாமி முன் வந்து ரூ.500 கொடுத்துதவியதும், அதன்பின் இதனடியில் கண்டிருக்கும் ஸ்ரீமான்களும் விசேஷமாக உபகரித்ததும், ஸ்ரீ உ.ப.வே. திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம் நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகள் இந்த க்ரந்தத்துக்கு ஆசார்யாதி ஸம்மதமான இந்த எளிய வ்யாக்யானத்தை

இயற்றி அதை ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாக நமக்களித்து இக்கைங்கர்யத்தைத் தலைக்கட்டிக் கொடுத்ததும், ஸர்வஸுஹ்ருத்தான சரண்யனுடையவும் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடையவும் அனுக்ரஹ விசேஷங்களென்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லை. இவர்களெல்லோருக்கும் அடியோங்களுடைய ப்ரணாமத்தை இதன் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்து உதவி புரிந்தவர்களின் திருநாமங்கள்.

—*—

ஸ்ரீ.	உப. ஈயுண்ணி எஸ். ராஜகோபாலாசார்யார், புரொப்ரைட்டர், எஸ். ஆர். சாரி அன்டு கம்பெனி, மதராஸ்		500
,,	சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம் நரஸிம்மாசார்யார் (சிஷ்யர்கள்)		250
	கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ...	25	
	களத்தூர் ராகவாசார்யார் ...	30	
	அரும்புலியூர் வேதம் சேஷாசார்யார் ...	30	
	அரும்புலியூர் கௌடி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார்	25	
	வீரவல்லி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார் ...	25	
	கங்கையாடி ராமய்யங்கார் ...	15	
	நடாதூர் ஸுந்தராசார்யார் ...	25	
	கோமடம் ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார் ...	10	
	காளி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார் ...	10	
	சில்லரை வஸூல் ...	55	
,,	டி. நரஸிம்மய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், திருவல்லிக்கேணி		100
,,	ஸர் வி. ஸி. தேசிகாசார்யார், மைலாப்பூர் ...		50
,,	ராவ் பஹதூர் என். ஸி. ராஜகோபாலாசார்யார், எழும்பூர்		50
,,	ராவ் ஸாஹெப் வி. டி. கிருஷ்ணமாசார்யார், விஜயநகரம்		25

ஸ்ரீ	உப. கே. கோவிந்தாசார்யார், பெஸ்டு அண்டு கம்பெனி, மதராஸ்	50
,,	வி. ஸி. சேஷாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மைலாப்பூர்	25
,,	ராய்ஸாஹெப் எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், யுனிவர்ஸிடி புரொபெஸர், மைலாப்பூர் ...	25
,,	கே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மைலாப்பூர்	50
,,	டி. வி. நீலமேகாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், கீள்பாக்கம்	15
,,	ஹானரபில் எஸ். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், அட்வொகேட் ஜெனரல், மைலாப்பூர்	200
,,	பூண்டி துரைஸாமி அய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மதராஸ்	10
,,	காயார் வி. தேசிகாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மதராஸ்	10
,,	வி. எஸ். வெங்கடாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், எழும்பூர்	25
,,	ஸ்ரீ வேங்கடாசார்யார், தேனூர்விளாகம் ...	25
,,	என். எஸ். நரஸிம்மாசார்யார், டிஸ்டிரிக்டு முன்ஸிப், புரொதத்தூர்	25
,,	ராவ் பஹதூர் டி. விஜயராகவாசார்யார், திவான், கொச்சி	50
,,	ரங்கநாத தாதாசார்யார், லக்ஷ்மிநாயக்கன்பாளையம்	250
,,	ஆராவமுத அய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், பெங்களூர்	25
,,	கே. பாஷ்யம் அய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மைலாப்பூர்	20
,,	எஸ் ராகவய்யங்கார், ஸப் ஜட்ஜ், திருச்சினாப்பள்ளி	10
,,	என். எஸ். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், கோயம்பத்தூர்	25
,,	எஸ். ஆர். ரங்கஸாமி அய்யங்கார், வக்கீல், ஈரோடு.	20
,,	கே. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ரெவின்யூ கமிஷனர், பெங்களூர்	15

ஸ்ரீ. உப.	வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மதராஸ்	50
,,	வ. வி. கோபாலாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், திருச்சிறாப்பள்ளி	20
,,	என். கோபாலஸ்வாமி அய்யங்கார், ஸ்பெஷல் டிப்டி கலெக்டர், மைலாப்பூர்	25
,,	ராவ் பஹதூர் வி. ஆர். திருவேங்கடாசார்யார், ஜட்ஜ், மைலாப்பூர்	25
,,	ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், மேலப்பாளையம் ...	10
,,	ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார், மேலப்பாளையம் ...	10
,,	கே. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், திருவல்லிக்கேணி	10
,,	டி. ஸி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மதுரை	25
,,	டி. டீ. ஸ்ரீநிவாஸமூர்த்தி அய்யங்கார், நியோபதி டாக்டர், திருவஹீந்திரபுரம்	10
,,	வி. பத்மநாபய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மைலாப்பூர்	10
,,	நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார், ஹைகோர்டு வக்கீல், புரசைபாக்கம்	25
,,	வன்பாக்கம் வெ. தேசிகாசார்யார், ரங்கபவனம், எழும்பூர்	25
,,	எஸ் டீ. கிருஷ்ணய்யங்கார், ஹைகோர்டு வக்கீல், மதுரை	25
,,	ஐயா யாமுந தாதாசார்யார், ஸ்ரீரங்கம் ...	40

ஸர்வ வேதாந்தஸாரமான இந்த க்ரந்தம் 'திகந்தவ்யாபிநீ பூயாத் ஸாஹி லோக ஹிதைஷிணீ' என்று நாடெங்கும் பரவிச் செழித்தோங்கும் வண்ணம் ச்ரிய:பதியான புருஷோத்தமனை அநவரதம் ப்ரார்த்திக்கின்றோம்.

நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்,
வன்பாக்கம் வெ. தேசிகாசார்யர்,
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸார ப்ரசாரண ஸபையின்
கார்யதரிசிகள்.

மதராஸ்,
10—2—20.

உபோத்காதம்.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमते श्रीनिवासरामानुजमहादेशिकाय नमः ॥

திருவவதாரம்.

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்னும் இந்த க்ரந்தத்தை அருளிச்செய்த ஸ்ரீமந் நிகமாந்தமஹாதேசிகன் கலி 4370-வது விபவ (இங்கிலீஷ் 1268) வருஷத்தில் புரட்டாசிமீ சிரவண நக்ஷத்திரத்தில் காஞ்சீபுரத்தில் ஹிமவனம் என்றும், திருத்தண்கா என்றும், சொல்லப்படுகிற விளக்கொளி (தீபப்ரகாசர்) எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் நியமித்த எழுபத்து நாலு ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளில் ஒருவராய் விச்வாமித்திர குலதிலகரான அநந்த ஸோமயாஜியாருடைய திருப்பௌத்திரரான அநந்தஸூரியாருக்கும் தோதாத்ரி யம்மைக்கும் திருக்குமாரராக அவதரித்தருளினார். இவருடைய அவதார வைபவத்தையும் ப்ரபாவத்தையும் கணிசித்து இவர் குமாரரான நாப்புல் நயினார் 'वेंकटेशावतारोयं तत्घण्टांशोथवाभवेत्। यतींद्रांशोथवेत्येवं वितर्क्यायास्तु मंगळं॥' என்றும், 'அன்றிவ்வுலகினையாக்கி அரும்பொருள் நூல் விரித்து ** பின்னும் வென்றிபுகழ் திருவேங்கடநாதனென்னும் குருவாய்நின்று நிகழ்ந்து' என்றும் அருளிச்செய்தார். இவர் திருவேங்கடமுடையானுடைய அவதார விசேஷம் என்பது ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டர்கள் அறிந்த விஷயம். இத்தைக் கணிசித்திறே 'श्रीमद्वेंकटनाथार्य' என்றநுஸந்தித்தார்கள். திருவேங்கடமுடையானே தமது ஸுவர்ண கண்டையை இவர் தாய் தந்தையர்க்குக் கொடுத்ததாக அவர்கள் கனவுகண்டு அந்தவ்யாஜமடி

யாக இவர் அவதரித்தார் என்பதைக் கணிசித்து 'तद्घण्टांशः' என்றருளிச்செய்தது. ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அவதார ஸமாபன தசையில் கலங்கியிருந்தசிஷ்யர்களைப்பார்த்து கொங்குப் பிராட்டியைக்கேட்டு ஸம்சய நிவ்ருத்திசெய்து கொள்ளும்படி அவர்களை நியமித்தார். அவர்கள் அப்படியே அப்பிராட்டியிடம் செல்ல அவளும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருவடி ஸம்பந்திகளான அம்மஹாத்மாக்களை ஸேவித்து அவர்கள் நடுவில் உட்கார்ந்து, அலைந்திருந்த தன் கூந்தல்களை எண்ணெ தடவி வாரி முடித்து, சிவந்த நிறமுள்ள பட்டுக் கயிற்றினால் ஒரு கட்டுக்கட்டி, அதன்மேல் வெண்மையான பட்டுக் கயிற்றினால் பின்னும் அழுத்தமாய்க் கட்டிவிட்டு, அவர்களை மறுபடியும் ஸேவித்து, 'தேவரீர்கள் என்னைத் தேடிவந்த கார்யம் இதுதான், இனித் தேவரீர்கள் எழுந்தருளலாம்' என்று விண்ணப்பம் செய்தாள். இதனபிப்ராயத்தை யறியாமல் அவர்கள் திரும்பவும் ஸ்ரீபாஷ்ய காரரிடம் விஜ்ஞாபிக்க, அவர், அவள் வேதங்களின் அவதாரமென்றும், அவளுடைய அலைந்த கூந்தல்கள் துர்வாதிகளின் அபார்த்தங்களினால் கலைக்கப்பட்ட வேத வாக்யங்கள் என்றும், சிவந்த கயிற்றினால் கட்டியது 'நாம் ஸந்யாஸி ரூபமாய் அவதரித்து வேதார்த்தங்களை ஒன்று சேர்த்து பரிஷ்கரித்தது' என்றும், பிறகு வெண்கயிற்றினால் அழுந்தக்கட்டியது 'நாமே இன்னொரு அவதாரம்செய்து க்ரஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்து அவைகளை ப்ரதிவாதிகள் அசைக்கவொண்ணாதபடி உறுதிப்படுத்தப்போகிறோம்' என்றும் அபிப்ராயங்களைத் தெரிவிக்கின்றனவாகையால் சோகிக்க வேண்டாம் என்று தேற்றினார். ஸ்ரீயதிராஜஸப்ததியில் 'चिरन्तनसरस्वती चिकुरबन्धसैरन्ध्रिका:' என்னும் ச்லோகத்தில் அபிப்ரேதமென்று பெரியோர்கள் சொல்லும் இந்தச் சரித்திரம் இங்கு 'यतीन्द्रांशोथवा' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டது.

அவதார வைபவம்.

'आप्रादुर्भावं प्रकटितपरब्रह्म भावः' என்கிற ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்தைப் போலவே ஸ்ரீ தேசிகனும் தம்முடைய அதி மானுஷ சக்தியை வெளியிட்டருளினார் என்பது இவர் சரித்திரத்தில் பல வ்ருத்தாந்தங்களாலும் தெரியவரும். உதாஹரணமாய் இவர் ஐந்து வயதிலேயே ஸ்ரீ அம்மாள் காலக்ஷேப கோஷ்டிக்குத் தம்முடைய மாதுலரான அப்புள்ளாருடன் சென்று அவரை தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்கும்

கால் இவருடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸைப் பார்த்து மோஹித்து அதிலீடு பட்டு காலக்ஷேபத்தில் விட்ட இடம் தெரியாமல் சிஷ்யர்கள் திகைத்து நிற்கும்பொழுது இவர் அந்த இடத்தை எடுத்துச்சொல்லி அர்த்த விசேஷங்களை நிரூபிக்க, ஸ்ரீஅம்மாளும் 'प्रतिष्ठापित वेदान्तः प्रतिक्षिप्त बहिर्मतः। भूयास्त्रैविद्यमान्यस्त्वं भूरिकल्याण भाजनं॥ (வேதாந்தங்களை ஸ்தாபித்து புறச் சமயங்களை தோற்பித்து வேதங்களும் வைதிகர்களும் கொண்டாடும்படி அநந்த கல்யாண குணங்களுக் கிருப்பிடமாவாய்)' என்று ஆதரவுடன் அனுக்ரஹித்ததை இவர் தாமே தம் க்ரந்தங்களில் பல இடங்களில் அருளிச்செய்திருக்கிறார். ஒரு ராத்திரியில் ஒரு யாமத்தின் பாதியில் ஸ்ரீபாதுகாஸஹஸ்ரத்தை யருளிச் செய்ததும், ப்ரபோதசந்திரோதயத்தைப் பாரீர் என்று ப்ரதிவாதி கொடுக்க அதே க்ஷணத்தில் ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தை அருளிச் செய்ததும் லோகப்ரஸித்தமிறே.

வித்யாப்யாஸம்.

இவர் வேதாந்தோதயனர் என்று விளங்கும் மடப்பள்ளியாச்சானுடைய கொள்பேரனும் தமது மாதுலருமான வாதிஹம்ஸாம்புதாசார்யர் என்று பெயர் பெற்ற ஆத்ரேயராமானுஜர் (அப்புள்ளார்) ஸ்ரீபாதத்திலே, ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஸாந்தீபினியினிடத்தில் அறுபத்து நாலு கலைகளையும் அறுபத்துநாலு நாள்களில் அப்யஸித்தாப்போலே இருபது வயதிற்குள்ளே ஸகல சாஸ்திரங்களையும் சிக்ஷித்தார் என்பதை 'विंशत्यब्दे विश्रुत नानाविध विद्यः' என்றிவர் தாமும், 'रामानुजार्यादात्रेयान्मातुलात्सकलाः कलाः। अवाप विंशत्यब्दे' என்று தூப்புல் நயினாரும் அருளிச்செய்தார்கள்.

குணாதிசயம்.

இதற்குப்பிறகு தம்மாசார்யனால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருடமந்திரத்தை ஆவ்ருத்திசெய்வதற்காக மஹாநதி, திவ்ய க்ஷேத்திரம், பர்வதம் இம்மூன்றும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்த மஹாஸித்தி க்ஷேத்திரமாகிய திருவஹீந்திரபுரத்தை நாடி ஸித்திபெற்று, ஸ்ரீகருடன் உபதேசித்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவ மந்திரத்தை ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மன் ஸந்நிதியில் ஓர் அச்வத்த வ்ருக்ஷத்தின் அடியில் ஆவ்ருத்திசெய்து ஸ்ரீஹயக்ரீவ ப்ரஸாதத்தாலே 'அருள்தருமடியவர்பால் மெய்யைவைத்துத் தெருள்தாநின்ற தெய்வநாயகா' என்றிவர் தாமும், 'तुरगवदनतेजो बृंहिताश्चर्यशक्तिः' என்று பின்

புள்ளாரும் அனுஸந்தித்தபடியே அபரிமித ஜ்ஞாநசக்தியுக்தராய், விசுவாமித்திரருபதேசத்துக்குப் பிறகு ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கு அஸ்திரதேவதைகள் நேரில் நின்று 'इमेस्म परमोदार किंकरास्समुपस्थिताः' என்று விண்ணப்பம் செய்ததுபோல வித்யாபிமானி தேவதைகளெல்லாம் தாங்களேவந்து வரிக்கும்படியான விசேஷ கடாக்ஷத்தைப் பெற்றார். இதை ஸ்ரீஹயக்ரீவஸ்தோத்திரத்தில் 'मनोगतं पश्यति यस्सदात्वां मनीषिणां मानसराजहंसं। स्वयं पुरो भावविवाद भाजः किं कुर्वते तस्य गिरो यथार्हं ॥' என்றருளிச் செய்தார். இதைத் திருவுள்ளம்பற்றியே ஸ்ரீரங்கநாயகியும் பின்பு 'ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர:' என்றிவருக்குத் திருநாம மனுக்ரஹித்தாள். இப்படி இவருக்கு அஸாதாரணமான ஜ்ஞான வைபவத்தை 'दूषण्यादौ तार्किकाग्रेसरत्वं दृश्यं श्रीमद्वेंकटेशस्य सूरेः। अन्या लभ्या चातुरी पद्यगुंभे सर्वज्ञत्वं तत्वमुक्ताकलापे ॥ (இவர் தார்க்கிகர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டர் என்பதைச் சததூஷணீ முதலிய க்ரந்தங்களிலும், ஸர்வஜ்ஞரென்பதையும், கவிதையில் பிறர்க்கு நிலமல்லாத சாதுர்யத்தையுடையவரென்பதையும் ஸ்ரீதத்வமுக்தாகலாபத்திலும் அறியலாம்)' என்று ஸ்ரீதொட்டயாசார்யர் அருளிச்செய்தார் இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானத்துக்கனுகுணமான இவருடைய வைராக்யம் விஜயநகரம் மஹாராஜாஸபையில் வித்யாரண்யருக்கும் அக்ஷோப்யமுனிவருக்கும் நடந்த விவாதத்தில் மத்யஸ்தராயிருக்கும்படிக்கும் அதற்காக விசேஷ தனத்தை ஸமர்ப்பிப்பதாகவும் ப்ரார்த்தித்தகாலத்தில் அதற்குப் பதிலாக எழுதியனுப்பிய வைராக்யபஞ்சகத்தின் அர்த்தானுஸந்தானத்தாலும், ஸ்ரீதொட்டையாசார்யர் அருளிச்செய்த 'घनानि * * समलोष्टरुक्मं ॥' என்கிற வைபவ ப்ரகாசிகா ச்லோகத்திலும், மற்றும் இவர் சரித்திரத்திலும் ஸுவ்யக்தம். இப்படிப்பட்ட அஸாதாரணமான வைபவத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ज्ञानवैराग्य भूषणं' என்றனுஸந்தித்தார்கள்.

திவ்யதேச ப்ரதிஷ்டாதிகள்.

இவர் இந்த லோகோபகாரமாகச் செய்த திவ்யதேச ஸ்தாபநம் முதலியவைகளும் ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத மதாபிவ்ருத்திக்கும், ஜ்ஞான ப்ரவர்த்தனத்துக்கும் செய்திருக்கும் விசேஷ உபகாரங்களும் எண்ணிறந்தவை. அவைகளில் ப்ரதானமானவை—ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் துலுக்க கலாபத்தில் வெளியில் எழுந்தருளப்பண்ணப்பட்டிருந்த ஸ்ரீரங்கநாதனை செஞ்சி ராஜாவாகிய கோபணார்யனைக்

கொண்டு மறுபடியும் திருப்ரதிஷ்டாதிகள் செய்வித்தருளினதும், தில்லைத் திருச்சித்திரகூடத்திலிருந்து கீழ்த்திருப்பதியில் எழுந்தருளப்பண்ணப்பட்டிருந்த ஸ்ரீகோவிந்தராஜனை மறுபடியும் அவ்விடத்தில் திருப்ரதிஷ்டை செய்வித்தருளினதும், ஸ்ரீரங்கத்தில் ஒரு திருவத்யயன உத்ஸவத்தில் ஆழ்வாராதிகளுக்கு ப்ரதிஷ்டையும் ஆராதனாதிகளும் அவர்களுடைய ப்ரபந்த படனாதிகளும் கூடாதென்று ஆக்ஷேபித்தவர்களை நிராகரித்து அவைகளை ஸ்தாபித்தருளினதும், பெருமாள் கோயிலில் ஸ்ரீதேவப் பெருமாளுக்கு ப்ருஹ்மோத்ஸவம் நடக்கும்பொழுது சைவர்கள் நடத்தக்கூடாது என்றுக்ஷேபிக்க ச்ரிய : பதியின் பரத்வத்தை ஸ்தாபித்து வாதிகளை நிரஸித்து உத்ஸவாதிகளை யதாக்ரமம் நடத்திவைத்தருளினதும். இச்சமயத்தில் ஸ்ரீவரதராஜன் தம்முடைய திருச்சின்னங்களில் ஒன்றை இவருக்கு பிருதாக அனுக்ரஹித்தது இப்போதும் அந்த ஸந்நிதியில் ஒற்றைத்திருச்சின்னம் ஊதிவருவதினாலும், வைசாக கருடோத்ஸவத்தில் ஸ்ரீதேசிகனுக்கு நடக்கும் விசேஷமர்யாதைகளினாலும் பிரஸித்தம்.

கிரந்தங்கள். இவர் ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தின்படி தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை நிரூபித்திருக்கும் ப்ரகாரம்—பரதத்வமான எம்பெருமான் எல்லா அவஸ்தைகளிலும் லக்ஷ்மியுடன் பிரிவில்லாத சேர்த்தியையுடையவன் என்பதையும், லக்ஷ்மீதத்வத்தைப்பற்றி உண்டாகும் சங்கைகளுக்கெல்லாம் ஸமாதான மருளிச்செய்து அத்தத்வத்தையும் பரக்க நிரூபித்து, தத்வஸ்திதியை ஒருவராலும் கலக்கமுடியாதபடி பூர்ணமாக ஸ்தாபித்தருளினார். இவ்விஷயமான க்ரந்தங்கள் :— ஸ்ரீமந் ந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீமந் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீசதுச்லோகீ பாஷ்யம் முதலியவை. நாராயணனே பரதேவதை என்னுமர்த்தத்தை ஸ்ரீஸ்தோத்ரரத்னபாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களில் ஸ்தாபித்தருளினார். மற்ற அவரதத்வங்களைப்பற்றி ஸ்ரீமந்ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீமந் ந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீதத்வமுக்தாகலாபம், ஸ்ரீஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்களில் நிரூபித்தருளினார். ஸர்வாதிகாரமாய் ஸர்வஸுலபமாயிருக்கும் ப்ரபத்தியே பரமஹிதமென்னுமர்த்தத்தை ஸ்ரீநிக்ஷேபரக்ஷை, ஸ்ரீமத்கீதாபாஷ்ய தாத்பர்யசந்திரிகை, ஸ்ரீமந்ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீகத்யத்ரய பாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களில் அருளிச்செய்தார். பரி

பூர்ண ப்ரும்மானுபவமும் அதின் பரீவாஹமான கைங்கர்யமும் பரம புருஷார்த்தமென்னு மர்த்தத்தை ஸ்ரீமந்ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீகத்ய பாஷ்யம், ஸ்ரீதத்வமுக்தாகலாபம், ஸ்ரீஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்களில் வெளியிட்டருளினார். ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு விரோதமாக வேதங்களுக்கு அபார்த்தங்களைச் சொல்லுமவர்களை ஸ்ரீசததூஷணி, ஸ்ரீதத்வமுக்தாகலாபம், ஸ்ரீஸர்வார்த்தஸித்தி, ஸ்ரீந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீபரமதபங்கம் முதலிய க்ரந்தங்களில் நிராகரித்து இந்த ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தியருளினார். ஸ்ரீமத் அதிகரணஸாராவளீ, ஸ்ரீமத் தத்வடீகை, ஸ்ரீமத் தாத்பர்யசந்திரிகை, ஸ்ரீமத் கத்யத்ரய பாஷ்யம், இந்த க்ரந்தங்களில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு அவருடைய திருவுள்ளத்துக்கு அனுகுணமாக வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷை ஸ்ரீ சதுச்லோகீ ஸ்தோத்ர ரத்ன பாஷ்யங்கள், இவைகளில் ஸ்ரீஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு ப்ரமாணுனுகுணமான வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அஸாதாரணமான சங்கசக்ராங்கனம், திருமண்காப்பு, பகவதாராதனம், பகவத் ப்ரஸாதத்தின் மஹிமை முதலியவைகளை ஸ்ரீஸச்சரித்ர ரக்ஷை ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ரக்ஷை முதலியவைகளில் ஸம்சய விபர்யயங்களற நிரூபித்தருளினார். பரமஹிதமாகிய ப்ரபத்தியின் உபாயத்வத்தைபற்றிச் சொல்லப்படும் ஆக்ஷேபங்களை யெல்லாம் அனுவதித்து அவைகளை ஸ்ரீநிக்ஷேபரக்ஷையில் நிராகரித்தருளி, ந்யாஸவித்யையின் அங்காங்கி விபாகாதிகளை ஸ்ரீமந்ந்யாஸவிம்சதி, ஸ்ரீமந்ந்யாஸதிலகம், ஸ்ரீமந்ந்யாஸதசகம் இவைகளில் நிரூபித்தருளினார். இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் சாஸ்திர பரிசய மில்லாதவர்களும் ஸுலபமாய் அறியும்பொருட்டு எளிதான மணிப்ரவாள நடையில் அவரவர்கள் புத்திக்கும், சக்திக்கும் தக்கபடி ஸங்க்ரஹங்களாயும், விஸ்தாரங்களாயும் முப்பத்தொரு ரஹஸ்யங்களில் அருளிச்செய்தார். இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம்தழுவி ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோதயமென்கிற நாடகத்தையும் அருளிச்செய்தார். அனேகம் திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்கள் விஷயமாக ஸ்தோத்திரரூபமாக த்வாத்ரிம்சத் ஸ்தோத்திரங்களையருளிச்செய்தார். ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸுலபமா யறியும்பொருட்டு திருமந்திரச்சுருக்கு முதலிய தமிழ் ப்ரபந்தங்களை யருளிச்செய்தார். ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தைப்பற்றி விஸ்தாரமாய் ஸ்ரீயாதவாப்

யுதயம் என்னும் காவ்யமருளிச்செய்தார். இப்படியே மற்றும் ஸ்ரீஹம்ஸஸந்தேசம், ஸ்ரீஸுபாஷிதநீவி முதலிய அனேகம் க்ரந்தங்களை அருளிச்செய்தார். திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து அவைகளின் ஸங்கதி முதலியவைகளை ஸ்ரீமத்த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம் என்னும் க்ரந்தத்திலும், திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பாட்டின் அர்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹித்து ஸ்ரீமத்த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்னாவளி என்னும் க்ரந்தத்திலும் அருளிச்செய்தார். இப்படிக் கீழ்க்கூறிய க்ரந்தங்களில் அங்கங்கு நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தவிசேஷங்களையெல்லாம் ஸ்வல்பகாலத்தில் அறியமுடியாதாகையினால் அவைகள் எல்லாவற்றின் ஸாராம்சத்தை ஒருங்கத்திரட்டி இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்னும் க்ரந்தத்தை ஸங்க்ரஹருசிகளுக்கு இனியொரு க்ரந்தத்தினு மலையவேண்டாதபடி பரிபூர்ணமாக நிரூபித்தருளினார். இதன் பெருமையை 'अविज्ञातं विजानतां विज्ञात मविजानतां । रहस्यत्रयसाराख्यं परं ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥ (இதன்பெருமை இவ்வளவென்று அளவிட்டறிந்தவர்களுக்கு இதின் பெருமை அறியப்படாதது, அப்படி அளவிட்டறியாதவர்களுக்கு இது உண்மையாயறியப்பட்டது, ஆகையால் இது பரப்ருஹ்மத்தைப்போன்ற பெருமையையுடையது, இது எக்காலும் என் மனதை விட்டகலாமலிருக்கவேண்டும்)' என்று பின்புள்ளார்கள் பல படிகளாலும். அநுஸந்தித்தார்கள். இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் முதலிய பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு க்ரந்த முகேன தாத்பர்யார்த்தங்களைப் பரக்க நிரூபித்த உபகாரத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'रामानुजदयापात्रं' என்றநுஸந்தித்தார்கள்.

ஸித்தாந்தத்தின் ப்ரதான கொள்கைகள்.

இப்படிப் பஹுமுகமாக க்ரந்தத்தினாலும்; அநுஷ்டானத்தினாலும், வேதாந்தஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தின இவருடைய ப்ரதானக்கொள்கை யென்னவென்றால்:—எல்லாஜ் ஜாதியரும் அவரவர்கள் ஜாதிக்குரியதாய் சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைப் பகவானுடைய கட்டளைகளிவை யென்றெண்ணி அவைகளை யனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதும், அப்படி அனுஷ்டிக்கும்போது பகவத்ப்ரீதியொன்றையே பலமாக உத்தேசித்துத் தன் சக்திக்கனுகுணமாகச் செய்யவேண்டும், ஒரு காலத்திலும் அவைகளை விடக்கூடாது என்பதும், இப்படித் தங்கள் தங்கள்

ஜாதிக்கனுகுணமான கார்யங்களைச் செய்து வரும் எல்லா ஜாதியரும் சரணாகதியென்றும், ப்ரபத்தியென்றும் சொல்லப் படுகிற உபாயத்தை அனுஷ்டித்து மறு ஜன்மமில்லாமல் பரம புருஷார்த்தமாகிற மோக்ஷமென்னும் நீட்சியில்லா வாழ்ச்சியைப்பெற லாமென்பதும், ப்ரபத்திக்குப் பிறகு சாஸ்திரத்துக்கு வசப்பட்டவ னாய் நடக்கவேண்டும், அப்படி நடக்கத்தவறினால் பகவந் நிக்ரஹ முண்டாகும் என்பதும், ப்ராயச்சித்தாதி முகேன அவைகள் நிவ்ருத் தித்துவிடுமாகையினால் பரமபுருஷார்த்த லாபத்திற்குத் தடையாகாது என்பதும், பகவானிடத்தில் பக்தியுடையவர்கள் எந்த ஜாதியராயி னும் அவர்கள் விஷயத்தில் சாஸ்திர ஸம்மதமான கௌரவாதிகளில் குறைவுசெய்யக்கூடாதென்பதும், அப்படிச் செய்தால் பகவானு டைய நிக்ரஹம்வரும் என்பதும், ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் ஹிதமாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதும், அப்படி ஹிம்ஸாதிகளைச் செய் தால் பகவதப்ரீதிக்குப் பாத்திரனாவான் என்பதும். இப்படி வேதாந் தார்த்தங்களைப் பரக்க நிரூபித்த உபகாராதிசயத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி 'वन्दे वेदान्तदेशिकं' என்றனுஸந்தித்தார்கள்.

இவர் விஷயமான சில அபிப்ராயங்கள்.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தாராளமான மனதையுடையவரென்றும், அதை இவர் குறுக்கிவிட்டனர் என்றும், மதத்தில் இவர் ஆக்ரஹமுள்ளவர் என்றும், மற்றும் இப்புடை களில் இவரைப்பற்றிச் சிலர் சொல்வது இவ ருடைய க்ரந்தங்களில் பரிசயமில்லாதவர்கள் பிதற்றும்வார்த்தை. ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்துக்கும், க்ரந்தங்களுக்கும் முற்றிலும் விருத்தமான கதைகளை கல்பித்து மூடர் கள் சொல்லும் ஐதிஹ்யங்களைப் புத்திமான்கள் அங்கீகரியார்கள். இவ்விஷயங்கள் இந்த ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தை ஒருதரம் ஸேவித்தவர்களுக்கு நன்கு புலப்படும். இவரைப்போலத் தாராள மான மனதுடையவர்கள் ஒரு மதத்திலும் இல்லையென்று திண்ண மாய்ச் சொல்லலாம். க்ரந்தமுகமாக அந்தணர்முதல் சண்டாளர் வரையிலான ஜாதியர்களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்குரிய கர்மானுஷ்டானத்தினாலும், உபாயானுஷ்டானத்தினாலும் பரமபுரு ஷார்த்தத்தையடையலாம் என்று நிரூபித்தவர் இந்த மஹான் ஒரு வரே. மற்றும் ஆபாதப்ரதீதியாய் சாஸ்திரவிருத்தம்போல் தோன்

றும் வாக்யங்களைக்கண்டு நம் போலியர்கள் ப்ரமிக்காமலிருக்கும்படி அவைகளையெல்லாம் எடுத்து அவைகளுக்குத் தாத்பர்யார்த்தங்களை நிரூபித்திருக்கிறார்.

இந்த க்ரந்தத்தில் ச்ருதிகள், பாஞ்சராத்ரம், இதிஹாஸம் புராணங்கள், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வரையிலான பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகள், இவைகள் ப்ரமாணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீமத்ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியில் இவர் தாமே 'ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய சிஷ்யப்ரசிஷ்ய ஸம்ப்ரதாயங்களில் அர்த்தவிரோதமில்லை, யோஜநா பேதமேயுள்ளது' என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியே பெரியவாச்சான் பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசார்யர் முதலியவர்களுடைய வாக்யங்களில் சில மேல்பார்வையாய் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருவுள்ளத்துக்கு விரோதம் போல் தோன்றினபோதிலும் அவ்வாக்யங்களுக்கு ப்ரமாணானுகுண மானவர்த்தங்களை இக்ரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார். ஆகையினால் இக்ரந்தம் ஸர்வ சாஸ்திரங்களுக்கும் ஸாரமென்று பெரியோர்களினால் ஆதரிக்கப்பட்டது.

க்ரந்த ஸங்க்ரஹம்.

இதில் முதல் இருபத்திரண்டதிகாரங்கள் அடங்கிய அர்த்தானு சாஸந பாகத்தில் ஆஸ்திகர்கள் சாஸ்திரங்களில் அவச்யம் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை நிரூபித்தருளினார். மேல் நாலு அதிகாரங்களடங்கிய ஸ்திரீகரணபாகத்தில் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களில் நேரிடுகிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்தார். இதற்குமேல் மூன்றதிகாரங்கள் அடங்கிய பத வாக்ய யோஜநாபாகத்தில் இப்படி நிரூபித்த ஸகல சாஸ்திரார்த்தங்களும் ரஹஸ்யத்ரயங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியை நிரூபித்தருளினார். முடிவில் மூன்றதிகாரங்களடங்கிய ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியா பாகத்தில் இவ்வர்த்தங்களை உபதேசிக்கும் ஆசார்யனிருக்கும்படியும், உபதேசம் பெறும் சிஷ்யன் இருக்கும்படியும், க்ரந்த நிகமனமும் முறையே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வதிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸங்கதி முதலியவைகளை வ்யாக்யானத்தில் அங்கங்கே கண்டு கொள்வது. ஆக 'பரமாத்மா ஒன்றை யறிந்தால் ஸர்வமும் அறியப்பட்டதாகும்' என்று ச்ருதியில் சொல்லியிருப்பதைப்போல

இக்ரந்தம் ஒன்றைப் பூர்த்தியாயறிந்தால் விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள் எல்லாம் அறியப்பட்டதாகும்.

அவதார ஸமாபனம்

இவர் விபவகஷையில் நூற்றொருவருஷம் எழுந்தருளியிருந்து கலி 4471வதான ஸௌம்ய வருஷத்தில் கார்த்திகைமீ க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் தம்முடைய அவதாரத்தை ஸமாபனம்செய்து தம்முடைய அவதாரத்துக்கு வ்யாஜமான கண்டாக்ருதியை அடைந்தார். இவ்வர்த்தம் ‘ अब्दे सौम्ये च वारे गतवति तरणौ वृश्चिकं कृत्तिकर्क्षे राकायां वेंकटेशो यतिनृपतिमतं सर्वतः स्थापयित्वा । वेदान्ताचार्यवर्योविरचितविविधानेकदिव्यप्रबन्धः श्रीशैलाधीश घण्टाकृति वपुरभवद्देशिकेन्द्रो दयालुः ॥ ’என்று ஸ்ரீநைநாராசார்யரால் அனுஸந்திக்கப்பட்டது.

நிகமனம்.

இக்ரந்தத்துக்கு அனேக வ்யாக்யானங்கள் இருந்தாலும் அவைகள் எல்லாம் சாஸ்திரங்களில் விசேஷ பரிசயமுள்ளவர்களுக்கே அறியக்கூடியவைகளாயிருக்கிறபடியினால் அந்த வ்யாக்யானங்களையெல்லாம் தழுவி ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தை அனுஸரித்ததாய் எளிதான தமிழில் ஒரு வ்யாக்யானம் எழுதும்படி அனேகம் பெரியோர்கள் நியமித்ததை சிரஸாவஹித்து அடியேன் இந்த வ்யாக்யானத்தை எழுதத் துணிந்தேன். இந்த வ்யாக்யானத்தில் அச்சுப் பிழைகளும், அஜ்ஞானத்தினால் ஸஹஜமாய் உண்டாகக்கூடிய மற்றப் பிழைகளும் இருந்தபோதிலும், ‘ तद्धरिणयेन ठविया (உம்முடைய ஸபையில் வேதங்களெல்லாம் உம்மை ஸ்தோத்திரம் செய்துநிற்க அவைகளின் நடுவில் மந்தபுத்தியையுடைய அடியேன் ஸ்தோத்திரம் கொல்லையில் மிறள் வைத்ததைப்போல த்ருஷ்டிதோஷ பரிஹாரத்துக்காவது உபயோகப்படட்டும்)’ என்று அருளிச்செய்திருக்கிறப்போலவும் ‘ शुनालीडाकामं भवतु सुरसिन्धु र्भगवती तदेषाकिं भूता सैतु सपादि सन्तापरहितः ’ என்றுமருளிச்செய்திருக்கும் ந்யாயத்தினால் இந்த க்ரந்தத்துக்கு அவைகளினால் ஒருவிதந்யூநதையும் வாராதென்பதையும், அல்பஜ்ஞனை அடியேனுடைய புத்தியும் வாக்கும் பரிசுத்தமானபடியையும் நினைத்து இதை க்ருபையுடன் பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரமாணங்களின் ஆகரங்கள் ஸ்ரீ உப. வே. திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்யநாராயணாசார்யர் ஸ்வாமிகளினுடைய ப்ரமாணத்திரட்டுடன் ஒத்துப்பார்க்கப்பட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இந்த ப்ரமாணத்திரட்டைக்கொடுத்து உதவி புரிந்த அந்த ஸ்வாமியினிடத்தில் மிகவும் க்ருதஜ்ஞதை உடையவனாயிருக்கிறேன்.

இந்த க்ரந்தத்தை அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்த ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரப்ரசாரண ஸபை அத்யக்ஷர் ஸ்ரீஉப எஸ்.ராஜகோபாலாச்சார்யருக்கும், இக்ரந்தம் பூர்த்தியாவதற்கு பரிச்ரமப்பட்ட கார்யதர்சிகளான ஸ்ரீ. உப. நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்கும், வன்பாக்கம் வெ. தேசிகாசார்யருக்கும், இக்ரந்த ப்ரசாரணமாகிய இக்கைங்கர்யம் நிர்விக்னமாய் நிறைவேறும்படி இந்த ஸபையின் மற்ற எல்லாக் கார்யங்களையும் ச்ரத்தையுடனும், ஊக்கத்துடனும் செய்து வந்த உதவி கார்யதரிசி ஸ்ரீ. உப. கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காருக்கும் நாமெல்லோரும் நம்முடைய நன்றியைச்செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றோம்.

ஸித்தார்த்தி வூ
தைமீ 28உ

தி. சே. நரஸிம்மன்.

விஷயஸூசிகை

பக்கம்.

பக்கம்.

|| श्रीः ||

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத் தனியன்கள்.

[ஸ்வாசார்யன் முதலாகப் பகவான் வரையிலாக உள்ள ஆசார்ய பரம்பரையை அவரவர்கள் ஸம்ப்ரதாய க்ரமப்படி அனுஸந்தித்த பிறகு இந்த ச்லோகங்களை அனுஸந்திக்கவும்.]

त्रिगाहे निगमान्तार्यं विष्णुपादसमुद्भवां ।
रहस्यत्रय साराख्यां त्रिस्रोतसमकल्मषां ॥

अविज्ञातं विजानतां विज्ञात मविजानतां ।
रहस्यत्रयसाराख्यं परं ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

சீரொன்று தூப்புற் றிருவேங்கட முடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஓரொன்று
தானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

PAGES 1—24, PRINTED BY S. V. & CO., MADRAS.

வ்ருதே தஸ்மிந் கைவல்யஸ்ய ஸாதகா:' என்று சொல்லுகிறபடியே தனக்கு ஸாத்யமாயிருப்பதொரு உபாய விசேஷத்தாலே ஸித்த்த இவ்வநுபவத்தை ஐச்வர்யாநுபவத்தோடும் பகவதநுபவத்தோடும் துவக்கில்லாதபடியாலே கைவல்யமென்று பேரிட்டார்கள். பகவச்சாஸ்த்ரத்தில் கைவல்ய சப்தம் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியை நினைக்கிறது. ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரவிஷயமாக 1 'ஸாத்மாநுபூதிரிதி யா கில முக்திருக்தா' இத்யாதிகளிற் ப்ரயுக்தமான முக்தி சப்தமும் 2 'விகதேச்சா பய க்ரோதோ ய: ஸதா முக்த ஏவ ஸ:' இத்யாதிகளிற்போலே நிவ்ருத்தி பரம். 3 'ஜராமரணமோக்ஷாய' என்றதுவும் தேவர்களுடைய அமரத்வவ்யபதேசம்போ

றும், தஸ்மிந் கைவல்யஸ்ய - அந்த ஆத்மாவின் கைவல்யத்துக்கு, ஸாதகா: - உபாயங்கள். உபாயவிசேஷத்தாலே - கர்மயோகம் முதலியவைகளில் ஏதாவது ஒன்றினாலே. 'இவ்வநுபவத்தை' என்பது 'பேரிட்டார்கள்' என்பதோடன்வயிக்கிறது. 'ஐச்வர்ய' என்றது ஐஸ்வர்யத்தை. கைவல்யம் - கேவலனாயிருக்கை. மோக்ஷத்தையும் சில இடங்களில் கைவல்யம் என்று சொல்லி யிருப்பதற்குக் காரணமருளிச் செய்கிறார்—'பகவச்சா' என்றாரம்பித்து. கைவல்யத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் 'முக்தி' என்னும் பதம் ப்ரயோகித்திருப்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்—'ஆத்ம' என்றாரம்பித்து. ஆத்மாநுபூதிரிதி - ஆத்மாவை யனுபவிப்பதென்கிற, யா - எந்த, முக்தி:- மோக்ஷம், உக்தா - சொல்லப்பட்டதோ. ய:-எவன், ஸதா-எப்பொழுதும், விகத - போயிருக்கிற, இச்சா - ஆசை, பய-பயம், க்ரோத: - கோபம், இவைகளை யுடையவனோ, ஸ: - அவன், முக்த ஏவ - முக்தன்தான், இங்கு முக்த துல்யன் என்பதில் தாத்பர்யமாகிறாப்போலே என்றபடி. ஜராமரணமோக்ஷாய - கிழத்தனம், மரணம், இவைகளிலிருந்து விடுபடுவதற்காக. ஒரு நாளும் பிறப்பு மரணாதிகளில்லை என்றேற்படுகிறதே என்று சங்கையின் தாத்பர்யம். அமரத்வவ்யபதேசம்போலே - தேவதைகளை அமரர்கள் என்று சொல்லி யிருக்கிறாப்போலே, அமரர் என்கிற பதத்துக்கு மரணமில்லாதவர்கள் என்றர்த்தம்,

---

1 வரத-ஸ்த-81. 2 கீதை-5-28. 3 கீதை-7-29.

லே ஆபேக்ஷிகம். க்ரமேண முக்திவ்யபதேசமாம் விஷ
யத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இப்படி வி
ஹித ப்ரஹ்ம ஸாலோக்யாதி பர ஸூத்ரத்தில் முக்திசப்தமும்
நிர்வாஹ்யம். 1 'ஸாலோக்யே விஷ்ணோர் நிவஸந்தி கே
சித் ஸமீபம் ப்ராப்ய சாந்யே | அந்யே து ரூபம்
ஸத்ருசம் பஜந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக்ஷ
உக்த: ||' என்று நியமிக்கப்பட்டதிறே. இதிற்சொன்
ன ஸாயுஜ்யம் பரமபதத்திற்சென்றவனுடைய போ
கஸாம்யம். கேவலாத்மாநுபவம் நித்யமன்றென்னு
மிடமும் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷமன்றென்னுமிடமும் 2 'ச
துர்விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி தே ச்ருதா: | தே
ஷாம் ஏகாந்திந: ச்ரேஷ்டா: தே சைவாநந்யதேவதா: ||
அஹமேவ கதிஸ்தேஷாம் நிராசீ: கர்மகாரிணாம் | யே

இதற்கு அக்னீந்திராதி தேவதைகளுக்கு ஸம்ஹாரம், ஸ்ருஷ்டி, முதலியவைகள் உண்டு என்கிற ஶ்ருதிக்கு விரோதமாகிறபடியினால் நம்மைப்போல அதிசீக்கிரத்தில் மரணமடைகிறவர்களல்ல என்றர்த்தமாகிருப்போலே. ஆபேக்ஷிகம் - நம்மையபேக்ஷித்து மரணாதிகள், இல்லாதவர்கள் சீக்கிரத்தில் ஜராமரணங்களில்லாதவர்கள் என்றபடி. 'க்ரமேண' இத்யாதிக்கு பஞ்சாக்னி வித்யையில் மோக்ஷத்துக்குப் போகிறவனுக்கே நடுவில் கைவல்யம் உண்டாகிறது, அவன் கொஞ்சகாலம் கழித்து மோக்ஷத்துக்குப் போகிறவனாகையினால் அப்படிப்பட்டவர்களைக் குறிக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ஔபசாரிகமாக முக்தி ஶப்தம் வேறு பலங்களிலும் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று அருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. நிர்வாஹ்யம் - ப்ரமாணாந்தரங்களுக்கு விரோதம் வாராமைக்காக ஔபசாரிகமாக எப்படிநிர்ணயிக்கப்பட்டதோ அப்படியே இங்கும் என்று தாத்பர்யம். இதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஸாலோக்யே' என்றாரம்பித்து. நியமிக்கப்பட்டது-ஸாயுஜ்யத்தையே மோக்ஷமென்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த ஸாயுஜ்யமேமோக்ஷஶப்தத்திற்கு முக்யார்த்தம்என்றருளிச்செய்கிறார்—

---

1 690-ம் பக்கம் பார்க்க. 2 370-ம் பக்கம் பார்க்க.

ந்த பரிஷ்டாஸ்ஸ்யோ பக்தா: ஸமுகாராதிதே ததா: ॥ஸர்வே ச்யவநதர்மாண: ப்ரதிபுத்தஸ்து மோக்ஷபாக் ॥' என்கிற வசநத்தாலே ஸித்தம். 1 'முச்யேதார்த்தஸ்ததா ரோகாச்ச்ருத்வேமா மாதித: கதாம் । ஜிஜ்ஞாஸுர் லபதே பக்திம் பக்தோ பக்தகதிம் வ்ரஜேத் ॥' என்கையாலே ஸ்ரீகீதையில் 'ஜிஜ்ஞாஸு:' என்கிற வாக்ய நிஷ்டனும் க்ரமேண ஜ்ஞாநியாமென்றுக்தமாயிற்று. 2 'மன்னுறில்' லென்று ஸமவநீதஸ்வத்தை நித்யமென்கையாலும் இதுக்கு வ்யவச்சேத்யமாகச்சொல்லு மாத்ஸாத்ராந

'இதில்' என்றாரம்பித்து. 'ச்யவநதர்மாண:' என்பதினாலே இது அநித்யம் என்பதும், 'ப்ரதிபுத்தஸ்து' என்று ஜ்ஞானியினால் அடையப்படுகிறதே மோக்ஷமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் என்றபடி. இந்தக் கேவலனும் ஜ்ஞானியாகியே மோக்ஷத்தை யடையவேணு மாகையினால் இவனுக்குண்டானது மோக்ஷமல்ல என்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'முச்யேத' என்றாரம்பித்து. இமாம் - இந்த, கதாம் - கதையை, ஆதித: - ஆரம்பம் தொடங்கி, ச்ருத்வா - கேட்டு, அதாவது கேட்டானேயானால், ஆர்த்த: - ரோகத்தால் பிடிக்கப்பட்டவன், ரோகாத் - ரோகத்தினால், முச்யேத - விடப்படுவான், அன்றிக்கே ஐஸ்வர்யம் கிடையாமையினால் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவன் அந்தத் துக்கத்திலிருந்து விடுபடுகிறான் என்றர்த்தமாகவுமாம், ஜிஜ்ஞாஸு: - கைவல்யத்தை அனுபவிப்பவன், பக்திம் - பகவானிடத்தில் பக்தியை, லபதே - அடைகிறான், பக்த: - பக்தியோகநிஷ்டன், பக்தகதிம் - பக்தர்களினால் அடையவேண்டிய மோக்ஷத்தை, வ்ரஜேத் - அடைவான். உக்தமாயிற்று - ஜ்ஞானியாய் மோக்ஷத்தை யடைவானென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் இவன் அடையும் பலம் மோக்ஷமல்ல வென்றதாயிற்று. மன் - நித்யமான பலத்தை, உறில் - ஆசைப்பட்டாயேயாகில். இதுக்கு - இந்த நித்யமென்கிற பதத்துக்கு, வ்யவச்சேத்யமாக - தடுக்கப்பட வேண்டியதாக. இப்பாட்டில் கீழில் 'உற்றது வீடுயிர்' என்று கைவல்யத்தை அடையும் என்றருளிச்

---

1 பார-ஶா-348-81. 2 திரு-1-2-5.

ஹவம் நித்யமன்றென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதம். இதுக்கு 1 'இறுதிகூடா' இத்யாதிகளில் நாசமில்லை யென்கிற பாசுரமும் சாதுர்மாஸ்யாதி கர்மவிசேஷங்களில் அக்ஷய்யத்வோக்திபோலே 2 'எனையூழி' என்கிற அதிசிரகாலஸ்தாயித்வாபிப்ராயம். 3 'யோகிநாமம்ருதம் ஸ்தாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்' என்று இவ்வாத்மாநுபவஸ்தாநவிசேஷமுஞ் சொல்லப்பட்டது. இவ்ஸ்தாந விசேஷம் சாச்வத மன்றென்னுமிடம் இப்ப்ரகரணந் தன்னிலே 4 'ஏகாந்திந: ஸதா ப்ரஹ்மத்யாயிநோ யோகிநோ ஹி யே | தேஷாம் தத்பரமம் ஸ்தாநம் யத்வை பச்யந்தி ஸூரய: ||' என்று ஸமநந்தர ப்ரதிபாதநை

செய்து, மேல் 'மன்னுறில்' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் அது நித்யமன்றென்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. இதற்கு நாசமில்லை என்று ஸ்பஷ்டமா யருளிச் செய்திருப்பதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார்—' இதுக்கு ' என்றாரம்பித்து. இறுதி - நாசம், கூடா - உண்டாகாத. அக்ஷய்யத்வோக்தி - நாசமில்லை என்று சொல்லி யிருப்பதைப்போல, அடிக்கடி நாசமில்லை என்று ஔபசாரிகமாகச் சொல்லி யிருக்கிறது என்றபடி. வெகுகாலமிருக்கக் கூடியது என்பதுமேல் 'எனையூழி' என்பதினாலும் ஸூசிதம். எனை - எத்தனை, ஊழி - கல்பகாலம். இது அநுபவிக்குமிடம் பரமபத மில்லாமையாலும் ஔபசாரிகமென்ன வேண்டுமென்றருளிச் செய்கிறார்—' யோகிநாம் ' என்றாரம்பித்து. ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம் - தன்னுடைய ஆத்மாவினிடத்தில் ஸந்தோஷத்தைச் செய்கிற, ஆநந்தத்தை யநுபவிக்கிற என்றபடி, யோகிநாம் - யோகிகளுக்கு. அம்ருதம் - அழிவில்லாத, ஸ்தாநம் - இடம், ஏகாந்திந: - பரமைகாந்திகளாய், ஸதா - எப்பொழுதும், ப்ரஹ்மத்யாயிந: - பரமாத்மாவை த்யானம் செய்துகொண்டிருக்கிற, யோகிந: யே - யோகிகள் எவர்களோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, ஸூரய: -

1 திரு-6-9-10. 2 திரு-6-9-10.
3 வி-பு-1-6-38. 4 வி-பு-1-6-39.

பரமைகாந்திக்கு ஸம்ஸித்தமான ஸ்தாநாந்தரஞ் சொல்லுகையாலே ஸித்தம். பஞ்சாக்நிவித்யாதிகளிற் சொன்ன ப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநம்பண்ணுவார்க்கு ஶாஸ்த்ராதிகளிலே அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்ம ப்ராப்தியுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் இப்பஞ்சாக்நி வித்யாநிஷ்டர்க்கு ஆத்மாத்மீய பரமானவாஸநைவரும் வந்தாலும் மதுவித்யா ந்யாயத்தாலே ப்ரஹ்ம ப்ராப்தி வ்யக்தமாய்விடும். ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டமாயாதல் ப்ரக்ருதிவியுக்தமாயாதலிருக்கு மாத்மஸ்வரூபத்தை ஸ்வரூபேணவாதல் ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியாலே யாதல் பண்ணுமநுஸந்தாநங்கள் நாலுக்கும் நாமாத்யுபாஸநங்களுக்குப்போலே அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியுமில்லையென்னுமிடத்தை 1 'அப்ரதீகாலம்பநாந்நயதீதி பாதராயண உபயதா ச தோஷாத்தத்க்ரதுஶ்ச' என்

நித்யஸூரிகள், யத்ர-எந்த ஸ்தானத்தை, ஸதா பஶ்யந்தி-எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, தத்-அப்படிப்பட்ட, பரமம் ஸ்தாநம் - உயர்ந்த இடம்(கிடைக்கிறது). ஸ்தாநாந்தரம் - கைவல்யத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட இடம். இப்படி கேவல கேவலனை நிரூபித்து கடைசியில் மோக்ஷத்தை யடையக்கூடிய கேவலனை நிரூபித்தருளுகிறார்—'பஞ்சாக்நி' என்றாரம்பித்து. 'ஆதி' பதம் கீதா பாஷ்யத்தைக் குறிக்கிறது. அவாந்தர - நடுவில் ஏற்படக்கூடிய. மதுவித்யாந்யாயத்தாலே - மதுவித்யையில் சில நாள் நடுவில் வஸுபதத்தில் இருப்பதைப்போல. நாமாத்யுபாஸநங்களுக்கு - நாமம் முதலியவைகளை ப்ரும்மமாக உபாஸிப்பதற்கு. அப்ரதீகாலம்பநாந் - 'ப்ரதீக'மாவது அவயவம், முழு வஸ்துவில் ஏகதேஶமென்றபடி. சேதநாசேதந ஶரீரக ப்ரும்மமாகிற ஒரு வஸ்துவின் ஏகதேசமான சேதனத்தையாவது அசேதனத்தையாவது உபாஸிப்பவர்கள் ப்ரதீகோபாஸகர்கள், அப்படியில்லாமல் பரிபூர்ணமான வஸ்துவை உபாஸிப்பவர்களை, நயதி - (அர்ச்சிஸ் முதலிய ஆதி வாஹிகர்கள்) அழைத்

---

1 ஶா-ஸூ-4-3-14.

கிற ஸூத்ரத்திலே யருளிச்செய்தார். 1 'ச்ருதோபநிஷத்க கத்யபிதாநாச்ச' என்கிற ஸூத்ரத்திலும் ஒரு வித்யாவிசேஷத்தி லுபாஸ்யன் பரமாத்மாவென்கைக்கு அர்ச்சிராதிகதி சொன்னதை ஹேதுவாகக் கொண்டு ஸாதிக்கையாலே ஜீவாத்மோபாஸகனுக் கர்ச்சிராதிகதியில்லை யென்னுமிடம் ஸித்தமாயிற்று. ஆகையால் ப்ரஹ்மப்ராப்தியில்லாதார்க்கிச் ச்லோகத்திற் சொல்லுகிற ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியில்லை. ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுடையார்க்கு ப்ரஹ்மாநுபவ ஸங்கோசமில்லை.

துப் போகிறார்கள், இதி - என்று, பாதராயண: - பாதராயணர் சொல்லுகிறார், உபயதா - இரண்டுவிதமாகச் சொல்லிலும், அதாவது கார்ய வஸ்துவை உபாஸிப்பவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்றும், பரமாத்மாவை உபாஸிப்பவர்களையே அழைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்றும் சொன்னால், தோஷாத் - உபநிஷத்துக்களுக்கு விரோதம் வருகிறபடியினால். முதல் பக்ஷத்தில் ஸத்வித்யாதிகளில் அப்படி அழைத்துப் போகிறான் என்று சொல்லி யிருப்பதற்கு விரோதமும், இரண்டாவது பக்ஷத்தில் பஞ்சாக்னி வித்யையில் ஆத்மப்ராப்தியைச் சொல்லியிருப்பதும் விரோதிக்கும். (அப்படிப் பரமாத்மாவைப்பற்றி உபாஸனம் செய்யாதவனுக்கு வருகிறதென்னில்) தத்க்ரதுச்ச - தத்க்ரது ந்யாயத்துக்கும் விரோதம் வருகிறது. மற்றொரு காரணம் அருளிச்செய்கிறார்—'ச்ருதோபநிஷத்க' என்றாரம்பித்து. ச்ருதோபநிஷத்க-உபநிஷத்துக் கேட்டவனுக்கு, அதாவது அதினால் ப்ரும்மோபாஸனம் செய்பவனுக்கு அநுஸந்தேயமான, கத்யபிதாநாத் - கதிஇந்த வித்யா நிஷ்டனுக்கும் சொல்லியிருப்பதினால். வித்யாவிசேஷத்தில் - அக்ஷிவித்யையில். அந்தராதி கரணத்தில் இந்தக் கண்ணில் தோன்றும் புருஷனை உபாஸிக்கவேண்டுமென்று விதித்திருப்பதினால் அந்தப் புருஷன் ஜீவாத்மாவா பரமாத்மாவா என்று ஸந்தேஹம் வரில், ஜீவன் இல்லை பரமாத்மாவென்று நிரூபிப்பதற்காக இந்த ஸூத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அர்ச்சிராதிகதி இவனுக்கு

---

1 ஶா-ஸூ-1-2-17.

இப்படி யிங்கு ஸவ௯ வாவ நிவ௫த்தியைச் சொல்லு கையாலே கெவலாத்ாநுஹவத்துக்குக் காரணமாய் வரிவபூண ஸுஹாநுஹவத்துக்குக் ஆதிவாக மான கூ௯ விஶேஷமுங் கழிகையாலே 'ஊெ௨வெ ஷ௱ஸி' என்று கீழ் ஶ்லோகத்திற்சொன்ன வ ய௯ மிங்கும் ஸிஜமாயிற்று. 'ஊெ௨வெவெஷ௱ஸி' என்கிற ஆாஷியாவது வாரிவபூணாநுஹவம். இப் வரி வபூணாநுஹவ ஸிஜிக்காக அவிராதிமதியும் தெஶ விஶேஷஆாஷியு முண்டாகிறது. இக்ருஊத்திலே யிவ்வநுஹவங்கொடுப்பதாகஸ்லதஞன்அமாதியாக நிய ஜித்து வைத்தானென்னுமிடம் இக்மதி விஶேஷாதி களைப் ஆதிவாதிக்கிற ஶாஸ்ரங்களாலே ஸிஜம். இக் மதி விஶேஷத்துக்கு முன்பு ஶாஸ்ரத்தாலே ஸுஹ ஸ்வரூபத்தை யறிகிறபோதும் யோமத்தாலே ஸா க்ஷாத்கரிக்கிறபோதும் விஹவ ஜோகாதிகளில் ஆா

வரக்கூடியதாகசொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஜீவாத்மாவல்லஎன்று தாத்பர்யம். ஸர்வ பாப மோக்ஷத்தைச் சொன்ன இடத்தில் மோக்ஷம் ஸித்தம் என்று நிகமித்தருளுகிருர்—'இப்படி' என்று ரம்பித்து. உபாஸனம் பண்ணும்பொழுதும் ஶாஸ்திரம் கொண்டறியும் பொழுதும் ப்ரும்மானுபவம் உண்டானபோதி லும் அது ப்ரும்ம ப்ராப்தியாகாது என்றருளிச் செய்கிருர்— 'ஊெ௨வ' என்றுரம்பித்து. வரிவபூண௯ - குண விபூத்யாதி களினால் பூர்ணமான, இது கீழ்க்கூறிய தசைகளில்லை என்ற படி பரமபதம் ப்ராப்யமென்று சொல்லியிருக்க பரிபூர்ணனுப வம் ப்ராப்தியாகுமோ வென்னிலருளிச்செய்கிருர்—' இப்வரி வபூண௯' என்றுரம்பித்து. பரிபூர்ணனுபவம் இங்கேயே உண்டாகட்டுமே என்னில் அருளிச்செய்கிருர்—'இக்ருஊத்திலே' என்றுரம்பித்து. அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தினாலே என்றபடி. 'ஶாஸ்ரங்களாலே' என்பதினால் யுக்தி சொல்ல முடியாதென் பதும், இங்கேயே கொடுத்துவிட்டால் கதியைச் சொல்லும் ஶாஸ்திரம் வ்யர்த்தமாகும் என்பதும் த்யோதிதம். மற்ற தசைகளில் இப்படிப்பட்ட அனுபவம் இல்லையென்று நிரூ பித்தருளுகிருர்—' இமதி ' என்றுரம்பித்து. ஸாக்ஷாத்கரிக்

விக்கும்போதும் பிறக்கும் ஆகாரம் ஸாக்ருதாயீக மாய் கரணாயத்தமாய் வருகிறதாகையாலே பரிமித மூமாய் விச்சேதவத்துமா யிருக்கும். கைங்கர்யத்திற் பிறக்கிற ஆகாரம் ஸஹஜோவ விச்சேதங்களுக்குக் காரண மொன்று மில்லாமையாலே அபரிச்சிந்ந விஷய மூமாய் அநவச்சேத ரஹிதமுமா யிருக்கும். இவ்வநுபவ பரீவாஹமாய் 1 'க்ரியதாமிதி மாம் வத' என் கிறபடியே ப்ரார்த்தித்த பரிச்சிந்ந கைங்கர்யமும் வருகிறது. 'பாரமாத்மிக' என்கிற மந்த்ரவாக்யத்திற் சொன்ன ஸமஸ்த பரிசர்யைகளு மெல்லாம் இங்கே யதா ஆகாரம் விவக்ஷிக்கப்படுகிறது.

கும்போதும் - பரஜ்ஞானத்தில் என்றபடி. 'ஸாக்ருதாயீக' இத்யாதியால் இது ஸ்வத:ப்ராப்தமல்ல வென்பது த்யோதிதம். கரணாயத்தமாய்-இந்திரியத்துக்கு வசப்பட்டதாய். பரிமித மாய் - அல்பமாய், விச்சேதவத்துமாய் - நடுவில் விடக்கூடியது மாய், ஸாக்ருதத்தினால் வருகிறபடியினாலும், இந்திரிய பாடவங்களுள்ள வரையில் தான் இருக்குமாகையினாலும் என்றபடி, அநவச்சேதக - மறுபடி விட்டுப்போவது, கைங் கர்யமே புருஷார்த்தமாக ப்ரார்த்திக்கப்பட வேண்டியதாய் திரு மந்திராதிகளில் நிரூபித்திருக்க இங்கனுபவத்தைப் பலமாகச் சொல்லியிருப்பது விரோதிக்காதோ என்னில்? அருளிச்செய் கிறார்—' இவ்வநுபவ ' என்றாரம்பித்து. பரீவாஹமாய் - உள்ளடங்காமல் வெளியில் ஒரு வ்யாபாரமாய் வருகிறதாய். மாம் - என்னை (உமக்கு இஷ்டமான இடத்தில்), க்ரியதாம் - செய், இதி - என்று, வத - சொல். கைங்கர்ய பர்யந்த மாகும்படியான அநுபவம் பலமாகையினால் விரோதமில்லை யென்று திருவுள்ளம். இக்கைங்கர்ய விசேஷங்களுக்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—' பாரமாத்மிக' என்றாரம் பித்து. ' மந்த்ர ' இத்யாதி-'பாரமாத்மிக ஸமஸ்த பரிசாரேஷு * * அவிரதமஸ்து மே' என்ற வாக்யத்தில் என்றபடி. விவ க்ஷிக்கப்படுகிறது - குறிப்பாகக் காட்டப்படுகிறது.

---

1 ராமா-அ-15-7.

இனிமேல் 'ஶாஸ்த்ரவஶ:' என்கிற வித்தாலே கீழருளிச்செய்த வசநத்தில் தீர்வு ப்ரகாஶிதமாகிறது.

மாஶுச: ஸப்தார்த்தம். சிலர் 'ஶாஸ்த்ரவஶ:' என்கிற விதியாலே ப்ரபந்நனை பின்பு ஶோகிக்கை விஹிதநிஷேதமாய் இவனை உபாயஸ்தனான ஸர்வஜ்ஞன் நெகிழ்ந்து தன் காயத்துக்குத்தானே கடவனாகையாகிற ப்ரத்யவாயமுண்டாமென்று சொன்னவிடம் ஸ்வோக்தி வசனவிரோதத்தையும் 'ஸர்வபாபேப்ய:' என்கிறவிடத்திலே கூட்டித் தாங்களே பண்ணின வ்யாக்யானத்துக்கும், ப்ரபந்நனை ஸர்வஜ்ஞனொருபடியாலுங் கைவிடானென்கிற வாக்யங்களுக்கும் விருத்தமாம். ஆகையால் இவ்வுபாயத்தி லிழியுமவனுக்கு

கீழருளிச்செய்த - ஸர்வாநிஷ்டங்களையும் போக்கி மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறேன் என்றபடி. தீர்வு-நிஶ்சயம். கீழ் ஸாதகரோபாயத்தை உபதேஶித்ததாலே உண்டாகிய ஶோக நிவ்ருத்தியையே அநுவதித்து மஹா விஶ்வாஸம் உறுதிப்படுத்துவதற்காக என்றபடி. இது விதியாய், ஶோகியாவிடில் ப்ரத்யவாயம் வருமென்று சொல்லுகிற பக்ஷத்தை அநுவதித்து நிராகரித்தருளுகிறார்—'சிலர்' என்றாரம்பித்து. 'விதியாலே' என்பதினால் அநுவாதம் என்பதை விட்டு ஶ்லாக்யம் என்று பூர்வபக்ஷியின் தாத்பர்யம். அதிக்ரமம் - மீறி நடக்கை. நெகிழ்ந்து - உபேக்ஷித்து. கடவன் – கடமைப்பட்டவன். இதற்கு ஸ்வவசன விரோதம் காட்டியருளுகிறார்—'ஸர்வ' என்றாரம்பித்து. ஆஜ்ஞாதிலங்கனமும் புத்தி பூர்வோத்தராகமாகையினால் அது க்ஷமைக்கு விஷயம் என்றது விரோதிக்கும். ப்ரமாண விரோதம் காட்டியருளுகிறார்—'ப்ரபந்நனை' என்றாரம்பித்து. வாக்யங்களுக்கும் - பகவானை யாஶ்ரயித்தவர்கள் யமலோகம் போகிறதில்லை என்று சொல்லுகிற ஶ்ருதிகளுக்கும், அதை யநுஸரித்த 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' இத்யாதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கும். ஆகையால் - விதியென்று சொல்லுவதில் ப்ரயோஜனமில்லாமையினாலும், ஸாதகரூபமான உபாயத்தை யருளிச்செய்ததினால் உபாய தௌஷ்கர்ய ஶோகம் தானே நிவ்ருத்தித்தபடியாலும், ப்ரயோஜனத்

ஶோகஹேதுக்களெல்லாங் கழிகையாலே ஶோசிக்க வேண்டாவென்னு மிடத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு விஶ்வாஸத்தை த்ருடீகரிக்கையிலே தாத்பர்யம்.

பந்துநாஶாதய: பூர்வம் பஹவ: ஶோகஹேதவ: |
தத்தத்ஸமுசிதை: ஸம்யகுபதேஶைரபோதிதா: ||

துஷ்கரத்வாத் ஸ்வதர்மாணாம் அபாரத்வாத் விரோதிநாம் |
விலம்பாத் ஃபலஸித்தேஶ்ச ஶோகஶ்சாத்ர நிவார்யதே ||

உசித ஹேதுக்கு துஷ்கரோபாயமு மன்றிக்கே ஸர்வ விரோதி நிவர்த்தநக்ஷமமாய் ஃபலவிளம்பமு

ரோடுகூடி யிருப்பதினாலும் அநுவாதம் என்று சொல்லுவது உசிதமாகையினால். 'கழிகையாலே' என்பதினால் விதிக்கவேண்டிய தில்லை என்பது த்யோதிதம். சொல்லிக்கொண்டு – அநுவாதம் செய்துகொண்டு. த்ருடீகரிக்கை - உறுதிப்படுத்துகை. அர்ஜுந னுக்கு பந்துநாஶாதிகளினால் உண்டான துக்கமல்லவோ முதலில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருக்க, அதைச் சொல்லாமல் மஹாவிஶ்வா ஸம் த்ருடிக்ருதம் என்பது உசிதமாகுமோ வென்னவருளிச் செய்கிறார்—'பந்து' என்றாரம்பித்து.

ப–ரை] பூர்வம் – முன்புண்டான, பந்துநாஶா தய: - பந்துக்களின் நாசம் முதலிய, பஹவ: - அனேகங்க ளான, ஶோகஹேதவ: – துக்கத்தின் காரணங்கள், தத்தத் ஸமுசிதை: – அந்தந்த ஶோகங்களைப் போக்கடிப்பதற்குத் தகுந்த, உபதேஶை: - உபதேசங்களால், ஸம்யக் - நன் றாக, அபோதிதா: - போக்கடிக்கப்பட்டதுகள், ஸ்வதர்மாணாம் - தர்மங்களின், துஷ்கரத்வாத் - நம்மால் செய்யமுடியா திருக்கும் தன்மையினாலும், விரோதிநாம் - விரோதியான பாபங்களின், அபாரத்வாத் - அளவில்லாமலிருப்பதினாலும், ஃபலவிலம்பாத் - பலம் தாமதித்து உண்டாவதினாலும், ஸித்த: - உண்டாகிய, ஶோக: - துக்கம், அத்ர - இந்த ஶ்லோகத்தில், நிவார்யதே - தடுக்கப்படுகிறது. இதையே விஶதமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—'உசித' என்றாரம்பித்து. துஷ்கரோபாயம் - செய்யமுடியாத உபாயம். உபதிஷ்ட

மன்றிக்கே யிருக்கிற விவ்வுபாய விசேஷமுபதிஷ்டமான பின்பு உபாயதௌஷ்கர்யாதிகளடியாக வுனக்கு சோகிக்கப் ப்ராப்தியில்லை. இவ்வுபாயமநுஷ்டித்தால் உன் கார்யமெனக்கு பாரமாய் நானே ஸ்வார்த்தமாய் உன்னை ரக்ஷியாதபோது எனக்கவத்யமாம்படி யிருக்கும் தசையிலும் தநாதிதுல்யனான உனக்கு சோகிக்கப் ப்ராப்தியுண்டோவென்று திருவுள்ளம். இங்கு கழிக்கிற சோகம் ஸமஸ்தஸித்தாத்மோபதேசாதிகளாலே கழிந்த பந்துவதாதி நிமித்தமான பழைய சோகமன்று. ப்ரகரணாநுகுணமான சோகாந்தரம். எங்ஙனே யென்னில்:— 1 ‘தைவீஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தாயாஸுரீ மதா’ என்று பிரித்துச் சொன்ன

மான - உபதேசிக்கப்பட்ட. உன் கார்யம் - உனக்கு இஷ்ட பலத்தைக் கொடுக்கை. ‘நானே’ இத்யாதியால் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாய்ப் பகவான் பலம் கொடுக்கிறான் என்பது த்யோதிதம். அவத்யமாம்படி - தோஷமுண்டாகும்படி. தநாதி—‘ஆதி’ பதம் தான்யத்தைக் குறிக்கிறது. தனதான்யங்களை ஸ்வப்ரயோஜனத்துக்காக ரக்ஷிப்பதும், ரக்ஷியாவிடில் நஷ்டம் தனக்கே என்பதும் லோகத்தில் ஸித்தம். இந்த ஆகாரங்கள் உனக்கும் துல்யமாகையினால் நீ சோகிக்க வேண்டா என்றபடி. ‘மாசுச:’ என்று கழிக்கப்படுகிறபடியினாலே கீழ் சோகமிருந்திருக்க வேண்டும், அப்படி இங்கு வ்யாக்யானம் செய்தபடி உபாய தௌஷ்கர்ய சோகம் சொல்லப்படவில்லையே, பந்துவிநாச சோகமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யென்னில் ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்—‘இங்கு’ என்றாரம்பித்து. கழிந்த - ‘நத்வம் சோசிதுமர்ஹஸி’ என்கிறபடியே கழிந்தபடியாலே இங்கு மறுபடியும் கழிக்கவேண்டியதில்லை என்றபடி. ப்ரகரணாநுகுணமான - இந்த ப்ரகரணத்துக்குத் தகுந்ததான. தைவீஸம்பத் - தேவ ஸம்பத்து, விமோக்ஷாய - மோக்ஷத்துக்குக் காரணமாகிறது, ஆஸுரீ - ஆஸுர ப்ரக்ருதி, நிபந்தாய - ஸம்ஸார பந்தத்துக்குக் காரணமாக, மதா -

---

1 கீதை-16-5.

வாறே நாம் ஆவஶ்யக க்ருத்யங்களாகிற் செய்வதென் னென்று ஶோகித்த அர்ஜுநனைப்பற்ற 1 'மாஶுச ஸம்பதம் தைவீம் அபிஜாதோஸி பாண்டவ' என்றாற்போ லே இங்கு சீரிய மநஸ்ஸில் தீவ்ர ஸங்கம் நடவா நிற்க அநாயாஸஸாத்யமாய் அதிகாரி ஸாபேக்ஷமாய் அஸாவதாநர் க்கும் க்ருத்யஸாத்யமான உபாயத்தையும் தன் னளவையுங் கண்டு நமக்கிவ்வுபாயந் தலைக்கட்டி யெங்கே யிப்பலஸித்தியுண்டாகப்புகுகிறதென்று ஶோ கித்த அர்ஜுநனுக்கு க்ஷணகாலஸாத்யமாய் ஸர்வாந்த ராயரஹிதமாய் ஸுகரமான உபாயத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து அம்மாவத்தாலே பலஸித்தியில் நிஶ்சிந்த னுமாய் நிஸ்ஸம்ஶயனுமாம்படி பண்ணி 'மாஶுச:' என்று சொன்னால் இதுஉபாயாநுஷ்டாநாக்ஷமத்வாதிகளடியாகப் பிறந்த ஶோகத்தைக் கழிக்கிறதா மித்தனையிறே. இப் ப்ரகரணத்தில் முற்பட க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகத்தை

எண்ணப்பட்டது. **பாண்டவ** - ஓ! பாண்டுவின் புத்திரனாகிய அர்ஜுநனே, **தைவீம்ஸம்பதம்** - தேவப்ரக்ருதியை, **அபிஜா தோஸி** — உத்தேஶித்துப் பிறந்தவனாகிறாய், **மாஶுச:** — துக்கிக்காதே. **என்றாற்போலே** — அங்கு நிவ்ருத்திக்கப்படும் ஶோகம் பந்துவிநாஶ துக்கமில்லை, அது 'தைவீமபிஜாத:' என் பதினால் நிவ்ருத்திக்கப்படாதது, ஆகையால் ப்ரகரணானு குணமாகஶோகத்தைக் கல்பித்தாப்போலே. சீரிய-ஶ்லாச்யமான, **தீவ்ரஸம்வேகம்** — அதிக ஆசை. **ஸௌகர்யமாய்** - அனுஷ்டிக்கக் கூடியதாய். **அஸாவதாநர்க்கும்** - ஸாவதானத்தோடு கூடினவர் களுக்கும், **க்ருத்யஸாத்யமான** - கஷ்டப்பட்டுச் செய்யக் கூடிய. இந்த ஶோகம் நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய ஆகாரங்கள் இங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'**க்ஷண**' என் றாரம்பித்து. **ஸர்வாந்தராயரஹித** - ஒரு விக்னமுமில்லாத, **கழிக்கிறதாமித்தனை** - கழிக்கிறதாக வேண்டியதே உசிதம். இப் படிப்பட்ட ஶோகமே இங்கு கழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற் காக முதலிலிருந்து பகவத் கீதா ப்ரகரணத்தை நிரூபித்தருளு கிறார்—'**இப்ப்ரகரண**' என்றாரம்பித்து. **உண்டாக்கி** - 'நகேவ

1 கீதை-16-5.

யுண்டாக்கிப் பின்பு பரம்பரயா மோக்ஷகாரணங்களான கர்மயோக ஜ்ஞாநயோகங்களையும் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமாக வேதாந்தவிஹிதமான பக்தியோகத்தையும் ஸவிஸ்தரமாக உபதேஶித்து, 1 'இதி தே ஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாத் குஹ்யதரம் மயா | விம்ருஶ்யைததஶேஷேண யதேச்சஸி ததா குரு ||' என்றருளிச்செய்தவாறே அர்ஜுநனுடைய பாவத்தில் உறுவுதலைக் கண்டருளியிருக்கச்செய்தே கடுக உபாயத்தையருளிச்செய்யாதே, 2 'பரீக்ஷாஞ்ச பகவாந் கரோத்யத்ருடஸம்வேதஸாம்' என்கிற கட்டளையைக்கண்டருளி, நாம், இன்னதுனக்கு ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமான பரஹிதம், இத்தை[illegible]யாநமாகக் கணிசித்துஇதுக் கர்த்தவ்யமாக பக்தியென்று நிர்ணயியாதே, 3 'ஏஷ பந்தா விதர்பாணாம் ஏஷ யாஸ்யதி கோஸலாந்' என்னு

வாக்யம்' என்றாரம்பித்து 'ஏஷா ப்ராஹ்மீ' இத்யந்தமாக உபதேஶித்து என்றபடி. இதி - என்று, தே உனக்கு, குஹ்யாத் - ரஹஸ்யத்தைக் காட்டிலும், குஹ்யதரம் - மிகவும் ரஹஸ்யமான, ஜ்ஞாநம், மயா - என்னால், ஆக்யாதம் - சொல்லப்பட்டது. ஏதத் - இதை, அஶேஷேண - முழுமையும், விம்ருஶ்ய - பராமர்ஶித்து, யதேச்சஸி - எப்படி இச்சைப் படுகிறாயோ, ததா குரு - அப்படிச் செய். உறுவுதல் - தீனனாயிருக்கை, வாட்டமாயிருக்கை என்றபடி. பகவாந் - பகவான், அத்ருடஸம்வேதஸாம் - உறுதியில்லாத மனதை உடையவர்களுக்கு, பரீக்ஷாஞ்ச - பரீக்ஷையையும், கரோதி - செய்கிறான். கட்டளையை - சொல்லியிருப்பதை, கண்டருளி - அநுஸந்தித்து, கணிசித்து - செய்ய வேண்டுமென்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு. நிர்ணயியாதே-நிஷ்கர்ஷித்துச் சொல்லாமல். ஏஷ:-இது, விதர்பாணாம் - விதர்ப்ப தேஶத்துக்கு, பந்தா - வழி, ஏஷ:, கோஸலாந் - கோஸல தேஶத்தைக் குறித்து, யாஸ்யதி -

---

1 கீதை-18-63. 2 வி-த-74-89. 3 பார-ஆர-50-48.

மாப்போலே உபேக்ஷகத்வஶங்கை பண்ணலாம்படி 'யதேச்சஸி ததா குரு' என்று சொல்லித்தலைக்கட்டி னேனென்று இது வ்யாஜமாக ஶோகித்தானென்று பாவித்து, இன்னமொரு நிலை ஸுயாநமான பக்தியோகத்தை நிஷ்கர்ஷித்து உபதேசித்துப் பார்ப்போமென்று இதொரு விநோதத்தைக் கணிசித்தருளிப் பண்டுபதேசித்த பக்தியோகந்தன்னையே 1 'ஸர்வகுஹ்யதமம் பூய:' என்று துடங்கியிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே ஸாதரந்தோற்ற ஸப்ரத்யபிஜ்ஞமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்து நிகமிக்க அவ்வளவிலுமிவன் ஶோகமிரட்டித்துத்தோற்றின படியைக்கண்டருளின ஸாரதிர்வஜ்ஞன ஸர்வேஶ்வரன் இனியிவன் பரமரஹஸ்யமா யதிகுஹ்யமான மோக்ஷோபாயத்தை உபதேசிக்கைக்கு பரிணதபாத்ரமானானென்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்யப்புகுகிற சீரிய ஸர்வோபாயத்துக்குப் ப்ரஶம்ஸார்த்தமாக வொருகாலுபேக்ஷவம்

போகப் போகிறது, **உபேக்ஷகத்வஶங்கை பண்ணலாம்படி**- உபேக்ஷித்துவிட்டான் என்று ஸந்தேஹிக்கும்படி. **பாவித்து**- தனக்கு அவன் ஶோகநிமித்தம் தெரிந்திருக்கச்செய்தே இதுவே ஶோக நிமித்தம் என்றபலாருக்குக் காண்பித்து. நிலை - தடவை, **விநோதத்தை**-மனதை ஶோதிக்கையாகிற லீலையை. **கணிசித்தருளி**- நினைத்து. பண்டு - முன்பு, ஒன்பதாவது அத்யாயத்தின் கடைசியில் என்றபடி **ஸர்வகுஹ்யதமம்** - எல்லாவற்றையும்விட மிகவும் ரஹஸ்யமான அர்த்தத்தை, **பூய:**-மறுபடியும் (உபதேசிக்கிறேன்). **ஸாதரம்** - தனக்கு அதில் மிகவும் ஆதரம் இருப்பதைக் காண்பித்துக்கொண்டு, ப்ரஶம்ஸையாக ஒரு ஶ்லோகம் அருளிச் செய்திருப்பதினால் ஆதரம் தோற்றுகிறது, **ஸப்ரத்யபிஜ்ஞமாம்படி** - முன்பு சொன்னதே இது என்று அவனுக்கு ஜ்ஞாபகம் வரும்படி, கீழ் சொல்லப்பட்ட பதங்களையே மறுபடியும் சொல்லி இருப்பதினால் என்றபடி. **அருளிச்செய்யப்புகுகிற** - மேலே உபதேசிக்கப்போகிற, **ப்ரஶம்**

1 கீதை-18-63.

பண்ணாதே கடுக ஸகல ஸுஸாத்யமான ஸ்வவிஷய ஶரணாகதியை உபதேஶித்து இவனுடைய ஶ்ரேயத்துக்கும் ஸாரதியாய் ஸர்வஶோகத்தையுங் கழிக்கிறுகையாலே யிந்த நிவர்த்திக்கிற ஶோகம் பழைய ஶோகங்களில் வேறுபட்டதென்னுமிடம் ப்ரகரண பராமர்ஶத்தாலே ஸுவ்யக்தம். உபாயாந்தரநிஷ்டனானவனைக்குறித்து 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ' என்று விதித்த கட்டளையிலே ஸர்வஜ்ஞனானவன் ஶக்தன் கையிலே ஹஸ்தஸமர்ப்பணம் பண்ணுகையாலும் ஸ்வதந்த்ர காருணிகனை ஶேஷி ஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலும் இப்ப்ரபந்நனுக்கு இச்ஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்திலே நிர்ப்பரத்வமும் ஸர்வஶக்தியாய் ஸ்வீக்ருதபரனாய் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் ஸத்யவாதியான ஶேஷி 'ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்றருளிச் செய்கையாலே ந்ருஶம்ஸனான இவனுக்கினி ஆசாதி நரகாதி ப்ரத்யவாயஶங்கா ப்ரஸங்கமில்லாமையாலே நிர்ப்பயத்வமும் இச்ஶ்லோகம் செம்மையுடைய திருவ

ஸ்தவமாக - ஸ்தோத்திரமாக. காலக்ஷேபம் - காலதாமதம். 'பண்ணாதே' என்பதினால் ஒரு க்ஷணங்கூட ஆஶ்ரிதனுடைய துக்கத்தை ஸஹிக்க முடியாததான க்ருபாதிக்யம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ஶ்ரேயத்துக்கும் - அபீஷ்ட பலத்துக்கும். ஸாரதியாய்-நியந்தாவாய், கொடுக்கிறவனாய் என்றபடி. சரமஶ்லோகத்தில் நிஸ்ஸம்ஶயத்வாதிகள் ஏற்படும் விதத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'உபாயாந்தர' என்றாரம்பித்து. நிர்ப்பரத்வமும் - தான் அஶக்தனாகையாலும், அஶக்தனுக்குக் கர்த்தவ்யமாக பரஸமர்ப்பணம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், ஶக்தனாய் காருணிகனான ஶேஷி பரத்தை ஒப்புக்கொண்டமையினாலும் என்றபடி. நாம் ஶக்தனாகவாவது, அவனுக்கு ஶக்தி இல்லாமையினாலாவது, கருணையில்லாமையினாலாவது, ரக்ஷிக்க ப்ராப்தனில்லாமையினாலாவது, ஸ்வதந்திரனில்லாமையினாலாவது பரந்யாஸம் செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் இனி பயம் இருக்க வேண்டியதில்லை என்றபடி. நிர்ப்பயத்வமும்-பகவானுக்கு ஶக்தி

ரங்கர்தாம் பணித்தமெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை யாகையாலே நிஸ்ஸம்ஶயத்வமும் ஸித்தம். ஆகையாலிங்கு உபாயவிஶேஷ ஶ்ரவணாநுஷ்டாநங்கள் வந்தால் உபாயாநுபந்தியாயும் வரும் ஶோகத்தில் ப்ராப்தியில்லையென்கிறது. இத்தாலே ஶோகவிஶேஷாவிஷ்டன் ப்ரபத்திக்கதிகாரியென்று தோற்ற நிற்க 1 'அஹம் பீதோஸ்மி' என்றும், 2 'பாவீ தழுவென மொழிவ

யில்லாமையினாலாவது, 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று சொன்ன ஸங்கல்பத்தை மாற்றுவதினாலாவது, தன்னுடைய பரத்தை அங்கீகரிக்காமையினாலாவது நரகாதிகளுக்குப் பயப்படவேண்டாமென்றபடி. செம்மையுடைய-ஆர்ஜவத்தையுடைய, திருவரங்கர் - ஸ்ரீரங்கநாதன், தாம்பணித்த - நேரில் அருளிச்செய்த, மெய்ம்மை - மெய்யாயிருக்கையினால், பெருவார்த்தை-பெருமையோடுகூடிய வார்த்தை என்றபடி. 'நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸுகமாஸ்ஸ்வ' என்று கத்யத்திலருளிச் செய்திருப்பதும் நிர்பரத்வ நிர்பயத்வங்களுக்கு உபலக்ஷணம் என்பது த்யோதிதம். ஶ்ரவணாநுஷ்டாநங்கள்-கேட்பதும், அதை அநுஷ்டிப்பதும். உபாயாநுபந்தி - உபாயத்தைச் சேர்ந்தது. நம்மால் செய்யமுடியாத உபாயம் என்பது முதலியது ஶ்ரவணத்தால் தீரும், பலம் விளம்பித்துக் கிடைத்தால் என் செய்வது என்பது முதலியது அநுஷ்டானத்தால் தீரும், தான் கேட்டபோது பலம் வருமாகையினால். 'மாஶுச:' என்னும் வாக்யம் அதிகாரத்தை ப்ரகாசம் பண்ணுகிறதென்னும் பக்ஷத்தில் ஶோகமே அதிகாரமென்றேற்படுகிறபடியினால் பயம் அதிகாரம் என்று சொல்லுகிறதற்கு விரோதிக்குமே என்கிற ஶங்கையை அநுவதித்துக்கொண்டு ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்—'இத்தாலே' என்றாரம்பித்து. அஹம் - நான், பீத: - பயந்தவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன். பாபீ- ஓ! பாபியே, தழுவு - ஆலிங்கனம் செய்துகொள், என—என்று, மொழிவதற்கு - சொல்லுவதற்கு, பரஸ்திரீ கமனம் செய்தவனை யமபடர்கள் அந்த ஸ்திரீயைப்போல செம்பினால் ஒருருவம் செய்து அதை நெருப்பினால் காய்ச்சி அதை ஆலிங்கனம் செய்

---

1 ஜிதந்தா-1-8. 2 பெ-தி-1-6-4.

தற்கஞ்சி நம்பனே வந்துன் திருவடியடைந்தேன்' என்றும், ஸீதகுணவன் ப்ரபத்த்யதிகாரி யென்று சொல்லுகிறபடி யென்னென்னில்:—கீழுக்தம் ஸித்தியாதே நின்ற நிலையைப் பார்த்து ஶோகமும்மேல விதத்துக்குப் ப்ரதிபந்தகங்களான ஆவரணவிரோதிகளைப்பார்த்து பயமும் நடையாடுகிறதாகையாலே முமுக்ஷுவுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலும் இஷ்டப்ராப்தியிலும் ஒன்றைச்சொல்ல விரண்டும் வருமாப்போலேயதிகாரத்திலும் பயஶோகங்களி லொன்றைச்சொல்ல விரண்டும் ஸித்திக்கும். அத்யந்தாகிஞ்சனனுக்கு இப்பய ஶோகங்களிரண்டும் விஞ்சியிருக்கும். ஆகையால் இங்கதிஶயஶோகாவிஷ்டனை யதிகாரி விஶேஷத்துக்

யென்று சொல்லும் வார்த்தைக்குப் பபந்து என்றபடி. நம்பனே- விஶ்வஸிக்கக் கூடியவனே, வந்து - அவைகளை விட்டு நீங்கிவந்து, உன் திருவடி அடைந்தேன்- உன்திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தேன். கீழ்- இதற்கு முந்தின காலத்தில். நடையாடுகிறதாகையாலே - இருக்கிறபடியினாலே. இப்பொழுதுண்டாகும் அநிஷ்டங்களைப் பார்த்துண்டாகும் மனோவிகாரம் 'ஶோக'. மேல் வரப்போகிற அநிஷ்டத்துக்குக் காரணத்தைப் பார்த்து உண்டாகும் மனோவிகாரம் 'பய' இவை இரண்டும் அநிஷ்டத்தினால் உண்டாகிறபடியினால் ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் அவஶ்யம் பாவி என்றபடி. ஒன்றைச் சொன்னால் மற்றொன்றும் அர்த்தாத் ஸித்திக்கும் என்றருளிச் செய்யப் போகிறவராய் அதற்கு உதாஹரண மருளிச் செய்கிறார்—'முமுக்ஷுவுக்கு' என்றாரம்பித்து. 'அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியிலும்' இத்யாதி - 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்றபோது ஸர்வ பாப நிவ்ருத்தியும், ஸர்வபாப மோக்ஷத்தைச் சொன்னபோது இஷ்ட ப்ராப்தியும் ஏற்படுகிறதுபோல என்றபடி. விஞ்சி - அதிகமாய், உபாஸகனுக்கும் ப்ரபன்னனுக்கும் தாபத்ரயங்கள் பொதுவாகையினால் ஶோகம் ஸமமாயிருந்தபோதிலும் தன்னுடைய அஶக்த்யாதிகளைப் பார்த்து அதிகத் துக்கமும் பயமும் ப்ரபன்னனுக்கு உண்டாகும் என்றபடி. கீழ் ப்ரமாணத்தில் 'அஞ்சி' என்றுபொதுவாகத் தானே சொல்லியிருக்கிறது, அதிஶயித பயமுண்டாவதெப்படி என்னில் நிரூபித்தருளுகிறார்—

கர்மமான உபாயவிசேஷத்தைக் காட்டி இவனை நிஸ்ஸம்சயனுமாய், நிர்பரனுமாய், நிர்பயனுமாய், ஸர்வஷ்டோராவுமாக்கித் தலைக்கட்டுகிறது. இவ்வதிசயிதவயத்தைப்பற்ற 'அஞ்சின நீ யென்னை யடையென்றார் வந்தார்' என்றும் சொன்னோம். இப்படி க்ருதக்ருத்யனான இவனுக்கு 1 'தத்கார்யம் ஸமாசர' என்று விஹிதமான கர்தவ்யாம்சம் கைங்கர்யாதிவிஷய ஸதாசாரவிசேஷமென்னுமிடம் பூர்வாபரஸந்தங்களாலும் இச்ச்லோகந் தன்னில் 2 'அக்ரியாவஹநர்த்தாய' என்கையாலும் ஸித்தம். ஆகையால் மேல் ஸந்தேஹமில்லாமையாலும், சேஷோபாயமாக வொரு கர்தவ்யசேஷ மில்லாமையாலும், இவனுக்குள்ள கர்தவ்யம் ஆஜ்ஞாநுவர்த்தந

'இவ்வதிசயித' என்றாரம்பித்து. அன்றிக்கே 'சாஸ்த்ரவ:'என்றது பயத்துக்கு முபலக்ஷணம் என்று நினைத்தே திருச்சின்னமாலையி லருளிச் செய்திருக்கிறோமென் றருளிச் செய்கிறாராகவுமாம். அஞ்சின நீ-பயந்த நீ, என்னை, அடை - சரணமாக அடை, என்றார், வந்தார்.சொன்னோம்-சரம ஸ்லோகார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்குமிடத்தில் என்றபடி. 'நெடுமாலின் கீதையெல்லாம் நிறைந்த சொல்லிது' என்றிவர் தம்மாலேயே அருளிச் செய்திருப்பதினால் சரம ஸ்லோகார்த்தம் அங்கு அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பது ஸ்பஷ்டம். தத் - அப்படிப்பட்ட, கார்ய - கர்மத்தை, ஸமாசர - செய்ய வேண்டும். பூர்வாபரவாக்ய-முன்பின் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, 'உபிஷ்டே வேதிகாசாரம்' இத்யாதிகளினால் என்றபடி. இச்ச்லோகத்தில்— தத்கார்ய' என்கிற ஸ்லோகத்தில். 'க்ரியமாணம் ந கஸ்மைசித்யதர்த்தாய கல்பதே । அக்ரியாவஹநர்த்தாய தத்கார்யம் ஸமாசர ॥' என்று பூர்ண ஸ்லோகம். எந்தக் கர்மம் செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு ஒரு ப்ரயோஜனத்துக்கும் ஸாதனமாகாதோ, செய்யப்படாததாய்க்கொண்டு அநிஷ்ட பலத்துக்குக் காரணமாகுமோ அப்படிப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று

1 திருச்சின்னமாலை— 8. 2 ல-அ.

ர்த்தவ்யமான ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகையாலும், அவஶ்யம் ப்ரஸக்தமானால் அதிகாராந்தரத்திற் சொன்ன கட்டளையிலே அநுதாபாதிகளாலே ஸுபரிஹரமாகையாலுமிவன் ஹ்ருஷ்டமநாவாகக் குறையில்லை. இந்தஹர்ஷமும் விவேகியுமாய் ஹேயமான ஶரீராதிகளோடே துவக்குண்டிருக்கிறவிவனுக்கு நிர்வேதமிஶ்ரமாய் நடந்ததேயாகிலும் இந்நிர்வேதமும் இச்ஶோகநிவ்ருத்தியும் பிந்நவிஷயங்களாகையாலே விரோதமில்லை. 'மாஶுச:' என்கிற விதுவே ஶோகநிமித்தமானவையெல்லாம் ஶோசநீயமாகைக்கு நியாமகமாகையாலே ப்ரா

அர்த்தம். **கர்த்தவ்யம்** - செய்யவேண்டியதாக ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட நித்ய கர்மங்கள். '**ஸ்வயம்ப்ரயோஜந**' என்பதினால் குறைவு நேரிட்டால் பலத்தில் நஷ்டமோ என்று ஸந்தேஹம் வேண்டா என்பது த்யோதிதம். **அதிகாராந்தரத்தில்**- அபராத பரிஹாராதிகாரத்தில். **ஸுபரிஹரம்** - ஸுகமாய்ப் பரிஹரிக்கக்கூடியது. இப்படியாகில் ப்ரபன்னர்களில் சிலர் ப்ரபத்திக்குப் பிறகு நிர்வேதப்பட்டிருப்பதற்கும், ப்ரபன்னனுக்கு அஹோராத்திரம் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்யகர்மங்களில் நிர்வேதப்படவேண்டுமென்று ஆஹ்நிகாதிகளில் நிரூபித்திருப்பதற்கும் விரோதம்வருமேயென்னில்? ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்-'இந்த' என்றாரம்பித்து. **ஹர்ஷம்**-உபாயாநுஷ்டானத்தினால் பலத்தில் ஸம்ஶயமில்லாததினால் உண்டான ஸந்தோஷம், **துவக்குண்டிருக்கிற**-ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கிறபடியினாலே. **பிந்நவிஷயங்களாகையாலே**-ஹர்ஷம்என்பதும்உபாயம் ஸுகரமாகையினாலும், கேட்ட பொழுது பலம் வருவது ஸித்தமாகையினாலும் உண்டாகிறது. விவேகியான இவனுக்கு இந்தச் ஶரீரம் விடுமளவும் இத்தால் உண்டாகும் ஸுக துக்கங்கள் அநுபவிக்க வேண்டியவைகளாகையினால் நிர்வேதம் இரண்டும் தனித்தனிக் காரணங்களினால் உண்டாகிறபடியினால் விரோதமில்லை என்றபடி. '**மாஶுச:**' என்பதற்கு ஆர்த்த ப்ரபன்னன் விஷயத்தில் அர்த்தம் அருளிச் செய்கிறார்—'**மாஶுச:**' என்றாரம்பித்து. **ஶோசநீயமாகைக்கு** - விடுவிக்கத் தகுந்ததாயிருப்பதற்கு **நியாமகம்** - காரணம், அந்த அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கிறபடியினாலே என்றபடி.

ரப்தத்திலும் ஶோகநிமித்தாம்ஶமெல்லாம் கழிகையால் ஆர்த்த்யதிஶய முடையவனுக்கு அப்போதே மோக்ஷம் ஸித்திக்கும். 1 'மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான்' இத்யாதிகளிற்படியே ப்ராரப்தத்தில் மேலுள்ளதெல்லாம் கழிந்து இச்சரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமென்றிசையவேண்டியதால் இச்சரீரந்தன்னிலும் ஆயுச்சேஷ மதிகமானபோது இதுவும் ப்ரபத்திவஶீக்ருதஸர்வஶக்தி ஸங்கல்பத்தாலே கழியக்குறையில்லையிறே.

ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷேஷு ஸர்வஸ்வாராதிகேஷு ச ।
நாத்மஹிம்ஸநதோஷோஸ்தி ததா தச்சரணாகதௌ ॥

ஆர்த்த்யதிஶயம் - அடுத்த க்ஷணத்தில் தேஹத்தைப் பொறுக்க முடியாதபடியான துக்கம். 'மரணமானால்' இத்யாதி ஆழ்வார் அருளிச் செய்திருப்பதினால் மரணம் நேர்ந்தால் மோக்ஷமுண்டாகுமென்றேற்பட்டிருக்க ப்ராரப்தத்தில் ஜன்மாந்தரத்துக்குக் காரணமான அம்ஶம் கழியுமேயொழிய இந்த ஜன்மத்திலேயே அடுத்த நிமிஷத்தில் ஶரீரம் விடக்கூடியபடி ப்ராரப்தம் கழியாதென்றேற்படுகிறதே என்னில்? ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'மரணமானால்' என்றாரம்பித்து இசையவேண்டியதால் - ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாகையால் ஶரீரம் முடிந்த பிறகு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறான் என்று இந்தப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் அவஸான காலம் குறிக்கப்படாமையினால் விருத்தமில்லை என்றபடி. ஆயுச்சேஷம் - மிகுதி ஆயுஸ்ஸு. இப்படியாகில் ஆத்மஹத்தி தோஷம் வாராதோவென்ன வருளிச் செய்கிறார்—'ப்ராயஶ்சித்த' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷேஷு-சில ப்ராயஶ்சித்தங்களிலும், அதாவது ப்ருகுபதநாதி (மலையிலிருந்து கீழே விழுவது) முதலிய, மரணாந்தமாக விதிக்கப்படும் ப்ராயஶ்சித்தங்களிலும் என்றபடி, ஸர்வஸ்வாராதிகேஷு-(பூர்ணாஹுதிகாலத்தில் தானே அக்னியில் விழவேண்டுமென்று விதித்திருக்கிற) ஸர்வஸ்வாரமென்கிறயாகம் முதலியகர்மங்களிலும், ஆத்மஹிம்ஸநதோஷ: - ஆத்மஹத்தியினால் உண்டான தோஷம், ந அஸ்தி-

---

1. 647-ம் பக்கம் பார்க்க.

த்ருப்தஸ்ய து யதா ஶாஸ்த்ரம் சிரஞ்ஜீவிதுமிச்சத: ।
ப்ராணரக்ஷணஶாஸ்த்ரார்த்தலங்கநம் த்வபராதநம் ॥

யோகிகள் யோக விஶேஷத்தாலே தேஹந்யாஸம் பண்ணுமாப்போலே த்ருப்தப்ரபத்திஶயமுடையவன் ப்ரபத்தியாலே தேஹந்யாஸம் பண்ணுகைக்கு தீர்த்த ப்ரவேஶாதிகளிற்போலே யுகவிஶேஷ நியமமுமில்லை. இவ்வாத்ருப்த ப்ரபன்னனே எல்லாரிலுங்கடுக வாத்ம ரக்ஷணம் பண்ணுகிறவன். இப்படி த்ருப்தன்

(எப்படி) இல்லையோ, ததா - அப்படியே, த்ருப்தஶரணாகதௌ - ஆர்த்த ப்ரபத்தியிலும் (தோஷமில்லை), சிரம் - வெகுகாலம், ஜீவிதும் - உயிரோடிருப்பதற்கு, இச்சத: - ஆசைப்படுகிற, த்ருப்தஸ்ய து - த்ருப்த ப்ரபன்னனுக்கோவெனில், யதா ஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி, அதாவது பகவதாஜ்ஞைப்படி, ப்ராணரக்ஷணஶாஸ்த்ரார்த்தலங்கநம் - யதாஶக்தி தன்னுடைய ப்ராணனைக் காப்பாற்ற வேணுமென்கிற ஶாஸ்திரார்த்தத்தை மீறி நடப்பது, அபராதநம் - அபசாரமாகும். புண்ய தீர்த்தாதிகளில் விழுந்து ப்ராணனை விடுவது சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அது கலியுகத்தில் இல்லை என்று நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதைப்போலவே ப்ரபத்தியிலும் வ்யவஸ்தை பண்ணலாமே என்ன வருளிச் செய்கிறார்—'யோகிகள்' என்றாரம்பித்து. ந்யாஸம் - தேஹத்தை விடுவதை. நியமமில்லை - ஸ்ரீமந் நாதமுனி ப்ரப்ருதிகள் இந்த யுகத்திலும் அப்படி தேஹ ந்யாஸம் பண்ணி யிருப்பதினால் என்றபடி. 'தீர்த்த' இத்யாதி எதிர்நடையான த்ருஷ்டாந்தம். அதாவது அங்கு உண்டா யிருப்பதைப்போல இங்கு இல்லை என்றபடி. 'ப்ரபன்னனே' என்கிற இடத்தில் ஏகாரத்தினால் மற்றவர்கள் இவனைப்போல சீக்கிரத்தில் ஆத்மரக்ஷணம் பண்ணுகிறவர்களல்ல என்பது த்யோதிதம், எல்லாரிலும் கடுக - யோகிகள், மற்ற ப்ரபன்னர்கள், இவர்களைக்காட்டிலும் சீக்கிரத்தில். த்ருப்தன் என்பது அஹங்காரத்தையுடையவன் என்கிற அர்த்தத்தில் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் மோக்ஷோபாய நிஷ்டன் விஷயத்தில் அது இல்லாமையினாலே அதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்—'இப்

த்ருப்தன் என்கிற பிரிவும் இவனுக்குப் பிறந்த ஶோகத்தில் வைஷம்யமடியாகச் சொல்லுகிற தத்தனை, ஒருவனுக்கு ஶோகமில்லாமையன்று. ஜந்மாந்தராவதிகளாலும் ஶோகநிஶ்சிந்தமாய் ஏதேனுமொருநாள் மோக்ஷம்பெறுவோமென்று தேறியிருக்குமவன் இங்கு த்ருப்தன், அல்லது உச்ச்ருங்கலஜநாவமாநாதி ஸஹேதுவான மஹாமோஹமான அநாத்மகுணத்தை யுடையவனல்லன். இச்ஶரீரத்தில் ஸார்வபௌமைஶ்வர்யமும் பெற்றாலும் இது ஸர்வபுண்ய ஸமஸ்தாநந்த விரோதியானபடியாலே இவ்வஸ்தாந தேஹஸம்பந்தமுங் கூட தாவாக்நிபோலே துஸ்ஸஹமாய் 1 'உடலுமுயிரும் மங்கவொட்டு' என்னும்படி ப்ரவ்ருத்தநாஶாநந்தரம் க்ஷணமாத்ரவிளம்பக்ஷமனல்லாதவன் ஆர்த்தப்ரபந்நன், அல்லது 2 'ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ' என்கிற விடத்திற் சொல்லப்பட்டவனல்லன். 3 'ஆர்த்தோ வா யதிவா த்ருப்த:' என்கிற விடம் அதிவாத

படி' என்றாரம்பித்து. ஒருவனுக்கு - த்ருப்தனுக்கு. இருவருக்கும் ஶோகமிருந்தாலும் ஒருவனுக்கு அதிகம், மற்றொருவனுக்கு குறைவு என்கிற வ்யத்யாஸத்தினால் இந்த பிரிவு என்றபடி. தேறி - நம்பி. இப்பொழுதே நிவ்ருத்திக்க வேண்டுமென்கிற அதிகத் துக்கமில்லாமையினால் என்றபடி, அநாத்மகுணம் - ஆத்ம குணமான ஶாந்தியாதிகளுக்கு விரோதமான குணம் உடலுமுயிரும் - தேஹமும், ப்ராணனும், மங்கவொட்டு - நசிக்கும்படி செய். க்ஷணமாத்ரு - ஒரு க்ஷணகாலங்கூட. அல்லன் - அவன் இழந்த ஐஶ்வர்யத்தை ப்ரார்த்திப்பவனாகையினால். விபீஷண ஶரணாகதியில் பகவானருளிச்செய்த வார்த்தையில் 'ஆர்த்தோவா' என்றாரம்பிக்கும் ஶ்லோகத்தில் சொல்லியிருப்பது ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற விபீஷணனிடத்தில் ஸம்பாவிதமில்லாமையாலே அதிவாதம் என்று சொல்லுமவர்களுக்கு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஆர்த்த:' என்றாரம்பித்து. இங்கு -

1 திரு-10-7-9. 2 கீதை-7-16. 3 ராமா-யுத்-18,28.

மென்பார்க்கும் இங்கிவ் ஸத்யோமுக்தியில் விவாதம் பண்ணவொண்ணாது. உபாயாநுஷ்டாநத்துக்குப் பின்பு ஸத்யமாகையாலும் இது உபதேசவேளை யாகையாலும் இவ்வாக்யத்திறத்திலும் 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று பவிஷ்யந்நிர்தேசத்துக்குக் குறையில்லை. இவ்வாக்யார்த்தாதி விபாகங்களெல்லாம் ஸூக்ஷ்மதாத்பர்யமான ஸம்வாதநம்ப்ரஸாதாரகத்வத்தாலே வரும். 1 'ப்ராரப்தமாத்ரபுக் தத்ர தத்த்வவித் மோக்ஷம் ப்ராப்ஸ்யதி' இத்யாதிவசநங்கள் ஆர்த்தப்ரபந்நவிஷயத்தில் நிரவகாஶங்கள். த்ருப்தப்ரபந்நன்

'ஶாஶ்வத:' என்கிற இடத்தில், **ஸத்யோமுக்தியில்**-போக ஹேதுக்கள் எல்லாவற்றையும் கழிக்கிறபடியாலே க்ஷணாந்தரத்தில் தேஹஸம்பந்தம் அஸஹ்யமாம்போது அதுவும் நிவ்ருத்திக்கும் என்றர்த்தம் சொல்லுவதில். **விவாதம் பண்ண** - இல்லை என்று சொல்ல. ஆர்த்த ப்ரபன்னன் விஷயத்தில் இதை யோஜிக்கும்பொழுது 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று எதிர்காலமாய்ச் சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்—'**உபாய**' என்றாரம்பித்து. **திறத்திலும்** - விஷயத்திலும். **பவிஷ்யந்நிர்தேஶம்** - எதிர்காலமாய்ச் சொல்லி யிருப்பது. இப்படி இருவர்களும் அகிஞ்சனர்களா யிருக்க இவர்களுக்குள்ளே இந்த விபாகத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார்—'**இவ்வாக்ய**' என்றாரம்பித்து. சில வசனங்களில் ப்ராரப்த பலத்தை யனுபவித்துவிட்டு மோக்ஷத்தை யடைகிறான் என்று சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார்— '**ப்ராரப்த**' என்றாரம்பித்து. **தத்த்வவித்** - தத்வத்தை யறிந்தவன், **தத்ர**- அந்த ஶரீரத்தில், **ப்ராரப்தமாத்ரபுக்** - ப்ராரப்த கர்மம் மாத்திரத்தை யனுபவித்துவிட்டு, **மோக்ஷம்** - மோக்ஷத்தை, **ப்ராப்ஸ்யதி** - அடைவான். **நிரவகாஶங்கள்** - இடமில்லாதவைகள், அதாவது அவனைப் பற்றிச் சொல்லுகிறதல்ல என்றபடி. கத்யத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது த்ருப்த ப்ரபன்னன் விஷயமென் றருளிச் செய்கிறார்— '**த்ருப்த**' என்றாரம்

றிறத்தில் உத்தரக்ருத்யாம்ஶத்தைப்பற்ற 'மாஶுசः' என்கிற வாக்யத்தின் கருத்தை 1 'ஆத்யாத்மிகாதிபௌதிக' என்று துடங்கி 1 'அதஸ்த்வம் தவ தத்வதோமத்ஜ்ஞாநதர்ஶந ப்ராப்தௌ நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸுகமாஸ்ஸ்வ' என்றருளிச்செய்தார். இங்கு சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திக்கு ஒருபடியாலும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே இவ் வ்யவஸாயவிஶேஷஜ்ஞாநத்தாலும் அநுஷ்டாநத்தாலுமாக ஸர்வப்ரகாரஶோகஹேதுக்களெல்லாங் கழியும்படி சொல்லிற்றாகிறது. அநுஷ்டாந பர்யந்தமல்லாத ஜ்ஞாநமாத்ரம் இவ்வுபதேஶத்தாலே பிறந்தாலும் 2 'நமாயா மாயிநம் ஶாஸ்தி பஹ்வபேக்ஷி மாயதி | ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் யாந்தி ஸத்வாநி குலிங்க ஶகுநிர்யதா ||' என்கிற கணக்காய் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகையாலே ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிரண்டிலுமுடையவும் ஸமமான ஶோகநிவ்ருத்தியை எல்லாம் இங்கு விவக்ஷிக்கிறது. ஆகையால் உபாயாநுஷ்டாநத்தில் பரிபூர்ணாதிகாரஸம்பந்தப்ரவேஶ

பித்து. உத்தரக்ருத்யாம்ஶத்தை - மேல் செய்ய வேண்டியதை, த்வயார்த்தானு ஸந்தானம், பகவத் க்ஷேத்ரவாஸம், நிஸ்ஸம்ஶயத்வம், முதலியவைகளைச் சொல்லுவதை என்றபடி 'ஸர்வப்ரகார' இத்யாதி—எல்லாவிதத்தாலும் உண்டாகும் ஶோகங்களின் காரணங்களெல்லாம். பஹ்வ - அதிகமாக, மாயதி பேக்ஷீ - பாடிக் கொண்டிருந்தானே யாகிலும், மாயிநம் - ஶ்லோகம் பாடுகிறவனை, மாயா - ஶ்லோகம், நஶாஸ்தி - உத்தரவு செய்யாது, ஹிதத்தைச் செய்யும்படி கட்டுப்படுத்தாது என்றபடி, ஸத்வாநி - ப்ராணிகள், குலிங்க ஶகுநிர்யதா — குலிங்க சகுனியைப்போலே, ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் - தன் ஸ்வபாவத்தையே, யாந்தி - அடைகின்றன. என்கிற கணக்காய் - என்று சொல்லியிருப்பதைப்போல, அனுஷ்டானத்துக்குக் காரணமில்லாததாய். ஶோகங்கள் எல்லாம் கழியும்படியை நிரூபித்தருளுகிறார்— 'ஆகையால்' என்றாரம்பித்து. பரிபூர்ணாதிகாரஸம்பந்தப்ரவேஶ -

1 கத்யம். 2 பார-ஸபா-42-21.

களைப்பற்ற ஸம்பாவிதமான ஶோகமெல்லா மிங்கே கழிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனே யென்னில்:— அதிகார விஶேஷத்தையும் உபாயவிஶேஷத்தையும் உத்தரக்ரு த்யவிஶேஷத்தையும் பரிபூர்ணகைங்கர்யரூப பலஸித்தியையும்பற்றப் பலபடியாக ஶோகம் ஸம்பா விதம். அதில் அனுஷ்டிக்கப்புகுகிற ஶரணாகதியிலும் ஒரு ஜாதிவர்ணாஶ்ரமஶக்திவிஶேஷ நியதமல்லாமையா லே ப்ராப்யருசியும் ப்ராபகவிஶ்வாஸமும் ஆகிஞ்சந்ய ஜ்ஞாநாதிகளு முண்டானபோ தொருவர்க்கும் நாமி துக்கதிகாரிகளல்லோமென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயவிஶேஷம்ஸபரிகரமாக க்ஷணகரஸா த்யமாய், ஸுகரமாய், ஆவ்ருத்திநிரபேக்ஷமாய், உபா யாந்தரவ்யவதாநமும் உத்க்ருஷ்டபரிகரமுமன்றிக்கேயி ருப்பதாய்க் கோலின காலத்திலே யபேக்ஷித ஸகலங்க ளெல்லாத்தையுந் தருவதா யிருக்கையால் ஆகிஞ்சந்ய மும் ஸமுஜ்ஜ்ரும்பணமுமுடைய நமக்கு ஸபரிகரமா க விஹிதாநுஷ்டாநீயமாய் அத்யாஸஹிதர்க்கும் க்ருச்ச்ரஸாத்யமாய் தயாவிஷயபரிகராந்தரஸாபேக்ஷமு மாய் ஸமுஜ்ஜ்ரும்பணமுமுடைத்தான உபாயாந்தரத்தி லே யிலேயவேண்டுகிறதோவென்று ஶோகிக்கவேண்

பூர்வதசை மத்யதசை அபரதசை ஶோகங்கள் இன்னதென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'எங்ஙனே' என்றாரம்பித்து. 'உபாயவிஶேஷ' என்றது மத்யததசை, மேல் அபர தசையைப் பற்றியது. இவை நிவ்ருத்திக்கும் ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்--'அதில்' என்றாரம்பித்து. இது அதிகார விஶேஷத்தைப்பற்றிய ஶோகம். 'ஒரு ஜாதி' இத்யாதி-சில ஜாதி முதலியவைகளுக்கு மாத்திரம் ஏற்படுத்தப்பட்ட தல்லாமையாலே. ப்ராப்யருசி - பலத்தில் ஆசை. ப்ராபகவிஶ்வாஸம்-உபாயத்தில்நம்பிக்கை.'ஆகிஞ்சந்ய' இத்யாதி - நாம் அகிஞ்சனன் என்கிற ஜ்ஞானம் முதலியது. ஸித்த ஸாத்யோபாயங்களைப்பற்றி ஸம்பாவிதமான ஶோகத்தை நிரூபிக்கப் போகிறவராய் முதலில் ஸாத்யோபாயத்தைப்பற்றி

டா. இப்படி ஸர்வோபாயஸ்தாநத்தாலே ஸ்வீகார்யனுமாய் ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணவிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வஸுஹ்ருதனுமாய், விஸ்வஸநீயதமனுமாய், பரமகாருணிகனுமாய், நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யனுமாயிருக்கையால் ஸித்தோபாயத்தைப்பற்ற சோகிக்க வேண்டா. இவ்வுபாயாநுஷ்டாநத்துக்குப் பின்பு ஸ்வாஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே பண்ணும் ஸத்கர்மங்களெல்லாம் இப்ரபத்திக்கங்கமில்லாமையாலே அவற்றுக்கு தேசகாலாதிவைகல்யத்தாலே சில வைகல்யமுண்டானாலும் உபாஸநத்துக்குப்போல் இதுக்கு பரிகரவைகல்யம் பிறக்கிறதோவென்று சோகிக்க வேண்டா. ஸமஸ்தலௌகிகயாதிகளுக்கு அஸமஞ்ஜஸதையை யுண்டாக்கும் பாபிஷ்டஸஹவாஸ ஸம்ஸர்க்காதிகளை விளைவித்து தூலவஸ்த்ரம்போலே யாக்கவல்ல ப்ராரப்தமான பாபவிசேஷத்துக்கஞ்சி ப்ராயச்சித்தப்ரபத்தி காலத்திலேயாதல் பின்பொருக்கால் அதுக்காக ப்ரபத்தி பண்ணியாதல் நிரபாயமான உத்தரக்ருத்யத்தை அபேக்ஷித்தால் மேலபாய ப்ரஸங்கத்தையும் பற்ற சோகிக்கவேண்டா. இப்படி நிரபாயமான உத்தரக்ருத்யத்தை அபே-

---

யதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவ்வுபாய' என்றாரம்பித்து. ப்ரபத்தியாகிறஸாத்யோபாயம் என்றபடி. அநுஷ்டாநம்-தாமதம். 'துஷ்கர' இத்யாதி-நம்மால் செய்யமுடியாத பக்தியோகாதி அங்கங்கள். அநவதாநீயமாய் - துடர்ந்து செய்யக்கூடியதாய். தஸாவிய - அப்படிப்பட்ட, க்ருச்ர ஸாத்யமான என்றபடி. ஸித்தோபாய விஷயமான சோக நிவ்ருத்தியை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. விஸ்வஸநீயதமன் - அதிகமாக நம்பக்கூடியவன். உத்தரக்ருத்யத்தைப்பற்றிய சோக நிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்—'இவ்வுபாய' என்றாரம்பித்து. ஸத்கர்மங்கள் - நித்ய நைமித்திக ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகள். வைகல்யத்தாலே — அநுகுணமாயில்லாமையாலே அஸமஞ்ஜஸதை - தகாதவனாயிருக்கை. 'தூல' இத்யாதி - ஒரு கார்யத்துக்கும் யோக்யமில்லாமல் செய்யக்கூடிய

க்ஷியாதார்க்கும் மேல்வாஞ்சிதவ்யவஸாயம் வந்தாலும் 1'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' என்றிருக்கக்கடவ ஸர்வசரண்யன் இவனுக்கு அநந்தாவஸ்தையுண்டாக்கிவாங்கஃ ப்ரவ்ருத்தியாகிற ப்ராயச்சித்த விசேஷத்திலே மூட்டியும், அதுவுங்கை தப்பும்படியான அதிகாரிகளுக்கு சிக்ஷாரூபங்களான உபக்ரோசாத்ருங்களைக் காட்டி மேலவ்யவஸாயம் பண்ணும்படி விலக்கியும், மறுங்கோலின காலத்துக்கு முன்பே கண்ணழிக்கையாலே ப்ரபன்னனுக்கு மின்னொளிபோலே தோற்றி நிலைநில்லாதே போகிற வாஞ்சிதவ்யவஸாயஜெஸங்களாலே நரகாதிஸம்ஸாரக்லேசங்கள்வரில் செய்வதென்னென்று ஸஜ்ஞித்து சோகிக்கவேண்டா. ஆதஸ்ப்ரபந்நனுக்கப்போதே ஸத்கதியுண்டாம்படியிருக்கையாலே 2'தேஹேவிவசஃ ப்ரீதிமாந் ஹி மோஹவிதா நரகேபி ஸஃ' என்னும்படி ஸகலதர்ம்மமான விச்வாஸம் ஜநகதிர்க்கிறதோவென்று சோகிக்க வேண்டா. ஸத்வாதிபாபம் முதலான ப்ரவ்ருத்திப்ரஸங்களெல்லாம் 3'நேஹாபிக்ரமநாசோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ' இத்யாதிகளிற்படியே மிட்டபடை கற்படையாகையாலும் இச்சரணாகதனைப்பற்ற விசேஷித்து 1'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' என்கையாலும் ஸ்ரீப்ரபந்நனுக்கும் கோலின காலத்தளவும் விளம்பித்தாலும் ஸத்வியில் ஸம்சயமில்

என்றபடி. அவிவக்ஷியாதார்க்கும்-ப்ரபத்தியில் ப்ராப்தியிருக்காதவர்களுக்கும். கைதப்பும் - தவறிப்போகும். தோற்றி - ஞானகாலம் ப்ரகாசித்து. ஆர்த்த ப்ரபன்னன் விஷயத்தில் சோகநிவ்ருத்தியை நிரூபித்தருளுகிறார் —'ஆதஸ்ய' என்று ப்ரஸ்தாபித்து. மூடஃ - மூடனாகிய மனிதன், தேஹே-இந்த தேஹத்தில், ப்ரீதிமாந் அபி - ப்ரீதியுடையவனாயிருந்தானாகில், நரகேபி - நரகத்திலும், ஸஃ - அந்த மனிதன் (ப்ரீதியுடையவனாக), ஆஸ்தே - இருந்து போகிறான்,

1 ராமா-யுத்-18-33. 2 வி-பு-1-17-6. 3 [illegible]

ணத்வம், ஹிததமோபதேஶித்வம், ப்ராப்யஸ்யைவ ப்ராபகத்வம், நிரபேக்ஷஸாதநவிஷய நிஷ்ப்ரத்யூஹ கர்த்ருத்வம், ஸாஜாத்ய ப்ரதீக்ஷத்வம், உபாயாந்தரஸ்தாந நிரபேக்ஷத்வம், பரிகராந்தர நிரபேக்ஷ ப்ரஸாதத்வம், ஸ்வஹ்ருதயிந்த ஶரண்யத்வம், ஶரண்யாந்தர பரிஹார ஸாஹஸத்வம், ஶரண்ய வைஶிஷ்ட்யம், உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶ்யத்வம், ஸக்ருத் கர்த்ருத்வம், ஸாங்காஸ்ய ரக்ஷா ஸாபேக்ஷ்யாபாய விஶேஷம், அதின் பரிகரங்கள், ஸ்வாதிகாரத்வம், ஸக்ருத் கர்த்தவ்யத்வம், ஸாங்கத்வம், அவிளம்பித ஃபல ப்ரதத்வம், ப்ராரப்த நிவர்த்தகத்வம், அதிகாரியினுடைய பராதீந கர்த்ருத்வம், ஶாஸ்த்ர வஶ்யத்வம், ரக்ஷகனுடைய பரமகாருணிகத்வம், ஸர்வப்ரஸந்நத்வம், நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யம், ஸர்வாதாரத்வம், பரா நபேக்ஷத்வம், அவஸரப்ரதீக்ஷத்வம், ஶரணாகதனுடைய க்ருதக்ருத்யத்வம், பரிபூர்ணதயா தத்தர்மங்களைப்பற்ற கர்த்தவ்யாம்ஶத்தில் ப்ராப்தியில்லாமை, ஶமதமாத்யங்க விஷயத்வம், த்ரைகாலிக விரோதி பாஹுள்யம், விரோதிவர்க்க வைசித்ர்யம், அவற்றினுடைய ஸம்ஸ்கார ஸஹித நிவர்த்யத்வம், ப்ரபந்ந வாஞ்சிதமான விரோதி நிவ்ருத்திகாலும், விரோதி நிவ்ருத்திஸாத்யம், ஶுத்த கைவல்ய வ்யாவ்ருத்த யதாவஸ்தித ஸ்வரூபாவிர்பாவம், பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநந்த

ஹிததமோபதேஶித்வம் - மிகவும் ஹிதமான ப்ரபத்தியை உபதேஶிக்கும் தன்மை; நிஷ்ப்ரத்யூஹ - தடங்கலில்லாத.

ஶரண்யவைஶிஷ்ட்யம் - ஶரண்யனான பகவான் லக்ஷ்மியோடு கூடியிருப்பது. 'ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வம்' வரையில் த்விதீயபாதத்தின் அர்த்தம். த்ரைகாலிக-முன்றுகாலங்களிலும். பாஹுள்யம்- அதிகமாயிருக்கை. 'ஶுத்த' இத்யாதி - ஜீவாத்மாவின் கைவல்யத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட. 'அபுநராவ்ருத்தி' இத்

வம், ஸர்வஶக்தியோகமும், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும், ஆனந்தாவாப்தி, முன்பு ஶோகஹேதுவான ஆகாமியமும், பின்பு ஶோகிக்கப் ப்ராப்தி யில்லாமை, விஶேஷணங்களெல்லாம் நிஸ்ஸம்ஶயத்வம், ஶோகநிவ்ருத்தி, நிஶ்சயத்வம், ஹர்ஷ விஶேஷம், ஶரீரவாதகாருண்ய ப்ரதீக்ஷத்வம், நிரவதிகவாத்ஸல்யயுக்தத்வம், என்றிவை ப்ரயாணமாய் மற்று மிவற்றுக்கபே க்ஷிதங்களெல்லாம் ஸ்வஶக்தியாலு மர்த்தஸ்வபாவத் தாலு மநுஸந்தேயங்கள்.

ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், அவிச்சிந்நகாருண்ய வத்தனாய், விளம்பாக்ஷமனு மன்றிக்கே யிருக்கிறவன்றாலே சரமஶ்லோகார்த்த ஸங்க்ரஹம். யறியவு மநுஷ்டிக்கவுமரிதாய் ஸவிளம்பமு முண்டாயிருக்கிற உபாயாந்தரங் களி லலையாதே ஸர்வ ஸாதனனாய், ஸர்வலோக ஶரண்யனாய், ஶரண்யைகவாத்ஸல்யத்ராய விஶி ஷ்டனான வென்னை யொருவனையுமே உபாயமாக வத்ய வஸித்துக்கொண்டு அங்கஸமக்ரமான வாத்மரக்ஷாபர ஸமர்ப்பணத்தைப் பண்ணு, இப்படி யநுஷ்டிதோபாயனாய் க்ருதக்ருத்யனாய், எனக்கடைக் கலமாய், அத்யந்த்யமு யனானவுன்னை பரமகாருணிகனாய், ஸர்வஜ்ஞனாய், நிரங்குஶ ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸர்வ ஶக்தியுக்தனான நானேயென் ஸங்கல்பமே துணை யாகக்கொண்டு ஸஹாயரஹிதமாய், அநந்தமாய், துரந்தமான ஸர்வ விரோதிவர்க்கத்தோடும் பின்தொட ர்ச்சி யில்லாதபடி துவக்கறுத்து என்றுமொக்க

யந்தம் உத்தரார்த்தத்தில் ‘மோக்ஷயிஷ்யாமி’ வரையில் அர்த்தம். ‘நிரவதிக’ இத்யாதியுடன் இந்த விபூதியில் என்று சேர்த் துக்கொள்ளவும். இதுவரையில் ‘மாஶுச:’ என்பதின் அர்த் தம். அநுஸந்தேயங்கள் - உபதேஶிக்கப்பட்டதுகள்.

சரமஶ்லோகத்தின் அர்த்தங்களை ஒரே வாக்யமா யனுஸந் திக்கும்ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘ஸர்வஜ்ஞனாய்’ என் றாரம்பித்து. அலையாதே - ஶ்ரமப்படாதே, அஶக்யமான கார்யங்

வென்னுடைய வாத்ஸல்யங்களை யெல்லா மநாஹவிக் கையாலே தாஞ்ஞெ ஹோமனுக்கி வரிவரிணாடி நாஹவ வரிவாஹாரவெமான ஸவடுநெய ஸவடுகாரு ஸவடுர வஷாவித ஸவடு வியரெக்ஷயடித்தையுந்தந்துகப்பன், நீ யொன்றுக்கும், ஶோகிக்கவேண்டாவென்று வாச ஶ்லோகத்தில் திரண்டபொருள்.

ஸகலம் ஸவடு ஸூகம் யகூம் ஶ்ரீ யாஜஷூம்ஸஶரணி ஶெகாெ।
ஸவெதஶோகெகஶராவாமெயடுரயம்வத்ரா: ஸூஉஶிதுகா ॥

களில் ஶ்ரமப்படாதே. என்றபடி துடர்ச்சி இல்லாதபடி - மறு படியும் வராதபடி.

இந்த சரம ஶ்லோகத்துக்கு ஸ்ரீபகவத் கீதைக்கு வ்யாக்யானம் செய்த ஶங்கராதிகள் இப்படி வ்யாக்யானம் செய்யாமல் அனேகம்விதமாக அர்த்தம் சொல்லியிருந்தாலும் இதுவே தத்வார்த்தமென்று நிருபித்தருளுகிறார்—'ஸகலம்' என்றாரம்பித்து. ப - ரை] **ஸவடுஸூகம்** எல்லாப் பலங்களையும் கொடுக்கக் கூடியவனையும், **ஸகலம்** - ஒருவனையும், **ஶ்ரீ யாஜஷூம்** - லக்ஷ்மியுடன் சேர்ந்தவனையு மிருக்கிற, **யகூம்** - ஸித்தோபாயமான ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை, **ஸஶரணி ஶெகா:** - அடைந்தவர்களாய், **ஸவெதஶோகெக:** - போயிருக்கிற துக்கங்களையுடையவர்களான, அதாவது எல்லாத் துக்கங்களையும் கழித்தவர்களான, **ஆவாெயடு:** - ஆசார்யர்களினால், **ஸயம்வயா:** - இந்த வழி, கீழ் அர்த்தம் சொல்லப்பட்ட மார்க்கம், **ஸூஉஶிதுகா:** - காண்பிக்கப்பட்டது. சரமஶ்லோகத்தில்பூர்வார்த்தத்தில் சொல்லப்பட்ட உபாயத்தில்நிஷ்டையுடையவர்களாய் ஶோகநிவ்ருத்தியடைந்த ஆசார்யர்களினால் உபதேஶிக்கப்பட்ட அர்த்தமாகையினால் உபாதேயதமம் என்று தாத்பர்யம். மற்றவர்கள் சொல்லுமர்த்தங்கள் அவர்கள் அதில் நிஷ்டையுடையவர் களில்லாமையினால் அனுபாதேயம் என்பதும் இத்தால் த்யோதிதம்.

இப்படி ஸதாசார்யோபதேஶத்தாலே இந்த சரம ஶ்லோகார்த்தத்தில் தமக்கு அஜ்ஞானாதிகளொன்றுமில்லாமல் நிஶ்சயரூபமான ஜ்ஞானமுண்டாயிற்றானபடியாலே அவர்கள் விஷ

குறிப்புடன்மேவுந் தருமங்களின்றி
யக்கோவலனார்
வெறித்துளவக்கழல் மெய்யரணென்று
விரைந்தடைந்து
பிரித்தவினைத்திரள் பின்றுடராவகை
யப்பெரியோர்
மறிப்புடைமன்னருள் வாசகத்தான்
மருளற்றனமே. 36

யத்தில் உபகார ஸ்ம்ருதி செய்தருளுகிறார் — 'குறிப்புடன்' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] குறிப்புடன் – அவதானத்துடன், மேவும் – ஆதரவுடன் அநுஷ்டிக்கப்படுகிற, இத்தால் அநேகம் தடவை செய்ய வேண்டுமென்பது த்யோதிதம், தருமங்களின்றி - தருமங்களொன்று மில்லாமல், 'இன்றி' என்பதினால் அஶக்த்யாதிகளினால் அவைகள் தனக்குப் பல ஸாதனமாகாமலிருப்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது, அக்கோவலனார் - அப்படி ப்ரஸித்தனான கோபாலனுடைய, இத்தால் உபாயத்வத்துக் குபயுக்தமான ஸௌலப்யம் காட்டப்பட்டது, வெறித்துளவக்கழல் - வாஸனையோடுகூடிய திருத்துழாய் மாலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, கழல் - திருவடிகளை, மெய்யரண் - மெய்யான உபாயம், வ்யர்த்தமாகாத உபாயம் என்றபடி., என்று-என்று விஶ்வஸித்து, விரைந்து - விளம்பாக்ஷமர்களாய், அடைந்து-ஶரணமாக ஆஶ்ரயித்து, பிரித்த-நம்மை விட்டுப் பிரிக்கப்பட்ட, அன்றிக்கே 'பிறகு' என்கிற பதத்தின் மிகுதியாய் 'பிறித்து' என்றுயிருக்கிறதாகவும், அப்பொழுது பிறகு என்றர்த்தம், வினைத்திரள்-பாபங்களின் ஸமூஹம், பின்றுடராவகை – நம்மைப் பின்னால் தொடர்ந்து வராமலிருக்கும் ப்ரகாரத்தில், அப்பெரியோர் - அப்படிப்பட்ட பெரியவர்களான நம்பூர்வாசார்யர்களுடைய, மறிப்புடை - (நகரத்திலிருக்கும் ஜனங்களை) வளைத்துக் கொள்ளக்கூடிய, 'க்ஷ்வேஸ்ய நாராணஸ்யேதி தத்வேஷ்ய தாவேலாரோலவி' என்கிறபடியே அவர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கேட்டவர்கள் எவராயினும் அவர்களுக்கு வசப்பட்டு விடுவார்கள் என்றபடி, மன்னருள் – த்ருடமான க்ருபையினாலுண்டான, வாசகத்தால் - ஸ்ரீ ஸூக்தியினால், மருளற்றனம்-

வ்யாஸாத்³யைரவயோதி⁴கைர்வ்யாஹ்ருதம் நிஹம்
ஹ்ருத்³யம் ஹி பாரார்த²ம்
ஶ்ரௌதம் கேவலயோக³வேத³வேதி³
விஶ்வாஸித்ராயணம் வித³ந்த: ।
யேஷாம் ப⁴க்திஷு ப⁴க்திஸாராய விஶேஷா
வைராக்³யவஹ்நிஷு
ஶ்ரேயோவாயந ஸாநக வ்ருஹ்ருத³ய
ஶ்ரேஷ்டா²ஸ்ஸ்வீர: காங்க்ஷந்து ந: ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய வேதா³ந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்³ரஹஸ்யத்ரயஸாரே சரமஶ்லோகாதி⁴கார:
ஏகோநத்ரிம்ஶ:.

॥ ஸ்ரீமதே நிக³மாந்த மஹாதே³ஶிகாய நம: ॥
சீர்தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய வேதா³ந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்³ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பத³வாக்யயோஜநாஹாரஸ்ய த்ருதீய:

ஸ்ரீமதே நிக³மாந்த மஹாதே³ஶிகாய நம:.

அஜ்ஞானமில்லாதவர்களானோம், அன்றிக்கே, பின்துடராவகை, அப்பெரியோர்-அந்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய, மறிப்புடை * * வாசகத்தால் - ‘ஶோசஸ:’ என்கிற வார்த்தையால் என்றர்த்தமாகவுமாம்.

இப்படிச் சரம ஸ்லோகத்துக்கு ஸௌகரமான உபாயத்தை விதிப்பதில் தாத்பர்யமாகில் வ்யாஸ ஶிஷ்யரான வைஶம்பாயனாதிகள் இப்படி யறிந்து அனுஷ்டிக்கக் காணேமே என்னில்? அருளிச் செய்கிறார்—‘வ்யாஸ’ என்றாரம்பித்து. அன்றிக்கே

இப்படிச் சரமஶ்லோகத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று எல்லோரா லும் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லையே என்னில் அருளிச் செய் கிறாகவுமாம்.

ப-ரை] **வ்யாஸஸூத்ராய** - வ்யாஸருடைய வேதமாகிற, **ஹோராதஃ ஸம்ஹிதா வேதஃ** என்கிறபடியே ஐந்தாவது வேதமாகிய பாரதமாகிற, **ஸமுத்ராய** - ஸமுத்திரத்திற்கு, அதில் உண்டான என்றபடி, **கௌஸ்துபஸந்நிபம்** - கௌஸ்துபத்துக்கு ஸமமான, அதாவது பாரதத்தில் ஸாரதமமான என்றபடி, **ஹரேஃ** - பகவானுக்கு, **ஹ்ருத்யம்** - ஹ்ருதயங்கமமான, இந்த ஶ்லோ கோபதேஷ்டாவான பகவானுக்கே அர்த்தானுஸந்தானம் மிகவும் இனிதாயிருக்கிறதென்றபடி, **உத்தமம் ஶ்லோகம்** - உத்க்ரு ஷ்டமான சரமஶ்லோகத்தை, உத்தமமான உபாயத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் 'உத்தமம்' என்றபடி, **லோகவேத பதவீ** - லோக பதவியாலும், வேத பதவியாலும், அஶக்தன் ஶக் தனை யாஶ்ரயிப்பதும், அதினால் காப்பாற்றுவதும் லோகத்தி லும் வேதத்திலும் காணப்பட்டிருக்கிறது என்றபடி, அன்றிக்கே 'கபோதஸ்ய ஶரணாகத...' இத்யாதிகளிற்போ லே 'லோக' என்பது ஸ்ம்ருதிகளைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம், **விஶ்வஸிதாஶயம்** - விஶ்வாஸத்தை உண்டுபண்ணப்பட்ட அர்த்தத்தை உடையதாக, **கேசன** - சிலர், நம்பூர்வாசார்யர் கள் என்றபடி, **விதுஃ** - தெரிந்துகொண்டார்கள், அவர் களே அறிந்தார்கள், மற்றவர்கள் அறியவில்லையென்றபடி; இவ்வர்த் தம் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிஸித்தமாகையினால் மற்றவர்கள் ஒப்புக்கொள் ளவில்லையென்பது தோஷாவஹமல்ல என்று திருவுள்ளம். **முக்தி** - மோக்ஷமாகிற, **ஸௌதாய** - மெத்தையிலிருக்கிற, **வீதயே** - ராஜ மார்க்கத்திற்கு, **ஸோபாந பங்க்தயஃ** - படிகளின் வரிசைகளா யிருக்கிற (மோக்ஷத்தை யடைவிக்கக்கூடிய ப்ரபத்திமார்க்கத்தில் ஏறுவதற்குக் காரணங்களா யிருக்கிற) **யேஷாம்** - எந்த நம் பூர் வாசார்யர்களுடைய, **ஸூக்தயஃ** - ஸ்ரீ ஸூக்திகளில், **தேவஶம் பாயநப்ராசேதஸ** ... **முக்யஃ** - முதலியவர்களான, வால்மீகி, பராசரர்முதலியவர்களான என்றபடி, **ஶ்ரேஷ்டாஃ** - பெரியோர்கள், **ஶிரஃகம்பிநஃ** - தலையை அசக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அப் படிப்பட்ட பெரியோர்களாதரிப்பதினால் அல்லாத மனுஷ்யர்க

அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித் தருளுகிறார்— ' அபிஜிகமிஷூ: ' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] த்ரியாமஸ் - பரமபதம், க்ஷீராப்தி, ஸூர்ய மண்டலம் என்கிற மூன்று வாஸஸ்தானங்களையுடைய பகவானுடைய, ஆத்யம் - எல்லாவற்றிற்கும் முதலான, உத்க்ருஷ்டமான என்றபடி, திவ்யம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத, தாம - ஸ்தானமாகிய பரம பதத்தை, அபிஜிகமிஷு: - அடைய வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய, ஆர்ய: - ஆசார்யன், ஸ்ருத - ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட, விவித - அநேகம் விதங்களான, அதாவது 'பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயை:' என்கிறபடியே தர்ப்பாதிகளை க்ரஹித்துக்கொண்டு வரும்படி சொல்லுவது, த்ரேதாக்னிகளை ரக்ஷிக்கச் சொல்லுவது, முதலிய அநேக விதமான பரீக்ஷா ப்ரகாரங்களாலே என்றபடி, ஶோதிதே - பரிஶோதிக்கப்பட்ட (மனதின் நிஸ்சயத்தை யறியப்பட்ட), க்வாபி - ஒரு, பாத்ரே - உபதேச பாத்திரமான ஶிஷ்யனிடத்தில், அநவமகுணஸாரம் - தோஷமில்லாத ஶாந்தி தாந்த்யாதி குணங்களையுடையவனா யிருக்கும் தசையில், அன்றிக்கே இவர் தம்மாலேயே அருளிச்செய்யப் பட்டிருக்கிறபடியே ' ஸ்ருததாத்ருப்த ஸந்தோஷ: ' என்னலாம்படியான தசையிலே, அதாவது ஆசார்யனிடமிருந்து கேட்டதைமாத்திரம்கொண்டு திருப்திபடையாமல் மேல்மேல் கேட்க வேண்டுமென்பதில் ஸந்தோஷமுடையவனாயிருக்கும் தசையிலே என்றாகவுமாம், ஆஹித - உண்டாக்கப்பட்ட, ஸ்நேஹ: - ப்ரீதியை யுடைத்தாயிருந்தும்படி, நிரபாயம் - அழிவில்லாத ஸம்ப்ரதாயப்ரதீபம் - ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களாகிற தீபத்தை, ப்ரதிஶதி - கொடுக்கிறான், உபதேசிக்கிறான் என்றபடி. இந்த ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை ஒரு தீபமாகச் சொல்லியிருப்பதினால் அதற்குத் தகுந்த யோஜனாந்தரம் சொல்லப்படுகிறது. 'ஸ்ருத' இத்யாதி-வெங்கலம் பித்தளை முதலிய வஸ்துக்களுக்குத் தகுந்தபடி ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் சாம்பல், புளி, முதலிய த்ரவ்யங்களைக்கொண்டு சுத்தி செய்யப்பட்ட ஒரு தகளியில் அழுக்கு முதலிய தோஷங்களில்லாத நூலினால் செய்யப்பட்ட திரியில் விடப்பட்ட எண்ணெயை யுடைத்தாயிருக்கும்படி ஒருநாளும் அணை

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஆசார்ய க்ருத்யாதிகார:

[ஆசார்யோபதேஶத்துக்குப் பாத்ராபாத்ரம்—உபதேஶ க்ரமம்—உபதேஶ ஸங்க்ரஹமும்.]

அபிஜிகமிஷு மார்க்கம் யாசமாநம் த்வயாத்யம்
ஶுஶ்ரூஷு விநயவதீக்ஷா ஶோபிதம் காலவேத்தா
அநகமதி ஶுணதஶாயா ஸாஹித தேஶிகேந்த்ர:
ப்ரதிஶதி நிரபாயம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரதீபம் ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படி இந்த ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் அர்த்தாநுஶாஸந பாகம், ஸ்திரீகரண பாகம், பதவாக்ய யோஜநாபாகம், என்கிற மூன்று பாகங்களை அருளிச்செய்து மேலே ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியாபாகம் என்கிற நாலாவது பாகம் ஆரம்பிக்கப் படுகிறது. இதில் ஆசார்யன் ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேஶிக்கும் ப்ரகாரமும், அப்படிப்பட்ட ஶிஷ்யன் ஆசார்யன் விஷயத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ப்ரகாரங்களும், இப்படி ஶிஷ்யன் இந்த ஶாஸ்திரத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாவற்றையும் சேர்த்தநுஸந்திப்பதினால் வரும் ப்ரயோஜநமும் அருளிச் செய்யப்பட்டு நிகமனம் செய்யப்படுகிறது. கீழ் சரமஶ்லோகாதிகாரத்தில் தங்கள் 'ஸாதநநிஷ்டையிலே ஆசார்யர்கள் ஸஹிஷ்ணுர்களுக்கு உபதேஶிப்பார்கள்' என்றருளிச் செய்யப் பட்டிருக்கிறபடியினாலே உபதேஶத்துக்கு யோக்யமில்லாத அஸச்சிஷ்யர்களும் உண்டென்றேற்படுகிறபடியினால் ஶிஷ்யர்களுக்குள் வ்யத்யாஸமெப்படி? அவர்களுக்கு சரம நிஷ்டையி லுபதேஶிப்பானேன்? என்கிற ஶங்கைகளுக்கு இந்த அதிகாரத்தில் விஸ்தாரமாய் ஸமாதான மருளிச்செய்யப் போகிறவராய்

அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித் தருளுகிறார்— ‘ ஸயிஜி ஶஜி ஷூ: ’ என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] த்ரயாஶ்ர: - பரமபதம், க்ஷீராப்தி, ஸூர்ய மண்டலம் என்கிற மூன்று வாஸஸ்தானங்களையுடைய பகவானுடைய, ஆத்யம் - எல்லாவற்றிற்கும் முதலான, உத்க்ருஷ்டமான என்றபடி, ஶிவம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத, யாஶ - ஸ்தானமாகிய பரம பதத்தை, ஸயிஜி ஶஜிஷு: - அடைய வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய, ஆபந்ந: - ஆசார்யன், ஶாஸ்த்ர - ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட, விவிய - அநேகம் விதங்களான, அதாவது ‘ஸஂவத்ஸரம் விவிதைர்பாவை:’ என்கிறபடியே தர்ப்பாதிகளை க்ரஹித்துக்கொண்டு வரும்படி சொல்லுவது, த்ரேதாக்னிகளை ரக்ஷிக்கச் சொல்லுவது, முதலிய அநேக விதமான பரீக்ஷா ப்ரகாரங்களாலே என்றபடி, ஶோயித - பரிஶோதிக்கப்பட்ட (மனதின் நிஶ்சயத்தை யறியப்பட்ட), காபி - ஒரு, பாத்ரே - உபதேச பாத்திரமான ஶிஷ்யனிடத்தில், அநவம ஶாந்தாயதாகு - தோஷமில்லாத ஶாந்தி தாந்திபாதி குணங்களையுடையவனாயிருக்கும் தசையில், அன்றிக்கே இவர் தம்மாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே ‘ ஶ்ருதார்த்தம் ஸஂதுஷ்: ’ என்னலாம்படியான தசையிலே, அதாவது ஆசார்யனிடமிருந்து கேட்டதைமாத்திரம்கொண்டு திருப்தியடையாமல் மேல்மேல் கேட்க வேண்டுமென்பதில் ஸந்தோஷமுடையவனாயிருக்கும் தசையிலே என்றாகவுமாம், ஆஹித - உண்டாக்கப்பட்ட, ஸௌஹார்த - ப்ரீதியை யுடைத்தாயிருந்தபடி, நிரவத்யம் - அழிவில்லாத ஸம்ப்ரதாயதீபம் - ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களாகிற தீபத்தை, ப்ரதிஶதி - கொடுக்கிறான், உபதேசிக்கிறான் என்றபடி. இந்த ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை ஒரு தீபமாகச் சொல்லியிருப்பதினால் அதற்குத் தகுந்த யோஜனாந்தரம் சொல்லப்படுகிறது. ‘ஶாஸ்த்ர’ இத்யாதி-வெங்கலம் பித்தளை முதலிய வஸ்துக்களுக்குத் தகுந்தபடி ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் சாம்பல், புளி, முதலிய த்ரவ்யங்களைக்கொண்டு சுத்தி செய்யப்பட்ட ஒரு தகளியில் அழுக்கு முதலிய தோஷங்களில்லாத நூலினால் செய்யப்பட்ட திரியில் விடப்பட்ட எண்ணையை யுடைத்தாயிருக்கும்படி ஒருநாளும் அணை

ஆசார்யோபதேசத்துக்குப் பாத்ராபாத்ரம்.

இப்படி 1 'ப்ராணாத்கரீயாந்' என்றும், 2 'தஸ்மை ஸத்வஸம்பந்ந காரியாய விதரம் ப்ரஹ்ம' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே வரச ர வாயஞ்ஞ ஸவிவஸ்வான் முதலாக ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ஸமாகதங்களாய் ஸிம்ஹீஸ்தந்யம்போலே விஜாதீயர்க்கு ரஸந் தெரியாத ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண சேர்த்துத் தாங்களும் அநுஸந்தித்து, 1 'பொயாத தீபத்தை ஏற்றுகிறேன் என்றபடி. இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தினால் அஜ்ஞானமாகிற இருட்டைப் போக்கி ஜ்ஞானமாகிற வெளிச்சத்தை உண்டாக்குகிறதென்பதும், தன்னுடைய அந்திம காலத்திலே ஸம்ப்ரதாயத்தை ஒளித்துவிடாமல் நல்ல பாத்திரத்தில் கொடுத்துவிட்டுப் போவதினால் அவிச்சின்னமாய் வந்து கொண்டிருக்கிறதென்பதும், ஸத்பாத்திரத்தில் ஏற்றாத பக்ஷத்தில் தீபத்துக்குப்போல் ஸம்ப்ரதாயம் விச்சின்ன மாகுமாகையினால் பரீக்ஷை செய்து நல்ல பாத்திரத்தில் உபதேசித்துப் போகவேணும் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று.

இந்த ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும்விட உயர்ந்ததாகையினால் பாத்திரா பாத்திர விவேகமில்லாமல் உபதேசிக்கக் கூடாதென் றருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. 'ஸதாசார்ய' இத்யாதி - ஸதாசார்யர்களுடைய உபதேச பரம்பரையாலே வந்ததாய். 'ஸிம்ஹீஸ்தந்யம்' இத்யாதி - பெண் ஸிம்ஹத்தின் ஸ்தனத்தில் உண்டாகும் பால். ஆடு முதலியவைகளின் ஸ்தந்யமா யிருந்தால் அல்ப ம்ருகங்களுக்கும் மற்றஎல்லா ஜாதியாருக்கும் கிடைக்கும். ஸிம்ஹத்தை அணுகி ஒருவராலும் அடையமுடியாதாகையினாலே அதின் ருசி மற்றவர்களுக்கு அறியமுடியாதாப்போலே நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் அந்தர்கதரல்லாதவர்களினால் அறியமுடியாது என்று தாத்பர்யம். விஜாதீயர்க்கு - இதர ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்கு. 'ஸங்க்ரஹேண' இத்யாதியால் 'க்ஷிணோதி ஹி பாபஸ்யாநர்த்தம்' இத்யாதி ஆசார்ய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ஶிஷ்யர்களுடைய ஜ்ஞான தாரதம்யத்துக்குத் தகுந்தபடி உபதேசிக்க

1 கீதை-11-43. 2 30-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஶ்ராவயத்யூர்த்வரேதஸம் யோர்த்வரேதஸம் ஸம்ஶ
யஸ்யதி । ஜ்ஞாநஸம்ருத்தம் ஸதி ஸ்வஸ்திஸ்திதம் ஸோऽபி ஸ்வஜ்ஞா
ஜ்ஞாநம்', 2 'இதம் தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந ।
ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோऽப்யஸூயதி ॥
ய இமம் பரமம் குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி । பக்திம் மயி
பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஶய:', 3 'நாவே

வேண்டிய அர்த்தங்களைச் சேர்த்துத் தாங்கள் அருளிச்செய்கிறார்கள் என்றபடி. 'தாங்களும்' என்பதனால் ஆசார்யர்களுக்கு அப்பொருளைக் கப்பொருள் தாம் புரிந்துகொண்டதைச் சொல்லுகிறது. 'ஸ்வயமுபதேஶ பாத்ரம்' என்று தொடங்கி ஸ்ரீ தேசிகாசார்யரால் பாத்ராபாத்ர விபாகத்தைப் ப்ரமாணங் காட்டியருளுகிறார் — 'ய:' என்று தொடங்கி. ய: - எவன், ஜ்ஞாந ஸம்ருத்தம் - நிறைந்த ஞானத்தையுடைய, ஸமாஹிதம் - ஒருமைப்பட்ட சித்தத்தையுடையவனாய், ஶ்ராவயதி - கேட்கும்படி செய்கிறானோ. ஸதி - உத்தமத்தில், ஸ்வஸ்திஸ்திதம் - உண்டாக்குவிப்பானோ, ஸ: அபி - அவனும், ஸ்வஜ்ஞாதி பேசுகிறான். இதம் - இந்த அர்த்தம், அதபஸ்காய - தபஸ்ஸு செய்யாதவன் பொருட்டு, தே - உனக்கு (உன்னால்), நவாச்யம் - சொல்லத்தக்கதன்று, கதாசந - ஒருபோதும், அபக்தாய - பக்தி இல்லாதவன் பொருட்டு; (ந வாச்யம்), அஶுஶ்ரூஷவே - கேட்க விரும்புகிற ஶுஶ்ரூஷை இல்லாதவன் பொருட்டும், ந, வாச்யம், ய:, மாம் - என்னைக் குறித்து, அப்யஸூயதி - பொறாமைப் படுகிறானோ, அவன் பொருட்டும், (ந வாச்யம்), ய:, இமம் - இந்த, பரமம் - உயர்ந்ததான, குஹ்யம் - ரஹஸ்யார்த்தத்தை, மத்பக்தேஷு - என் பக்தர்களிடங்களில், அபிதாஸ்யதி - சொல்லப்போகிறானோ (அவன்), மயி - என்னிடத்தில், பராம் - உயர்ந்த, பக்திம் - பக்தியை, க்ருத்வா - செய்து, மாமேவ - என்னையே, ஏஷ்யதி - அடையப்போகிறான், அஸம்ஶய: - ஸம்ஶயமில்லை. ராஜந் - ஓ! ராஜாவே,

---

1 ஸாத்வத-25-375. 2 கீதை-18-67, 68. 3 பார-மோ-313-32-38.

த நிஷ்டஸ்ய ஜநஸ்ய ராஜந் ப்ரதேயமேதத் பரம் த்வயா ந பவேத் | விவித்ஸமாநஸ்ய விபோதகாரகம் ப்ரபோதஹேதோ: ப்ரணதஸ்ய ஸாஸநம் || நதேயமேதச்ச ததா'ந்ருதாத்மநே ஸடாய க்லீபாய ந ஜிஹ்மபுத்தயே | ந பண்டிதஜ்ஞாய பரோபதாபிநே தேயம் த்வயேதம் நிபோத யாத்ருஸே || ஸ்ரத்தாந்விதாயாத குணாந்விதாய பராபவாதாத் விரதாய நித்யம் | விஸுத்தபாவாய புதாய தேவ க்ரியாவதே'த க்ஷமிணே ஹிதாய | விவிக்தஸீலாய விதி

ஏதத் - இந்த, பரம் - உயர்ந்த அர்த்தமானது, த்வயா - உன்னால், அவேத நிஷ்டஸ்ய - வேதத்தில் நிஷ்டையில்லாத, ஜநஸ்ய - ஜனத்துக்கு, ப்ரதேயம் - கொடுக்கத் தகுந்ததாக, ந பவேத் - ஆகாது, விவித்ஸமாநஸ்ய - அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவனுக்கு, விபோதகாரகம் - ஜ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாயும், ப்ரபோதஹேதோ: - ஜ்ஞானம் உண்டாவதற்காக, ப்ரணதஸ்ய - வணங்கினவனுக்கு, ஸாஸநம் - உபதேஸமாகிய, அதாவது அவனுக்குச் செய்யக் கூடிய உபதேஸமாகிய, ஏதத் - இந்த ஸாஸ்திரம், ததா - அப்படி, அந்ருதாத்மநே - பொய்யை ஸ்வபாவமாக வுடையவன் பொருட்டும், ஸடாய - வஞ்சகன் பொருட்டும், க்லீபாய - நபும்ஸகன் பொருட்டும், ஜிஹ்மபுத்தயே - வக்ரமான புத்தியையுடையவன் பொருட்டும், பண்டிதஜ்ஞாய - பண்டிதனாக (இல்லாமலிருக்க) பண்டிதனாகத் தன்னை நினைத்துக் கொண்டிருப்பவன் பொருட்டும், பரோபதாபிநே - அயலாரை ஹிம்ஸை செய்பவன் பொருட்டும், ந தேயம் - கொடுக்கத் தகுந்ததல்ல. த்வயா, இதம் - இந்த ஸாஸ்திரம், யாத்ருஸே - எப்படிப்பட்டவன் பொருட்டு, தேயம் - கொடுக்கத்தக்கதோ (அதை), நிபோத - அறிந்துகொள், ஸ்ரத்தாந்விதாய - விஸ்வாஸமுடையவன் பொருட்டும், குணாந்விதாய - நல்லகுணமுடையவன் பொருட்டும், நித்யம் - எப்பொழுதும், பராபவாதாத் - அயலாரைத் தூஷிப்பதிலிருந்து, விரதாய - நிவ்ருத்தித்திருப்பவன் பொருட்டும், விஸுத்தபாவாய - பரிஸுத்தமான பக்தியை யுடையவன் பொருட்டும்,

ப்ரியாய விவாத³பீ⁴தாய ப³ஹுஶ்ருதாய | விஜாநதே
சைவ ததா² ஹிதக்ஷமாத³யாய நித்யாத்மஸமாய தே³ஹி
நாம் || ஏதைர்கு³ணைர்ஹீநதரே ந தே³யம் ஏதத்
பரம் ப்³ரஹ்ம விஶுத்³த⁴மாஹு: | ந ஶ்ரேயஸா யோக்ஷ்யதி
தாத்³ருஶே க்ருதம் த⁴ர்மப்ரவக்தாரம் அபாத்ரதா³நாத் || வஸு
ந்த⁴ராம் யத்³யபி ரத்நபூர்ணாம் த³த்³யாத³தே³யம் த்வித³மவ்ய

ஸுதி⁴யாய - நல்ல புத்தியை யுடையவன் பொருட்டும், **க்ரியா வதே** - அனுஷ்டானத்தை யுடையவன் பொருட்டும், **க்ஷமிணே** - பொறுமை யுடையவன் பொருட்டும், **ஹிதாய** - எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் ஹிதமா யிருப்பவன் பொருட்டும், **விவிக்தஶீலாய** - ஏகாந்தமா யிருப்பதை ஸ்வபாவமாக வுடையவன் பொருட்டும், **விதி⁴ப்ரியாய** - ஶாஸ்திர விதியை ப்ரியமாகவுடையவனா யிருப்பவன் பொருட்டும், அன்றிக்கே ஆசார்யன் தன்னை நியமிப்பதில் ப்ரிய முடையவன் பொருட்டும், **விவாத³பீ⁴தாய** - கலகத்திலிருந்து பயந்தவன் பொருட்டும், **ப³ஹுஶ்ருதாய** - அனேக ஶாஸ்திரங்களை அறிந்தவன் பொருட்டும், **விஜாநதே** - (உபகாரத்தை) எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருப்பவன் பொருட்டும், **ஹிதக்ஷமாத³யாய** - பொறுமை, தயை, இவைகளைத் தனக்கு ஹிதமாக நினைப்பவன் பொருட்டும், **தே³ஹிநாம்** - எல்லா ப்ராணிகளின் விஷயத்திலும், **நித்யாத்மஸமாய** - எப்பொழுதும் தன்னுடைய ஆத்மாவுக்கு ஸமமாக (எண்ணி) இருப்பவன் பொருட்டும், (உபதேஶிக்க வேண்டியது). **விஶுத்³த⁴ம்** - பரிஶுத்தமான, **ஏதத்** - இந்த, **பரம்** - உயர்ந்த, **ப்³ரஹ்ம** - ப்ரும்மஜ்ஞானம், **ஏதை:** - இந்த, **கு³ணை:** - குணங்களினால், **ஹீநதரே** - குறைந்தவனிடத்தில், **நதே³யம்** - கொடுக்கத் தகுந்ததல்ல, **தாத்³ருஶே** - அப்படிப்பட்ட குறைந்த குணமுடையவனிடத்தில், **க்ருதம்** - (உபதேஶம்) செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு, **த⁴ர்மப்ரவக்தாரம்** - தர்மோபதேசம் செய்தவனை, **அபாத்ரதா³நாத்** - அபாத்திரத்தில் உபதேஶம் செய்தபடியினால், **ந ஶ்ரேயஸா** - நன்மையோடு, **ந யோக்ஷ்யதி** - சேர்க்கப் போகிறதில்லை, **ரத்நபூர்ணாம்** - ரத்னங்களினால் நிறைந்ததாகிய, **இமாம்** - இந்த, **வஸுந்த⁴ராம்** - பூமியை, **த³த்³யாத் யத்³யபி** - கொடுப்பானேயானாலு

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌭𑍀𑌤𑌾𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯 । 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑍇
𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌯𑌦𑍇𑌹𑌿-
𑌨𑌾𑌂 ॥ 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌹𑍀𑌨𑌤𑌮𑍇 𑌨 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌏𑌤𑌤𑍍
𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑌸𑍁-
𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑌵𑍍𑌰-

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 - நல்ல புத்தியை யுடையவன் பொருட்டும், **𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤𑍇** - அனுஷ்டானத்தை யுடையவன் பொருட்டும், **𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌣𑍇** - பொறுமை யுடையவன் பொருட்டும், **𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯** - எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் ஹிதமா யிருப்பவன் பொருட்டும், **𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌶𑍀𑌲𑌾𑌯** - ஏகாந்தமா யிருப்பதை ஸ்வபாவமாக வுடையவன் பொருட்டும், **𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯** - ஶாஸ்திர விதியை ப்ரியமாகவுடையவனு யிருப்பவன் பொருட்டும், அன்றிக்கே ஆசார்யன் தன்னை நியமிப்பதில் ப்ரிய முடையவன் பொருட்டும், **𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌭𑍀𑌤𑌾𑌯** - கலகத்திலிருந்து பயந்தவன் பொருட்டும், **𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯** - அநேக ஶாஸ்திரங்களை அறிந்தவன் பொருட்டும், **𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑍇** - (உபகாரத்தை) எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருப்பவன் பொருட்டும், **𑌹𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌦𑌯𑌾𑌯** - பொறுமை, தயை, இவைகளைத் தனக்கு ஹிதமாக நினைப்பவன் பொருட்டும், **𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂** - எல்லா ப்ராணிகளின் விஷயத்திலும், **𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌯** - எப்பொழுதும் தன்னுடைய ஆத்மாவுக்கு ஸமமாக (எண்ணி) இருப்பவன் பொருட்டும், (உபதேஶிக்க வேண்டியது). **𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂** - பரிஶுத்தமான, **𑌏𑌤𑌤𑍍** - இந்த, **𑌪𑌰𑌂** - உயர்ந்த, **𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮** - ப்ரும்மஜ்ஞானம், **𑌏𑌤𑍈𑌃** - இந்த, **𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃** - குணங்களினால், **𑌹𑍀𑌨𑌤𑌮𑍇** - குறைந்தவனிடத்தில், **𑌨 𑌦𑍇𑌯𑌂** - கொடுக்கத் தகுந்ததல்ல, **𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇** - அப்படிப்பட்ட குறைந்த குணமுடையவனிடத்தில், **𑌕𑍃𑌤𑌂** - (உபதேஶம்) செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு, **𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂** - தர்மோபதேஶம் செய்தவனை, **𑌅𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍** - அபாத்திரத்தில் உபதேஶம் செய்தபடியினால், **𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾** - நன்மையோடு, **𑌨 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿** - சேர்க்கப் போகிறதில்லை, **𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂** - ரத்னங்களினால் நிறைந்ததாகிய, **𑌇𑌮𑌾𑌂** - இந்த, **𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌂** - பூமியை, **𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿** - கொடுப்பானேயானு

ஸாமத்யாத் அநுஷ்டாநாதி காலதஃ | லோகாநுஸார
தேஶதஶ்ச குருணா ஸம்ப்ரதாயோதீரிதஃ || ஸந்தி ஸந்தோ
மூடாஃ க்வசித் கேசித் விஶாலதீஃ | த்ராஸிதோபி
ஸதா மூடைரசலஸ் ஸ ஸுதீர் ந சலேத் || ந விஶ்வாஸஃ
க்வசித் கார்யோ விஶேஷாத் து கலௌ யுகே | பாபிஷ்டா
வர்தமாநேஷு மோஹயந்த்யவிசக்ஷணாந் || கோபய
ஶாஸ்த்ரம் அநுஷ்டேயம் ஸம்ப்ரதாயேந | கல்பிஷ்டா

பவர்களாயுமிருக்கிறவர், ஸாதூநாம் - ஸாதுக்களுடைய, ஶ்ருதம் - வேதத்தை, ஆஶ்ரிதாஃ - அடைந்தவர்களாய்க் கொண்டு, ஸ்வாநுஷ்டாநாஃ - தாம் அநுஷ்டானத்துடன் கூடினவர்களாய், ஆஶ்ரயந்தே - பிடிக்கிறார்கள். அபவர்காய - மோக்ஷத்துக்காக, அநுஷ்டாநாதி காலதஃ - அநுஷ்டானம் முதலியவைகளில் [illegible], தேஶதஃ - இடத்தில், அப்ரதானமாயும் என்றபடி, லோகாநுஸாரதஃ - லோகத்தை யனுஸரிப்பதாலும், தேஶதஃ - இடத்தில் முக்யமாயும் என்றபடி; ([illegible] அப்படிப்பட்ட), குருணா - ஆசாரியன், ஸம்ப்ரதாய - [illegible], தாம் ப்ரதவஜ்ஞர் என்றபடி, உதீரிதஃ - சொல்லப்பட்டான், பஹவஃ - அனேகர்களான, மூடாஃ - மூடர்கள், ஸந்தி - உண்டாகிறார்கள், விஶாலதீஃ - பரிபக்குவமான புத்தியையுடைய, ஏகஃ - ஒருவன், க்வசித் - எங்கேயாவது ஓரிடத்தில் (உண்டாகிறான்), யஃ - எவன், மூடைஃ - மூடர்களினால், ஸதா - எப்பொழுதும், த்ராஸிதோபி - பயமுறுத்தப்பட்டிருந்தபோதிலும், அசலஃ - சலிக்காதவனோ, ஸஃ, ஸுதீஃ - புத்தியையுடையவன், க்வசித் - ஒருவனிடத்திலும், விஶ்வாஸஃ - நம்பிக்கை, ந கார்யஃ - செய்யத்தக்கதல்ல, கலௌ யுகே - கலியுகத்திலோ, விஶேஷாத் - விசேஷித்து (செய்யப்படாது). பாபிஷ்டாஃ - பாபிஷ்டர்கள், வர்தமாநேஷு - [illegible] வர்ஷத்திலே, அவிசக்ஷணாந் - அஸமர்த்தர்களான ஜனங்களை, மோஹயந்தி - மோஹிக்கும்படி செய்கிறார்கள், ஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்த்ரத்தை, கோபயந் - (அபோக்யர்களுக்குச் சொல்லாமல்) மறைத்துக்கொண்டு, அநுஷ்டேயம் - அனுஷ்டிக்க வேண்டும், கல்பிஷ்டஃ

வி நவதேத்யபி குஹ்யம் ஸித்தாந்தஞ்சைவ ச || ஆஶ்ரிதா
யாதிபக்தாய ஶாஸ்த்ரஶ்ரத்தாவதே ச | ந்யாயேந ஶ்ருண்
வதே ஸர்வம் வக்தவ்யம் பரிஶோதிதேந || ஆத்மபூஜா
யைஶ்சார்தாயைஶ்ச டம்பாயைஶ்சாபி விஜயீ: | அயோக்யேஷு
வக்தா ஶாஸ்த்ரம் ஸந்மார்காத் ப்ரச்யுதோ பவேத் || ஊஷ
ரே நிவபேத்பீஜம் ஷண்டே கந்யாம் ப்ரயோஜயேத் | ஸ்ரு
ஜேத்வா வாநரே மாலாம் நாபாத்ரே ஶாஸ்த்ரமுபதிஶேத் ||',

கேட்கப்படாதவனைக்கொண்டு, கிஂசித் - ஒன்றையும், ந வதேத் - சொல்லக்கூடாது, ஶ்ருதவத்யபி - கேட்கப்பட்டவனாயிருந்தபோதிலும், குஹ்யமபி - ரஹஸ்யமான அர்த்தத்தையும், ஸித்தாந்தம் - ஸித்தாந்தத்தையும், நவதேத் - சொல்லக்கூடாது, ஆஶ்ரிதாய - தன்னை ஆஶ்ரயித்திருப்பவன் பொருட்டும், அதிபக்தாய - அதிகப் பக்தி உடையவன் பொருட்டும், ஶாஸ்த்ரஶ்ரத்தாவதே - ஶாஸ்திரத்தில் ஶ்ரத்தையுடையவன் பொருட்டும், ந்யாயேந - ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லிய முறைப்படி, ஶ்ருண்வதே - கேட்பவன் பொருட்டும், பரிஶோதிதேந - பரிஶோதித்தனா யிருப்பவன் பொருட்டும், ஸர்வம் - எல்லா அர்த்தமும், வக்தவ்யம் - சொல்லத் தகுந்தது; ஆத்மபூஜாயை - அயலார் தன்னை பூஜிப்பதற்காகவும், அர்தாயை - பணத்திற்காகவும், டம்பாயை - டம்பத்திற்காகவும், விஜயீ - வ்ருத்தி யில்லாமையினால் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனும், அயோக்யேஷு - அயோக்யர்களிடங்களில், ஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்திரத்தை, வக்தா - சொல்லுகிறவன், ஸந்மார்காத் - பெரியோர்களின் மார்க்கத்திலிருந்து, ப்ரச்யுத: - நழுவினவனாக, பவேத் - ஆவான், ஊஷரே - உழமண் பூமியில், பீஜம் - விரையை, நிவபேத் - விரைத்தாலும் விரைக்கலாம், ஷண்டே - நபும்ஸகனிடத்தில், கந்யாம் - பெண்ணை, ப்ரயோஜயேத் - கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம், வாநரே - குரங்கினிடத்தில், மாலாம் - புஷ்பமாலையை, ஸ்ருஜேத்வா - கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம், அபாத்ரே - பாத்திரமில்லாதவனிடத்தில், ஶாஸ்த்ரம், நோபதிஶேத் - உபதேஶிக்கக் கூடாது, அயம் - இந்த, மந்த்ரராஜ: - மந்திர ஶ்ரேஷ்டமானது,

1 'ந நாஸ்திகாயாந்ருஜவே நாபக்தாய கதாசந | நைவ ஹிம்ஸாபிருசயே ந மூர்க்காய விஶேஷத:|| தாதவ்யோ மந்த்ரராஜோயம் மந்த்ரோயம் ஹி ந தாத்ருஶ: | ருஜவே குருபக்தாய வைஷ்ணவாய விஶேஷத: || ஸர்வப்ராணாநுகூலாய தாதவ்யோ தேஶிகேந து ||', 2 'தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்', 3 'அந்தாதிமேலிட் டறிவித்தேனாழ் பொருளைச் சிந்தாமற் கொள்மினீர்தேர்ந்து' என்று ஶ்ரீ ஸாத்வத பகவத்கீதா விஹகேந்த்ரஸம்ஹிதா ஶாண்டில்ய ஸ்ம்ருதி ஸாத்யகிதந்த்ராதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஶாஸ்த்ராநுமதி பண்ணும்படிக்கிடான ஸாத்விகத்வாஸ்திக்யாதி

நாஸ்திகாய-நாஸ்திகன் பொருட்டு, நதாதவ்ய: - கொடுக்கத் தக்கதல்ல, அந்ருஜவே-கபட புத்தி யுடையவன் பொருட்டும், அபக்தாய - பக்தி யில்லாதவன் பொருட்டும், கதாசந - ஒரு பொழுதும், ஹிம்ஸாபிருசயே-ஹிம்ஸை செய்வதில் ஆசை யுடையவன் பொருட்டும், ந, மூர்க்காய - க்ருபணன் பொருட்டும், விஶேஷத: - விஶேஷமாக, ந, ஹி - எந்தக் காரணத்தினால், அயம் - இந்த, மந்த்ர: - மந்திரம், நதாத்ருஶ: - அப்படிப்பட்டதில்லையோ, ருஜவே - கபடமில்லாதவன் பொருட்டும், குருபக்தாய-ஆசார்யனிடத்தில் பக்தியுடையவன் பொருட்டும், விஶேஷத:, வைஷ்ணவாய - விஷ்ணுபக்தியுடையவன் பொருட்டும், ஸர்வப்ராணாநுகூலாய - எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் அநுகூலனாயிருப்பவன் பொருட்டும், தேஶிகேந- ஆசார்யனால், தாதவ்யம் - கொடுக்கத் தக்கது. தொண்டர்க்கு - பாகவதர்களுக்கு, அமுதுண்ண-அம்ருதத்தை ஸாப்பிட, அதாவது அம்ருதம்போன்ற பகவத் குணங்களை யனுபவிக்க, சொன்மாலைகள் - மாலைகள்போல் போக்யமான சொற்களை, சொன்னேன். அந்தாதிமேல் - திருவந்தாதி என்கிற ப்ரபந்தத்தின்மேல், இட்டு - வைத்து, திருவந்தாதியில் வாச்யங்களாக வைத்து, ஆழ்பொருளை - ஆழ்ந்த ரஹஸ்யமான அர்த்தங்களை, அறிவித்தேன், தேர்ந்து-நம்பிக்கை யுடையவர்களாய், சிந்தாமல் - அபாத்திரங்களில் போகாமல் என்றபடி, கொள்மின் - அங்கீகரியுங்

---

1 ஸாத்யகி தந்திரம். 2 திரு-9-4-9. 3 நான்-திரு-1.

ணங்களை யுடையவராய், 1 'அபயம் ஸத்வஸம்ஶுத்திர் ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்திதி: | தாநம் தமஶ்ச யஜ்ஞஶ்ச ஸ்வாத்யாயஸ் தப ஆர்ஜவம் || அஹிம்ஸா ஸத்யமக்ரோதஸ் த்யாகஶ் ஶாந்திரபைஶுநம் || தயா பூதேஷ்வலோலுப்த்வம் மார்தவம் ஹ்ரீரசாபலம் || தேஜ: க்ஷமா த்ருதி: ஶௌசமத்ரோஹோ நாதிமாநிதா | பவந்தி ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதஸ்ய பாரத ||' என்றும், 2 'த்விவிதோ பூத

உபதேஶக்ரமம்.

கள். பாரத - பரத வம்ஶத்தில் பிறந்த ஓ! அர்ஜுநனே, அபயம் - பயமில்லாமை, ஸத்வஸம்ஶுத்தி: - ஸத்வ குணத்தின் பரிஶுத்தி, ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்திதி: - ஜ்ஞானயோகத்தில் நிலையாக விருக்கை, தாநம் - கொடுப்பது, தம: - மனதை யடக்குதல், யஜ்ஞ: - யாகம், ஸ்வாத்யாய: - வேதமோதுதல், தப:, ஆர்ஜவம் - கபடமில்லாமை, அஹிம்ஸா - ஹிம்ஸை செய்யாமை, ஸத்யம் - உண்மை, அக்ரோத: - கோபமில்லாமை, த்யாக: - விட்டுவிடுதல், ஶாந்தி: - வெளியிந்திரியங்களை யடக்குதல், அபைஶுநம் - கோழ்ச் சொல்லாமை, பூதேஷு - ப்ராணிகளிடங்களில், தயா - கருணை, அலோலுப்த்வம், விஷயங்களில் ஆசையில்லாமை, மார்தவம் - ம்ருதுவான ஸ்வபாவம், ஹ்ரீ: - கெட்ட கார்யங்களைச் செய்வதில் வெட்கம், அசாபலம் - இந்திரியங்கள் சலிக்காமை, தேஜ: - மற்றவர்களால் அவமானம் செய்ய முடியாமை, க்ஷமா - பொறுமை, த்ருதி: - தைர்யம், ஶௌசம் - பரிசுத்தி, அத்ரோஹ: - த்ரோஹம் செய்யாமை, நாதிமாநிதா - அதிகக் கர்வம் இல்லாமை, இவைகள், தைவீம் - தேவதைகளுடையதாகிய, ஸம்பதம் - ஸம்பத்தை, அபிஜாதஸ்ய - உத்தேசித்துப் பிறந்தவனுக்கு, பவந்தி - உண்டாகின்றன. அயம் - இந்த, பூதஸர்க: - ப்ராணிகளின் ஸ்ருஷ்டியானது, தைவ: - தேவதைகளின் ஸ்வபாவமுடையதென்றும், ஆஸுரஶ்ச - அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமுடையதென்றும், த்விவித: - இரண்டுவகைப்பட்டது, தைவ: - தேவதைகளின் ஸ்வபாவ

1 கீதை-16-1-3. 2 வி-த-109-74.

ஸம்ப்ரதாயம் நைவ ஶுஶ்ரூஷவேவச | விஷ்ணுபக்திபரோ நைவ:' என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட நைவஶ்ருதிகளுக்கு 1 'ஸம்வத்ஸரம் தத³ர்த⁴ம் வா மாஸத்ரயமதா²பி வா | பரீக்ஷ்ய விவிதை⁴ருபாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதே³த் ||', 2 'யத்³ருச்ச²யோபஸந்நாநாம் தே³ஶாந்தரநிவாஸிநாம் | இஷ்டோபதே³ஶ: கர்தவ்யோ நாராயணரதாத்மநாம் ||' இத்யாதிகளிற்சொன்ன பரீக்ஷாதிகளாலே குணநிரூபணபூர்வகமாக 3 'ஶ்ருதாத³ந்யத் ஸஸ்ப்ருஹஸ்தத்ரைவ கௌதுகீ' என்னுமளவிலே அஷட்கர்ணமாக வெளியிட்டு, 4 'த³ம்போ த³ர்

முடையவன், விஷ்ணுபக்திபர: - விஷ்ணுவினிடத்தில் பக்தி செய்பவன். ஸம்வத்ஸரம் - ஒரு வருஷம், தத³ர்த⁴ம் - அதில் பாதி (ஆறுமாதகம்), மாஸத்ரயமதா²பி வா - மூன்று மாதமாவது, விவிதை⁴ருபாயை: - அநேகங்களான உபாயங்களினால், பரீக்ஷ்ய - பரீக்ஷைசெய்து, க்ருபயா - கருணையினால், நிஸ்ப்ருஹ: - ஆசையில்லாதவனாய், வதே³த் - சொல்லவேண்டும். யத்³ருச்ச²யோபஸந்நாநாம் - யாத்ருச்சிகமாக வந்தடைந்தவர்களாயும், தே³ஶாந்தரநிவாஸிநாம் - வேறு தேசத்தில் வஸிப்பவர்களாயும், நாராயணரதாத்மநாம் - பகவானிடத்தில் ஆசையுடையவர்களாயுமிருக்கிறவர்களுக்கு, இஷ்டோபதே³ஶ: - இஷ்டமான உபதேசம், கர்தவ்ய: - (பரீக்ஷையில்லாமல் செய்யத்தக்கது. ஶ்ருதாத் - கேட்கப்பட்டதைக்காட்டிலும், அந்யத் - இன்னும் கேட்கவேண்டுமென்பதில், ஸஸ்ப்ருஹ: - ஆசையுடையவனும், தத்ரைவ - அதிலேயே, கௌதுகீ - குதூஹலத்தை உடையவனுயும், 'பரீக்ஷாதி' இத்யாதி-பரீக்ஷை முதலியவைகளினால் குணங்கள் இருக்கிறதென்று நிஸ்சயமா யறிந்து, அஷட்கர்ணமாக - ஆறு காதுகளுக்குப்படாமல், ஒருவன் சொல்ல ஒருவன்கேட்க என்றபடி. பார்த²- ஓ! அர்ஜுந, த³ம்ப:-டம்பமும், த³ர்ப: - கொழுப்

1 ஶாண்-ஸ்ம்-1-116. 2 ஸாத்வதம்-21-45.
3 4 கீதை-16-4.

ஃவெ-ுாதிஶாநஸ்ர க்ரோயஃ வாரு ஷ்ஹெவ ச । சுஜ்ஞா நஞாஹிஜாதவெ வாய-ு ஸவஃஶாஸுரீம் ‖' என்றும், 1 ' விவரீதஸ்யோஸுரஃ ' என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட வாஸுர ப்ரக்ருதிகளுக்கு மறைத்து சீரிய யநமுடையார்சேமித்து வாழுமாப்போலே வரிதாய-ுராய் வதி-ுப்பார்கள் வசுவ-ுாவாய-ுர்கள்.

இவர்கள் தெஹெந்த்ரியாதி வ்யதிரிக்தனாய் நித்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மாவுண்டு. இச்வெதநாவெதநங்க ளிரண்டுமொழிய விவற்றுக்கஞ யநியாய் ஶெஷியா யிருப்பானொரு வரஶாத்மாவுண்டு. இப்வரஶாத்மாவை யொழிய விவ்வாத்மாவுக்குத் தானும் பிறரும் ரக்ஷகராக மாட்டாரென்று தகவத்தையும், சுநாதிகாலமநந்தாதியாக ஸஂஸரித்துப் போந்தவடியேனுக்கு இனியொரு மஹ-ுவாஸாதி க்லேஶம் வாராதபடி திருவடிகளைத்தந்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று

பும், சுதிஶாநஸ்ர - அதிக கர்வமும, க்ரோயஃ - கோபமும், வாருஷ்ஹெவ ச - க்ரூரமான ஸ்வபாவமும், சுஜ்ஞாநம்- அஜ்ஞானமும், ஆஸுரீம் - அஸுரர்களுடைய, ஸஂவஶ‍ம், சுஹிஜாதஸ்ய-(உண்டாகின்றன). சுஸுரஃ – அஸுரன், விவரீதஃ—விபரீதமான ஸ்வபாவமுடையவன்.வரிதாய-ுராய்—க்ருதார்த்தர்களாய். சேமித்து—புதைத்து வைத்து, கோபனம் பண்ணி என்றபடி.இப்படிப் பரீக்ஷாதிகள் செய்து உபதேசிக்கிற வார்த்தைகளை ஸங்க்ரஹேண நிரூபித்தருளுகிறூர் — 'இவர்கள்' என்றுரம்பித்து. 'ஹந்த்ரியாதி'—'ஆதி' பதம் மனது, ப்ராணவாயு, இவற்றைக் குறிக்கிறது. ஆத்மா—ஜீவாத்மா. அநந்தாதியாக—ஒரு அவஸ்தையின் முடிவு மற்றொன்றுக்கு ஆரம்பமாக, நடுவில் க்ஷணகாலம்கூட ஓய்வில்லாமல் என்றுதாத்பர்யம்.'ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று' என்பது 'ஶரணமாகப்பற்றி'என்பதோடந

1 வி-த-109-74.

ஆசார்யன் உபதேசித்த ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாய அநுஸந்தாந க்ரமத்தாலே ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளை ஶரணமாகப்பற்றி ஸ்வாத்மாத்மீயங்களையும் அவற்றைப்பற்ற வருஞ் சுமைகளையும் அங்கே ஸமர்ப்பிப்பதென்று ஹிதத்தையும், ஸதாசார்யன் காட்டிக்கொடுக்கக் கைக்கொண்ட வெம்பெருமா னினி நம்மை யொருபடிக்குங் கை விடானென்கிற தேற்றத்தோடே யிங்கிருந்தகாலம் அம்ருதாநுபவப்ராரம்பமான நிரவத்யாநுகூல்யவ்ருத்தியோடே நடப்பதென்று உத்தரக்ருத்யத்தையும் ஸம்ஸாரிகளுக்குச் சுருங்கவருளிச் செய்வர்கள்.

வயிக்கிறது. உபதேசித்த — உபதேசித்த. இது 'அயத்தாலே' என்பதோடந்வயிக்கிறது. அநுஸந்தாந — அனுஸந்தானத்தை முன்னிட்டு. 'ஸ்வாத்மீய' என்பதினால் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணமும், 'சுமைகளை' என்பதினால் பரஸமர்ப்பணமும், 'திருவடிகளை தந்து' என்பதினால் பலஸமர்ப்பணமும் இங்குவிவக்ஷிதம். 'காட்டிக் கொடுக்க' என்பதற்கு ஆசார்ய நிஷ்டன் பக்கலாலே ஆத்மீய த்வேந பரஸமர்ப்பணம் செய்ய என்றும் ஸ்வநிஷ்டன் பக்கலாலே மந்திரோபதேசத்வாரா என்றுமர்த்தம். தேற்றத்தோடே — மஹா விஸ்வாஸத்தோடே. ப்ராரம்பம் — முக்யமான நாடகத்துக்கு முன்னால் செய்யபபடும் உபோத்காதம். அநுகூல்யவ்ருத்தி — கைங்கர்யம். 'அருளிச்செய்வர்கள்' என்பதினால் அந்தந்த ஸமயங்களில் ஆச்ரயிக்கிற சிஷ்யர்களின் புத்தியில் தாரதம்யத்துக்கும், ஸம்சய நிவ்ருத்திக்கும் தகுந்தபடி உபதேசிக்கவேண்டு மாகையினாலும், க்ரந்தத்தில் அப்படி செய்வது அஸம்பாவிதமாகையினாலும் ஆசார்யோபதேசம் ஆவச்யகம் என்பது த்யோதிதம். இவ்வர்த்தத்தை ஒரு ச்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'ப்ரதேயः' என்றாரம்பித்து. இதில் புருஷார்த்தமும் சேர்த்து அருளிச் செய்யப்படுகிறது.

ப்ரஜ்ஞேயஸ்து விலக்ஷண:
ப்ரக்ருதிதஸ் த்ராதா பதிஸ்தத்பர:
ஸ்வஸ்மிந்நாத்மபரார்ப்பணம்
ஹிததமம் தச்சேஷவ்ருத்தி: பலம் ।
இத்தம் தத்த்வஹிதே புமர்த்த
இதி த்ரேதா விபக்தம் தநம்
தாயத்வேந தயாதநா: ஸ்வயம்
அதுர்த்தத்தாத்மநாம் நோ தேஶிகா: ॥

ப - ரை] ப்ரக்ருதித: - ப்ரக்ருதியைக் காட்டிலும், விலக்ஷண:-விலக்ஷணனாக, ப்ரஜ்ஞேய:-(ஜீவாத்மா) அறியத்தக்கவன், 'ப்ரத்யக்வஸ்து' என்று பாடாந்தரமாம்போது ஜீவாத்மாவாகிற வஸ்து, விலக்ஷண: - விலக்ஷணமானது என்றர்த்தம், த்ராதா - ரக்ஷகனாகிய, பதி:-ஸர்வேஶ்வரன், தத்பர:-அந்த ஜீவாத்மாவைக் காட்டிலும் மேற்பட்டவன், தஸ்மிந் - அந்தப் பகவானிடத்தில், ஆத்மபரார்ப்பணம் - ஆத்மாவின் பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பது, ஹிததமம் - மிகவும் ஹிதமானது, தச்சேஷவ்ருத்தி: - அந்தப் பகவானுடைய கைங்கர்யம், பலம்-ப்ரயோஜனம், இத்தம் - இப்படி, தத்த்வஹிதே-தத்வம், ஹிதம், புமர்த்த: - புருஷார்த்தம், இதி - என்று, த்ரேதா-மூன்று விதமாக, விபக்தம் - பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற, தநம் - தனத்தை, ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை என்றபடி, தத்தாத்மநாம் - (தங்கள் திருவடிகளில்) ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆத்மாவையுடைய, 'ஶிஷ்யோஹம்' இத்யாதிகளிற்படி வந்தடைந்த என்றபடி, ந: - நமக்கு, தயாதநா: - தயையையே தனமாகவுடைய, தேஶிகா:-ஆசார்யர்கள், தாயத்வேந - தாயதனமாக, அதாவது நமக்கு ஸ்வரூபத்தினலேயே கிடைக்கவேண்டிய பொருளாக, ஸ்வயம் - தாங்களே, அது: - கொடுத்தார்கள், உபதேசித்தார்கள் என்றபடி.

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப் பற்றின கீழும் மேலு
முள்ள பாசுரங்களெல்லாம் வேதாந்தோதய ஸம்ப்ரதாய
மான மடப்பள்ளி வார்த்தையை ஆசார்யன் பக்கலிலே

இப்படி ஆசார்யர்கள் ஸங்க்ரஹமாக உபதேசித்தார்களா
கில் இக்ரந்தத்தில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களெ
ல்லாம் ஆசார்யோபதேச மில்லாமல் ஸ்வகல்பிதங்களாகுமே ?
எல்லாம் உபதேசிக்கப்பட்டதென்னில் அப்படிப்பட்ட க்ரந்தங்
கள் முன்னேயே இருக்க மறுபடியும் இக்ரந்தம் ஒன்று எழுது
வானேன்? என்றிவை முதலிய சங்கைகளைப் பரிஹரித்தருளு
கிறார்—' இப்படி ' என்றாரம்பித்து. பற்றின - அர்த்தங்களைச்
சேர்ந்தவைகளான, சில நேரில் அர்த்தங்களாகவும், சில ஆக்ஷேப
ஸமாதானங்களாகவும் அவைகளை ஸ்தாபிக்க ஏற்பட்ட என்ற
படி. கீழும் மேலும் - கீழ் அதிகாரங்களிலும், மேலதிகாரங்களி
லும் என்றபடி. 'வேதாந்த' இத்யாதி-தர்க்க ஶாஸ்திரத்துக்கு
உதயனர்பாஷ்யம்செய்து ப்ரகடனம் செய்தாப்போலே வேதாந்த
ஸம்ப்ரதாயத்தை விசேஷித்து ப்ரவசனம் செய்தமையால் கிடாம்
பியாச்சானுக்கு வேதாந்தோதயனர் என்கிற திருநாமம், அப்ப
டிப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயத்தில் வந்த என்றபடி. 'மடப்பள்ளி' என்ப
தினால் இவருடைய மற்றொரு விசேஷம் அருளிச் செய்யப்படு
கிறது. ஒருகால விசேஷத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திருமேனி
யில் இவருக்கு இருக்கும் பரிவைக்கண்டருளி திருக்கோட்டி
யூர் நம்பி, பெரிய நம்பி, இவர்களினால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்கு
மாதுகரம் ஸமர்ப்பிக்கும் கைங்கர்யத்தில் நியமிக்கப்பட்டவரென்
பதைத் தெரிவிக்கும் மடப்பள்ளியாச்சான் என்கிற இவரு
டைய மற்றொருதிருநாமம் ஸூசிதம்.ஏகதேசமாய் 'மடப்பள்ளி'
என்றது முழுத்திருநாமத்தையும் குறிக்கிறது. இத்தால் ஆசார்ய
பக்தியும் ஆசார்ய கைங்கர்யத்தில் நிஷ்டையும், பரமாசார்யர்களு
டைய க்ருபைக்குப் பாத்திரமாயிருக்கும் தன்மையும், அந்தரங்க
ராயிருந்தமையினால் ரஹஸ்யோபதேசத்துக்கு அஸாதாரண பாத்

தாங்கேட்டருளினபடியே கிடாம்பி அப்புள்ளா ரடியேனைக் கிளியைப் பழக்குவிக்குமாப்போலே பழக்குவிக்க அவர் திருவுள்ளத்தி லிரக்கமடியாகப் பெருமாள் தெளியப் ப்ரகாசிப்பித்து மறவாமற் காத்துப் பிழையறப் பேசுவித்த பாசுரங்கள்.

திரரென்பதும் த்யோதிதம். ஆக இதுவே ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்கு மிகவும்திருவுள்ளமுகந்த ஸம்ப்ரதாயம என்றபடி. சூவாயன் பக்கலிலே-தமக்கு திருத்தகப்பனாரும்ஆசார்யருமானஸ்ரீரங்கராஜரிடத்தில். அடியேனை - திருவடிகளை யாச்ரயித்தவென்னை. 'இனி' இத்யாதி த்ருஷ்டாந்தத்தினால் வார்த்தைகளின் ஆனுபூர்விகளெல்லாம் அவருபதேசத்தால் கிடைத்ததென்பதும், அந்த உபதேசமில்லாமல் தமக்கு இக்ரந்த நிர்மாணத்தில் சக்தி இல்லை என்கிற நைச்யானுஸந்தானமும் த்யோதிதம். அவர் - அந்த ஆசார்யன். தெளிய - நன்றாக. இத்தால் ஆசார்ய க்ருபையே முக்ய காரணம், 'உதஸ்ஸுதி' இத்யாதி பகவத் வார்த்தையும் ஆசார்யோபதிஷ்டமான அர்த்தத்தை ப்ரகாசம்செய்வது முதலியதையும் சொல்லுகிறது என்பது த்யோதிதம். 'எவனுக்குத் தேவதையிடத்தில் பக்தி யிருக்கிறதோ, அதைப்போல ஆசார்யனிடத்திலும் பக்தி இருக்கிறதோ அவனுக்கே உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன' என்று ச்ருதி சொல்லியிருப்பது இங்கனுஸந்தேயம். 'பெருமாள்' என்றது ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனை. 'மறவாமல்' என்பதினால் ஆசார்யன் உபதேசித்த ஆனுபூர்வியும் வாக்யங்களும் விடப்படவுமில்லை, சேர்க்கப்படவுமில்லை என்பது த்யோதிதம். 'பேசுவித்த பாசுரங்கள்' என்பதினால் ஆசார்ய க்ருபாமூலமாக பகவந்நியமனத்தால் உண்டானது இக்ரந்தம் என்றதாயிற்று.

இப்படிப் பகவான் பேசுவித்தான் என்பது உபபன்னமாகுமோ என்னில்? அதற்கு ஸமாதானமாக முதலாழ்வார்கள் விஷயத்தில செய்த அனுக்ரஹ விசேஷத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'பாட்டுக்கு' என்றாரம்பித்து.

பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரைப் பண்டொருகால்
மாட்டுக் கருடருமாயன் மலிந்து வருத்துதலால்
நாட்டுக் கிருள்செக நான்மறையந்தி நடைவிளங்க
வீட்டுக்கிடைகழிக்கே வெளிகாட்டு மிம்மெய்விளக்கே.

ப — ரை] பாட்டுக்கு - கானம் செய்வதற்கு, உரிய - தகுந்தவர்களான, பழையவர் - நித்ய ஸூரிகள், மூவரை - மூன்று பேரை, முதலாழ்வார்களை என்றபடி, 'பூர்வர்களான நித்ய ஸூரிகள் இருக்கிறார்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட என்றபடி. 'பழையவர்' என்பதினால் இவர்கள் நித்ய ஸூரிகளின் அவதாரமென்பதும், 'பாட்டுக்குரிய' என்பதினால் அந்த நித்ய ஸூரிகளெல்லாரும் பகவானை ஸாமகானாதிகளைக் கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டிருந்தாலும் அவர்களுக்குள் இவர்கள் அநிதர ஸாதாரணமான ஸாமர்த்யத்தையுடையவர்கள் என்பதும், இப்படித் தன்னையும் வசீகரிக்கும்படி பாடக் கூடியவர்களாகையினால் இவர்களை வலிய நெஞ்சையுடைய ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்துவதில் நியோகித்தான் என்பதும் த்யோதிதம். பண்டொருகால்-முன்பொருகாலத்தில், மாட்டுக் கருள்தரும்-பசுக்களுக்கு க்ருபை செய்தவனான, அவைகளை மேய்த்தவனாகையினால் என்றபடி, ஆயன்-ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், அன்றிக்கே 'மாடு' என்பதற்கு தனம், தன்னுடைய விபூதியான சேதனர்களுக்கு, அருள் தரும் - க்ருபைசெய்வதற்கு எண்ணமுள்ள, ஆயன்-ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், தரும் மாயன், என்று பதச்சேதமாகவுமாம், ஆச்சர்யகுணமுடையவன் என்றர்த்தம். மலிந்து-இவர்கள் ப்ரார்த்திக்காமலிருக்கத் தானே ஸுலபனாய் வந்து, வருத்துதலால்- 'நடுவிலிவரொருவரென்றறியா வண்ணம் நள்ளிருளிமால் நெருக்க' என்கிறபடியே இவர்களை மிகவும் நெருக்குவதினால்,நாட்டுக்கு- லோகத்துக்கு,ஜனங்களுக்கு என்றபடி, இருள் - அஜ்ஞானம், செக-நசிக்கும்படி, நான்மறையந்தி - நாலு வேதங்களின் கடைசியிலிருக்கிற, நடை-மார்க்கம், விளங்க-ப்ரகாசிக்க, வீட்டுக்கு-(திருக்கோவலூரில்) ஒரு க்ருஹத்திற்கு, (அங்கும்), இடைகழிக்கே-தேஹளி(ரேழி) என்று சொல்

மருளற்ற தேசிகர் வானுகப்பா லிந்த வையமெல்லாம்
இருளற்றிறையவ னிணையடிபூண்டிட வெண்ணுதலால்
தெருளுற்ற செந்தொழிற் செல்வம் பெருகிச் சிறந்தவர்
அருளுற்ற சிந்தையினு லழியாவிளக்கேற்றினரே. [பால்

லப்படும் இடத்துக்கு, இம்மெய்விளக்கு-இந்த மெய்யான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற திருவந்தாதிகளாகிற விளக்குகள் என்றபடி. வெளிகாட்டும் - ப்ரகாசத்தைக் காட்டும், இத்தால் லோகத்தில் தீபம் எங்கு ஏற்பட்டதோ அந்த இடத்திலேயே இருட்டைப் போக்கி அங்கிருக்கும் வஸ்துக்களை ப்ரகாசம் செய்யும், இம்மெய் விளக்கோவெனில ஏற்றியது ஒரு வீட்டின் இடைகழியில், இருள் நசித்தது நாட்டில், வஸ்து ப்ரகாசித்தது நான்மறை அந்தி நடையாகையினுல் இதின் ஆச்சர்ய ப்ரபாவம் த்யோதிதம். இத்தையே யனுஸந்தித்து 'தீவெுந கெநவிஉஹொ' என்று இவர்தாமே ஸ்ரீ தேஹளீசஸ்தோத்திரத்தில் அருளிச் செய்திருக்கிறார். 'செந்தமிழ்பாடுவார்' என்றும், 'இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால்' என்றுமிறே பரகாலபராங்குசர்கள் அருளிச்செய்தது. லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாக பகவத் க்ருபையினுல் முதலாழ்வார்களைக் கொண்டு மூன்று திருவந்தாதிகளை ப்ரவ்ருத்தித்தாப்போலே இவர் திருவுள்ளத்திலும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவன் ப்ரவேசித்து இக்ரந்தத்தை யருளிச் செய்யும்படி செய்தருளின சேஷ்டா விசேஷம் இங்கு விவக்ஷிதம்.

இப்படிப் பகவானுல் ப்ரவ்ருத்திக்கப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயம் ஆசார்யோபதேசத்தினுலே அவிச்சிந்நமாக வருகிறதென்று நிரூபித்துக்கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிருர்— 'மருளற்ற' என்றுரம்பித்து.

ப—ரை] மருள்-அஜ்ஞானம், அற்ற-இல்லாத, தேசிகர் - பூர்வாசார்யர்கள், வானுகப்பால்-பரமபதத்திலுண்டான ஸந்தோஷத்தினுல் என்றபடி, இந்தவையமெல்லாம்-பூலோகத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம், இருளற்று-அஜ்ஞானம் நிவ்ருத்தமாகி, இறையவன்-ஸ்வாமி

நிரவதிதயா திவ்யோதந்வத்தரங்கநிரங்குஶை: [
நியமதியஶ்ரீஷ்யாந் ப்ரஶிக்ஷாக்ரமோபகுணஸம்ஸ்க்ருதை:
ஜவரமதோ ராஜாஜ்ஞாவாரம்வரீ பரவாதஸௌ
நயபரிஹதாம் ஸத்ருக்ஷேண ஸத்வவ்யஹிரக்ஷதி ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ:.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ ராார்தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

யான பகவானுடைய, இணையடி - திருவடிகளிரண்டையும், பூண்டிட-ஆச்ரயிக்க, எண்ணுதலால்-நினைத்தபடியினுல், தாங்கள் பரமபதத்துக்குப் போவதாக உத்தேசித்து, அப்படியே லோகத்து ஜனங்களும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுமென்று எண்ணி என்றபடி, அன்றிக்கே இந்த ஜனங்களெல்லாம் மோக்ஷத்திலாசையுண்டாகி அதற்காக பகவானுடைய திருவடிகளை யாச்ரயிக்கவேண்டுமென்றெண்ணி என்றர்த்தமாகவுமாம், தெருளுற்ற-அந்த ஜ்ஞானத்துக்கனுகுணமான, செம்-செம்மையையுடைய, தொழில் - அனுஷ்டானம், கர்மானுஷ்டானம் என்றபடி அதாகிற, செல்வம் - ஸம்பத்து, பெருகி - வ்ருத்தியடைந்து, சிறந்தவர் பால் - ஆத்மகுணங்களினுல் ச்ரேஷ்டர்களான சிஷ்யர்கள் பக்கல், அருளுற்ற-க்ருபையுடன் சேர்ந்த, சிந்தையினுல்-எண்ணத்தினுல், அழியா விளக்கு - அழியாத ஸம்ப்ரதாயமாகிற விளக்கை, ஏற்றினர் - ஏற்றினுர்கள்.

இப்படி 'க்ருபயாநிஸ்ப்ருஹோவதேத்' என்கிறபடியே வேறொரு ப்ரயோஜனத்திலாசையில்லாமல உபதேசிக்கவேண்டு

மென்று விநிந்ருதாகில் ‘ப்ரயோஜநமநுத்திஸ்ய ந மந்தோபி ப்ரவர்த்ததே’ என்கிறபடியே தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்தை யோசிக்காமல் ஒருவனும் ப்ரவ்ருத்திக்க மாட்டாதைகையினால் உபதேசமே அஸம்பாவிதமாகுமே என்னில் அருளிச் செய்கிறார்— ‘நிரவதி’ என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] யஃ-எந்த ஆசார்யன், நிரவதி-எல்லையில்லாத, தயா-க்ருபையாகிற, திவ்யோதந்வத-அப்ராக்ருதமான ஸமுத்திரத்தினுடைய, தரங்க - அலையைப்போல், நிரங்குஶைஃ-தடங்கலில்லாமலிருக்கிற, ஶாந்த்யாதிஸங்க்ரமைஃ - தன்னிடத்திலிருக்கும் சாந்தி தாந்தியாதி குணங்களை சிஷ்யர்களுக்கு உண்டாக்குவதற்குக் காரணமாகிய, அன்றிக்கே ‘ஸங்க்ரமோ துர்கஸஞ்சாரஃ’ என்கிறபடியே ப்ரவேஶிக்கக்கூடாத இடத்தில் ஸஞ்சரிப்பதற்குக் காரணமான வழிக்கு ஸங்க்ரமணம் என்று பெயர், அப்படி ஆத்மகுணம் ஸம்பவிக்கிறதற்கு இடமில்லாத நம்மிடத்தில் அவைகள் ஸஞ்சரிக்கும்படி செய்வதற்குக்காரணமான என்றுமாம், ஶிக்ஷாக்ரமைஃ-சிக்ஷைகளின் க்ரமங்களினால், ஶிஷ்யாந்-சிஷ்யர்களை, நியமயதி-நியமிக்கிறாரே செய்யவேண்டியது செய்யக்கூடாதது இவைகளை வ்யவஸ்தை பண்ணுகிறாரோ, சிக்ஷைகளுக்கு இங்கு விலக்ஷணமான ஸமுத்திரத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லியதால் இந்த ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப்போலில்லாமல், போக்யமாயும் பரிசுத்தமாயு மிருக்கும் என்று தாத்பர்யம், அஸௌ - இந்த ஆசார்யன், இஹ - இந்த லோகத்தில், தாந் - அவர்களை மாத்திரம், ந ரக்ஷதி - காப்பாற்றுகிறானில்லை (பின்னை எப்படியென்னில்), தத்ரக்ஷண - அவர்களை ரக்ஷிப்பது என்கிற வ்யாஜத்தினால், அவரசமாரோஃ - ப்ரதமாசார்யனை பகவானுடைய, ஆஜ்ஞாவாரம்பரீ - ஆஜ்ஞைகளின் பரம்பரைக்கு, பகவானுடைய ஆஜ்ஞாரூபங்களான ‘லோகங்களுக்கெல்லாம் க்ஷேமகாரணமான ப்ரும்மவித்யையைத் தன்னுடன் மறைத்துவிட்டுப் போகக்கூடாது’ என்றும், ‘ப்ரசாரய’

என்றும் ச்ருதியில் விதித்திருப்பதற்கும் என்றபடி, பராவாநு—வசப்பட்டவனைக்கொண்டு, அதாவது பகவதாஜ்ஞானுபாலனம் செய்துகொண்டு, ஸ்வைவ - தன்னையும், அஹிரக்ஷதி-காப்பாற்றிக் கொள்ளுகிறான். வேறொரு ப்ரயோஜன மில்லாவிட்டாலும் பகவதாஜ்ஞானுபாலனத்தால் ப்ரீதியும், செய்யாவிடில் நிக்ரஹமும் உண்டாகுமாகையினால் அவச்யம் உபதேசிப்பான் என்று திருவுள்ளம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஆசார்ய க்ருத்யாதிகாரம்
முற்றிற்று.

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

சிஷ்ய க்ருத்யாதிகாரம்.

[ஆசார்ய ஶுஶ்ருஷாதிகள் ப்ரத்யுபகாரமன்று — சிஷ்யக்ருத்யம்—குரு பரம்பரானு ஸந்தான பூர்வக உபதேசம்.]

அச்சி²த்³ரா கு³ருப⁴க்திஸ்தத் ப்ரஶம்ஸாதி³ஶீலதா
ப்ரக்²யாபநம் ஹரேஸ்தத்ர ஸ்வத³த்தஸ்ய ஸ்வாத்மாதி³கே ।
தா³நவதி விநியோக³ம் கௌ³ரவயது ஸம்ப்ரதா³யம்
க்ருதவிது³நவவ்ருத்தி: ஶிஷ்யவித்³யாநிதா³நம் ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

கீழதிகாரத்தில் கேவலம் க்ருபையினால் ஆசார்யர்கள் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கவேண்டும் என்று நிஷ்கர்ஷித்திருக்கிறது சாஸ்திரங்களில் சிஷ்யன் குருதக்ஷிணுதிகளைக்கொடுக்கவேண்டுமென்றும், ஶுஶ்ருஷாதிகள் செய்யவேண்டுமென்றும் விதித்திருப்பதுடன் விரோதிக்குமே? ஆசார்யனுக்குத் தக்ஷிணுதிகளில் அபேக்ஷையில்லையாகில் அவன் ப்ரதிக்ரஹிக்கமாட்டாறுகையினால் கொடு என்று விதிப்பது வ்யர்த்தமன்றோ? என்கிற சங்கைகளுக்கு ஸமாதானமருளிச் செய்யக் கோலி அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'அச்சி²த்³ரா' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] அச்சி²த்³ரா - குறையாத, கு³ருப⁴க்தி: - ஆசார்ய பக்தியை யுடையவனாயும், இது எல்லா சிஷ்ய குணங்களிலும் முக்யமாகையினாலும், இது எல்லா ஹிதத்துக்கும் காரணமாகையினாலும முதலில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, தத்ப்ரஶம்ஸாதி³ஶீலதா - அந்த ஆசார்யனை ஸ்தோத்திரம் செய்வது முதலியதை ஸ்வபாவமாகவுடையவனாகவும், இது பக்தி இருப்பதற்

இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் மிடியனுக்கு அகத்துக்குள்ளே மஹாநிதியைக் காட்டிக்கொடுக்குமாப்போலே வெளியிடுகையாலே மஹோபகாரகனான ஆசார்யன் திறத்தில் சிஷ்யன் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்க வேணுமென்றும் த்ரோஹம் பண்ணாதொழிய வேணுமென்றும் சாஸ்த்ரங்கள் சொன்னவிடம் இரண்டு விபூதியும் விபூதிமானும் இவனைச் சீச்சீயென்னும்படியாயும், ஹிதஞ்சொன்ன ப்ரஹ்லாத விபீஷணாதிகளுக்கு ப்ரதிகூலரான

ஆசார்யஸுச்ரூஷாதிகள் ப்ரத்யுபகாரமன்று.

கடையாளம், 'சூடி'பதம் கைங்கர்யம் செய்வதைச் சொல்லுகிறது, தஸ்ய-அந்த ஆசார்யனுடைய ஸ்ரீ கோசம் (புஸ்தகம்) முதலிய வஸ்துக்களிலும், வாஸ்த்வாதிகேஷு - க்ரஹம் முதலியவைகளிலும், ப்ரவர்த்தபஹுமதி:-அதிகமான பஹுமானத்தை யுடையவனும், க்ஷமாவதி-சாந்தி முதலிய குணங்களையுடைய சிஷ்யனிடத்தில், விநியோக்தும் - உபதேசம் செய்வதற்காக, ஸம்ப்ரதாயம்-ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை, கோபயந்-மறைத்து வைத்துக்கொண்டு, க்ருதவித்-ஆசார்யன் செய்த உபகாரத்தை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருப்பவனும், அநவத்யவ்ருத்தி: - தோஷமில்லாத அனுஷ்டானத்தையுடைய சிஷ்யன், நிதாநம் . 'ச்ருதிநிகரஸமுத்தாநம் நிதாநம்' என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரிய:பதியாகிற நிதியை, ந விந்தேத் கிம் - அடையமாட்டானோ என்ன? ஸித்தமாய் அடைவான் என்றபடி.

இவ்வர்த்தங்களை - கீழதிகாரங்களில நிரூபிக்கப்பட்ட தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை. மிடியனுக்கு-மிகவும தரித்திரனுக்கு, அகத்துக்குள்ளே-தான் வஸிக்கும் வீட்டிற்குள்ளேயே. த்ரோஹம்-விரோத சிந்தை. விபூதியும் - விபூதியிலுள்ளவர்களும், விபூதிமானும்-பகவானும். ப்ரதிகூலரான-திக்காரம் முதலிய ப்ராதிகூல்யத்தைச்செய்த. வித்யாசோர:-வித்யையைத்

ஹிரண்ய ராவணாதிகளோடு துல்யனுமாய், 1 ‘வித்யாசோரோ குருத்ரோஹீ வேதேச்வரவிதூஷக: | தே ஸர்வே பஹுபாபாநஸ்ஸத்யோதண்ட்யா இதி ச்ருதி: ||’ என்கிறபடியே தண்ட்யனுமாகாமைக்காகவத்தனை, ப்ரத்யுபகாரஞ் சொன்னபடியன்று. 2 ‘சரீரமர்த்தம் ப்ராணாம்ஸ்ச ஸத்குருப்யோ நிவேதயேத்’ என்றும், 3 ‘ஸர்வஸ்வம் வா ததர்த்தம் வா ததர்த்தார்த்தமேவ வா | குரவே தக்ஷிணாம் தத்யாத்யதாசக்தி வா புந: ||’ என்றுமிப்படிகளிற் சொல்லுகிறவையும் ப்ரணிபாதாபிவாதநாதிகளைப்போலே இவனுக்குச் சில கர்த்தவ்யங்களைச் சொ

திருடினவனும், ஆசார்யனுடைய அனுமதியில்லாமல் மறைந்து வித்யையை க்ரஹித்தவனும் என்றபடி, குருத்ரோஹீ - ஆசார்யனுக்கு த்ரோஹம் செய்தவனும், வேதேச்வரவிதூஷக:-வேதத்தையும் ஈச்வரனையும் தூஷிப்பவனும், தே - அந்த, ஸர்வே-இவர்கள், பஹுபாபாந:-அதிகப் பாபத்தைச் செய்தவர்கள், ஸத்ய:-பார்க்கும்பொழுதே, தண்ட்யா: - சிக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள், இதி-என்று, ச்ருதி: - ச்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறது. இது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். எப்படி அத்ரோஹாதிகள் ஆசார்யனுக்கு உபகாரம் செய்ததாகாதோ அதைப்போலே மேல் சொல்லப்படும் ஸர்வஸ்வதானம் செய்வதும் ப்ரத்யுபகாரம் ஆகாது என்று திருவுள்ளம். சரீரம்-தேஹத்தையும், அர்த்தம்-பணத்தையும், ப்ராணாம்ஸ்ச - ப்ராணன்களையும், ஸத்குருப்ய: - ஸதாசார்யர்களின் பொருட்டு, நிவேதயேத்-ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஸர்வஸ்வம் வா-எல்லாப் பணத்தையுமாவது, ததர்த்தம் வா - அதில் பாதியையாவது, ததர்த்தாத்-அதிலும்பாதியிலிருந்து, அர்த்தம் வா-பாதியையாவது, யதாசக்தி வா-தன் சக்திக்குத்தகுந்தபடியாகவாவது, குரவே-ஆசார்யன் பொருட்டு, தத்யாத் - கொடுக்கவேண்டும்.

1   2 விஹகேச்வரஸம்ஹிதை.   3

ல்லிற்றத்தனே, 1 'க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்' என்னும் படியிருக்கிற அநந்ய ப்ரயோஜநனை ஆசார்யனுக்கு ப்ரத்யுபகாரஞ் சொன்னபடியன்று. ஸமவான் பக்க லில்போலே ஆசார்யன் பக்கலிலே வர்திப்பானென் றும் அவனுக்கு நல்லனானாற்போலே ஆசார்யனுக்கும் நல்லனாயிருப்பானென்றும் வேதாந்தங்களிற் சொன்னது வும் 2 'ந ப்ரதிகூலம் குரோ: ஶிஷ்யோ வாங்மந: காயகர்மபி: । அவிஸஜ்ய ஸ்தாபயேத் ஆசார்யம் வர்தேதாஸ்மிந் யதா ப்ரபௌ ॥', 3 'தேவவதாசார்யம் உபாஸீத' என்றும், ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞ ஸ்வாமிகள் சொன்னதுவும் ஆசார்யனுக்கு ப்ரத்யுபகாரஞ் சொன்னபடியன்று, ஶாஸ்த்ர சக்ஷுஷ்மான இவன் விழிகண் குருடனாகாமைக்கும், ஸமவ

ப்ரணிபாதம்-ஸேவிப்பது. அநந்ய ப்ரயோஜநனை-ஆசார் யன் இந்த ப்ரயோஜனத்தில் ஆசைப்படாமையினால் என்ற படி. நல்லன்-ப்ரியன், பக்தி பண்ணுவதினால் ப்ரியனாகிறாப் போலே என்றபடி. ஶிஷ்ய:-சிஷ்யன், குரோ:-குருவினிடத் தில், வாங்மந: காயகர்மபி:-வாக்கு, மனது, சரீரம் இவை களினால், அவிஸஜ்ய ஸ்தாபயேத் - தன்னால் பிரிக்காமல், தன்னு டன் வ்யத்யாஸமாய் எண்ணாமல் என்றபடி, ந ப்ரதிகூலம்- தவறுதல செய்யக்கூடாது. அஸ்மிந் யதா - பகவானி டத்திலேபோல, அஸ்மிந் - இந்த ஆசார்யனிடத்திலும், வர்தேத - இருக்கவேண்டும். ஆசார்யம் - ஆசார்யனை, தேவவத் - தேவதையைப்போல, உபாஸீத - உபாஸிக்க வேண்டும். ஶாஸ்த்ர சக்ஷுஷ்மான - ஶாஸ்திரங்களைக் கண்ணாகவுடைய, ப்ரமாணமாக நம்பின என்றபடி, விழிகண் குருடன் - கண்விழித்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே வஸ்துக்களைப் பார்க்கமுடியாதவன். ஆசார்யபக்தி இல்லாதவனுக்கு ஶாஸ்திரங் கள் இருந்தபோதிலும் உண்மையான அர்த்தத்தை ப்ரகாசம்

---

1 1328-ம் பக்கம் பார்க்க. 2 சாண்-ஸ்ம்-1-118. 3 ஆபஸ்த-1-2-6-13.

அநுபவம்போலே விலக்ஷணமான இவ்வநுபவத்தை ஜந்மதரித்ரனான இவனிழவாமைக்குஞ் சொல்லிற்றத்தனை. இப்படி இவ்விஷயத்தில் ப்ரத்யுபகாரமில்லையென்னுமிடத்தை 1 'ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநஸ்ய தேவைரபி ந ஶக்யதே | ப்ரதிப்ரதாநமபி வா தத்யாத் ஶக்திதஃ ஶ்ரத்தயா ||' என்று ஸ்ரீஶாண்டில்ய பகவானருளிச் செய்தான். இதில் யதாஶக்தி தாநஞ் சொன்னதுவும் தன்னுதாரத்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொன்னதத்தனை, இவ்வளவைக்கொண்டு ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணினானாகத் தன்னை நினைத்திருக்கப் பெறான்.

இப்படி ப்ரத்யுபகாரரஹிதனான இவனுக்குச் செய்ய அடுப்பதென்னென்னில்:—இவனுபதேஶித்த வசநங்களை 2 'கபாலஸ்தம் யதா

சிஷ்யக்ருத்யம்.

செய்யாது என்றபடி. விலக்ஷணமான-விலக்ஷணமான ஆநந்தத்துக்குக்காரணமான, இவ்வநுபவத்தை - ஆசார்ய குணாநுபவத்தை, ஜந்மதரித்ர-பிறப்புமுதல் தரித்திரன். இவைகள் ப்ரத்யுபகாரமாகாது என்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநஸ்ய-ப்ரும்ம வித்யையை உபதேசம் செய்தவனுக்கு, ப்ரதிப்ரதாநம் - பதில் கொடுப்பது, தேவைரபி-தேவதைகளினாலும், ந ஶக்யதே-செய்யமுடியாது, அபி வா-ஆனபோதிலும், ஶ்ரத்தயா - தன்னுடைய ப்ரீதியினாலே, ஶக்திதஃ-சக்திக்குத் தக்கபடி, தத்யாத்-கொடுக்கவேண்டும். 'தத்யாத்' என்றிந்த வசனத்திலிருப்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்—'இதில்' என்றாரம்பித்து. நினைத்திருக்கப்பெறான்-நினைத்திருக்கக்கூடாது. இவனுக்கு-இந்த சிஷ்யனுக்கு, அடுப்பது-உசிதமானது. கபாலஸ்தம் - மண்டையோட்டிலிருக்கும், தோயம்யதா-ஜலம் எப்படியோ, ஶ்வத்ருதௌ-நாய்த்தோல் துருத்தியில், பயஃ - பால், யதா - எப்படியோ,

1 சாண்-ஸம்-1-117. 2 பார-ஶா-35-42.

தைர்யம் ஶ்வத்ருதௌ ச யதா பய: | தோஷம் யாதி ஸ்தாநதோஷேண வ்ருத்தஹீநே ததா ஶ்ருதம் ||’ என்கிறபடியே தன் விபரீதாநுஷ்டாநங்களாலே ஶ்வத்ருதிதோயாதிகளைப்போலே அநுபஜீவ்யமாக்காதொழியவும், 1 ‘யச்ச்ருதம் ந விராகாய ந தர்மாய ந ஶாந்தயே | ஸுபத்தமபி ஶப்தேந காகவாஶிதமேவ தத் ||’ என்கிறபடியே கற்றதையே ப்ரயோஜநமாக்காதொழியவும், இவற்றைக் கொண்டு வாந்தாஶியாகாதொழியவும், இவற்றையெல்லாம் 2 ‘பண்டிதைரர்த்தகாங்க்ஷணாத் பண்ய

ததா - அப்படியே, வ்ருத்தஹீநே - அனுஷ்டானம் இல்லாதவனிடத்தில், ஶ்ருதம்-சாஸ்திரமானது, ஸ்தாநதோஷேண-இடத்தின் தோஷத்தினால், தோஷம் யாதி - தோஷத்தோடு கூடியதாகும், அநுபஜீவ்யமாக்க - அயலாருக்கு அங்கீகரிக்கத் தகாததாக, ஸம்ப்ரதாயம் பின்னால் வ்ருத்தியடைய வேண்டுமென்று க்ருபையினால்ஆசார்யன் உபதேசித்த அர்த்தத்தை ஒருவருக்கும் உபதேசம் செய்யாமலிருப்பது ஆசார்யனுக்கு அநபிமதமாகும் என்று தாத்பர்யம். யச்ச்ருதம் - எந்த சாஸ்திரம், நவிராகாய - வைராக்யத்துக்குக் காரணமாகவில்லையோ, ந தர்மாய - தர்மத்துக்கும் காரணமாகவில்லையோ, நஶாந்தயே-சாந்திக்கும் காரணமாகவில்லையோ, ஶப்தேந - சப்தத்தினால், ஸுபத்தமபி-ஸுபத்தமாயிருந்தபோதிலும், தத்-அது, காகவாஶிதமேவ - காக்கையின் ஶப்தத்துக்கு ஸமானம், தனக்கும் நிஷ்ப்ரயோஜனம் என்றபடி. ‘கற்றதே’ என்பதினால் வேறொரு ப்ரயோஜனத்துக்குக் காரணமாகவில்லை என்பது த்யோதிதம். வாந்தாஶி-வெளியில் உமிழப்பட்டதை மறுபடி ஸாப்பிடுமவன், வித்யையைச் சொல்லி அத்தால் ஜீவிக்கிறவன் என்றபடி. அர்த்தகாங்க்ஷணாத் - பணத்தில் ஆசையினால், பண்டிதை: பண்டிதர்களினால், பண்யஸ்த்ரீவிரிவ -

1 இ-ஸ-14-43 2

ஷ்ரீரிவ ஷுயம் । ஆத்மானம் ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஸம்ஸ்க்ருத்ய பரோபகாரிணீ க்ருதா॥' இத்யாதிகளில் பரிஹஸிக்கிறபடியே கணிகாலங்காரமாக்குதல், விலைச்சாந்தாக்குதல், அம்பலத்தி லவல்பொதியாக்குதல், குரங்கின் கையில் பூமாலையாக்குதல் செய்பாதொழியவும், அடியிலே விதெஷ்ஹு தான் 1 'ஸேவதிஷ்டே அஸ்மி ரக்ஷமாம்' என்று ப்ராஹ்மணனை

தாஸிகளைப்போல, ஆத்மா, ஸ்வயம் - தானே, ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஸம்ஸ்க்ருத்ய-அலங்கரித்து அலங்கரித்து, பரோபகாரிணீ க்ருதா-அயலாருக்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. கணிகாலங்காரம் - தாஸி அலங்கரித்துக் கொள்வதைப்போல தன் ப்ரயோஜனத்துக்காகவல்லாமல் பணத்துக்காகச் செய்தல். 'வாஞ்சாரமீ' என்று கீழ் வித்யார்த்தியிடம் பணம் வாங்குவது சொல்லப்பட்டது, இங்கு மற்றவர்களிட மிருந்து க்ரஹிப்பது சொல்லப்படுகிறது. விலைச்சாந்து-க்ரயத்துக்காக ஏற்பட்ட சந்தனம். கணிகாலங்காரத்தில் தன் அலங்காரத்தினால் அயலானுக்கு ஸந்தோஷம், இதில் ஸந்தோஷம் கொஞ்சமும் இல்லை. பணத்தை இவ்வளவு என்றேற்படுத்தி அதைக் கொடுப்பவர்களுக்கு சொல்லுவது என்றபடி. அம்பலத்தில்-நல் சந்தியில், அன்றிகயே பாமரர்களுடைய கூட்டத்தில் என்றாகவுமாம். கும்பலில் ஒரு மூட்டை அவலைக் கொட்டினால் இன்னார் எடுத்தாரென் றறிய முடியாமல் எல்லாரும் எடுத்துக்கொள்வதைப்போல தனக்கு அர்த்தாதிகளையும் ஸம்பாதித்துக்கொள்ளாமல் முகம் தெரியாதவனுக்கெல்லாம் உபதேசித்தல் என்றபடி. 'குரங்கு' இத்யாதி-த்வேஷிகளுக்கு உபதேசம் செய்வது, குரங்கு பூமாலையைக் கசக்கி வீணாக்குமாப்போலே அபார்த்தம் சொல்லுவார்கள் த்வேஷிகள் என்றபடி. அடியிலே - முதற்காலத்திலே. தெஸேவதிஷ் - உனக்குப் புதையல்போலே எல்லாப் புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாதனமாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், மாம் - என்னை, ரக்ஷ -

1 மனு-ஸ்ம்-2-114.

யபேக்ஷித்தபடியிலே முன்பே ஸம்யோகிகளைக் கைபிடித்து வைப்பார் கையிற் காட்டிக் கொடாதே ரக்ஷித்துக் கொள்ளவும், பிறவிக் குருடனான தன்னை அபர்வறுமமரர்கள் வரிஷந்துக்கஞம்படி திருத்தின ஸர்வோபகாரகனுக்குச் செய்யலாம் ப்ரத்யுபகாரமில்லையென்னுமிடத்தைத் தெளிந்து, 1 'ஸகாஞீ வ்ருவஜெஷவெ்ரா தைநவ ம்ராஜகஃயாஷிஹி: | விஷ்ணுநா வ்ருவஜெஷவ்ருஷ்த் ஹ்ரு ஹவ_ம் ஹணவ ஹி ||' என்கிற நிலையிலுங் காட்டில் 2 'வஸிஷ்டவ்ருவஜெஸிநஃ' என்கிறபடியே ஸாரணர்ஞனா பெருமாள் ஸம்ஸ்க்ருதமாகப் பிறந்து படைத்துக் கைக்கொண்ட நிலை இந்நிலையென்று ஸரிக்ருஹித்து, 3 'என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேன்' என்றிருக்கவும் ப்ராப்தம்.

காப்பாற்று. கைபிடித்து வைப்பார் - கையிலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்குமவர்கள். பிறவிக்குருடன் - ஜ்ஞானலேசமுமில்லாதவன் என்றபடி. திருத்தின - திருந்தும்படி செய்த, பரிபாகத்தை உண்டாக்கின என்றபடி. வஸிஷ்டவ்ருவஜெஸிநஃ - வஸிஷ்டரைக்கொண்டு அவருடைய ஸிஷ்யனென்று சொல்லிக்கொள்ளக் கூடியவனாகிய. இது தஸரதனைக் குறித்து விஸ்வாமித்ரர் சொன்ன வாக்யம். இதைத் திருவுள்ளம்பற்றி அபயப்ரதான ப்ரகரணத்தில் 'ஜதியோஜநஃ' என்கிற இடத்தில் ஸரண்யன் அருளிச்செய்ததாக ஸ்ரீமத் அபயப்ரதான ஸாரத்தில் இவர் தமமாலேயே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிறந்து படைத்து - அவதாரம் செய்ததினால் அலப்யலாபமாக அடைந்து. இந்நிலை - ஆசார்யனைக்கொண்டு தன்னை நிரூபித்துகொள்ளுமநிலை. என்னை, தீமனம் - தீயமனத்தை, அதாவது கெட்டமனத்தை, கெடுத்தாய் - நிவ்ருத்திப்பித்தாய், எனக்கு முன்னிருந்த கெட்டமனத்தை நிவ்ருத்திப்பித்தாயென்றபடி, உனக்

---

1 619-ம் பக்கம் பார்க்க. 2 ராமா-பால-19-2. 3 திரு-2-7-8.

தானிப்படிப் பெற்ற ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தமான ஜ்ஞாநத்தை முன்னிலயிகாரத்திற் சொன்னபடியே உசிதஸ்தாநமறிந்து ஸமர்ப்பிக்கும்போது 1 'கதயாமி யதா பூர்வம் தக்ஷாத்யை: முநிஸத்தமை: | ப்ருஷ்ட: ப்ரோவாச பகவாநப்ஜயோநி: பிதாமஹ: || தைச்சோக்தம் புருகுத்ஸாய பூபுஜே நர்மதாதடே | ஸாரஸ்வதாய தேநாபி மம ஸாரஸ்வதேந ச ||' என்று ஸ்ரீபராசர ப்ரஹ்மர்ஷி மைத்ரேய பகவானுக் கருளிச்செய்தாற்போலே பூர்வாசார்யபரம்பரையை ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு தன் க்ருதஜ்ஞதையும் ஸம்ப்ரதாயத்தின் சீர்மையுந் தோற்ற உபதேசிக்கவேணும். அஜ்ஞாத ரஹஸ்யங்களைச் சொல்லுமவன் ஸம்ப்ரதாயமன்றிக்கே யிருக்க ஏடுபார்த்தாதல், அவரேறக் கேட்டாதல் சொல்லுமாகில்

குருபாரம்பாரானுஸந்தான பூர்வக உபதேசம்.

கேன் செய்கேன் - உனக்கென்ன ப்ரத்யுபகாரம் செய்யக் கடவேன், உசிதஸ்தாந - உபதேசிக்கத்தகுந்த பாத்திரம். ஸமர்ப்பிக்கும்போது - உபதேசிக்கும்போது. யதாபூர்வம் - முன்புபோல், கதயாமி - சொல்லுகிறேன், தக்ஷாத்யை: - தக்ஷர் முதலிய, முநிஸத்தமை: - முனி ச்ரேஷ்டர்களினால், ப்ருஷ்ட: - கேட்கப்பட்டவராய், பகவாந் - த்ரிகாலஜ்ஞாநியாயும், அப்ஜயோநி: - பகவானுடைய நாபீகமலத்தை உத்பத்தி ஸ்தானமாகவுடையவருமான, பிதாமஹ:-ப்ருமா, ப்ரோவாச- சொன்னார், தை: - அந்த ரிஷி ச்ரேஷ்டர்களால், நர்மதா தடே - நர்மதாநதிக்கரையில், புருகுத்ஸாய - புருகுத்ஸர் என்கிற, பூபுஜே - ராஜாவின்பொருட்டு, உக்தம் - சொல்லப் பட்டது, தேந - அந்தராஜாவினால், ஸாரஸ்வதாய - ஸாரஸ்வதருக்கு (உக்தம்), ஸாரஸ்வதேந ச - ஸாரஸ்வதரினால், மம - எனக்கு, (உக்தம்). அவரேற- அவருக்கு மறைவில் நின்று. களவுகொண்டு

1 வி-பு-1-2-8, 9.

களவுகொண் டாஹரணம் பூண்டாற்போலே கண்டார்க்கெல்லாந் தானஞ்சவேண்டும்படியாம். 1 'யத்³ருச்ச²யா ஶ்ருதோ மந்த்ரஶ் ச²ந்நேநாத² வ்யாஜேந வா। பத்ரேக்ஷிதோ வா வ்யர்த²ஸ் ஸ்யாத் ப்ரத்யுதாநர்த²த³ஶ் ஶாஸ்த்ரத:॥' இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரத்யவாயஜநகமுமாம். கேட்டுச் சொல்லச் செய்தே 2 'தத்³ வித்³தி⁴ ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா', 3 'ப்ரணிபத்யாபி⁴வாத்³ய' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற முறையழியக் கேட்டுச் சொல்லுமாகில் காலன்கொண்டு ஆஹரணம் பூண்டாற்

திருடி. இது அத்ருஷ்ட ப்ரத்யவாயத்துக்கும் காரணமாகும் என்றருளிச் செய்கிறார்—'யத்³ருச்ச²யா' என்றாரம்பித்து. **யத்³ருச்ச²யா**-யாத்ருச்சிகமாக, 'வேறு காரியமாகப்போகும் வழியிலே என்றபடி., **ச²ந்நேந**-மறைந்துகொண்டிருப்பவனாலும், **வ்யாஜேந வா** - வ்யாஜத்தினாலும், **மந்த்ர:**-மந்திரம், **ஶ்ருத:** - கேட்கப்பட்டதாயிருந்தாலும், **பத்ரேக்ஷிதோ வா**-புஸ்தகத்தில் பார்க்கப்பட்டிருந்த போதிலும், **வ்யர்த²: ஸ்யாத்** - வ்யர்த்தமாக ஆகும், **ப்ரத்யுத**-மேலும், **அநர்த²த³:**-நரகம் முதலிய அநிஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறதாகவும், **ஶாஸ்த்ரத:**.ஶாஸ்திரமுறைப்படியே கேட்கவேண்டும் என்றருளிச் செய்கிறார்—'தத்' என்றாரம்பித்து. **தத்** - அந்த ஆத்மதத்வத்தை, **ப்ரணிபாதேந**-அதிகமாக நமஸ்காரம் செய்வதினாலும், ஆசார்யர்கள் போதும் என்று சொல்லுகிற வரையிலும் என்றபடி, **பரிப்ரஶ்நேந** - அனேகவிதமாகக் கேட்பதினாலும், **ஸேவயா** - ஶுஶ்ரூஷை செய்வதினாலும், **வித்³தி⁴** - அறிந்துகொள். **ப்ரணிபத்ய** - ஸேவித்தும், **அபி⁴வாத்³ய** - அபிவாதனம் செய்தும் (மைத்ரேயர் கேட்டார்). **முறையழிய** - க்ரமப்படியில்லாமல். **காலன் கொண்டு** - கால புருஷதானம் வாங்கி, அதாவது ஒருவனுக்கு ஆயுஸ்ஸுக்குப் பீடைவருமாகில் எள்ளினால் புருஷன்போல் ஒருபையால் செய்து அனேகம் விதமான ஆபரணாதிகளை அதற்

---

1 பாத்-சர். 2 கீதை-4-34. 3 வி-பு-1-1-1.

போலே கண்டாரெல்லாருந் தன்னை யருவருக்கும்படியாம். 1 'யஶ்சாதர்மேண விப்ரூதே யஶ்சாதர்மேண ப்ருச்சதி । தயோரந்யதர: ப்ரைதி வித்வேஷம் வாதிகச்சதி ॥' என்கிறபடியே அநர்த்தாவஹமுமாம். அதாந்யம் கேட்டுச்சொல்லச் செய்தே சொல்லும்போது ஆசார்யனை ப்ரகாஶிப்பியாதொழியுமாகில் இவன் சொல்லுகிற அர்த்தங்கள் வேரில்லாக்கொத்தான்போலே அடியற்றவையோவென்று ஶிஷ்யனுக்கு மதிஸந்தேஹம் பிறக்கும்படியாய அநர்த்தவிஷயமாம். 'ஸ்வாசார்யாணாம் ஸ்வஶிஷ்யேஷு ப்ரவசநஞ்சாக்ருதம் ததா' என்று ஆத்ரிஸம்ஹிதாவசநத்திலே ஆசார்யனை ப்ரகாஶிப்பியாதொழிகையும் வர்ஜிக்கப்பட்டது. அப்போது 2 'ஆசார்யம் ப்ரகாஶயேத்தீமாந் மந்த்ரம் யத்நேந கோபயேத் । அப்ரகாஶ ப்ரகாஶாப்யாம் க்ஷீயேதே ஸம்பதாயுஷீ ॥' என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவைராக்ய ப்ரவர்த்தகமான ஸம்பதநாஸவஸம்பத்தும் ஆத்மாவுக்கு ஸத்தாநுவ்ருத்திஹேதுவான ஶேஷத்வாநுஸந்தாநப்ரவர்த்தக ஸந்நிவேஶமுங் குலையும்படியாம். ஆசார்யனைப் ப்ரகாஶிப்பியா நிற்கச்செய்தே அவன் பண்ணின ஶாஸ்த்ரீயோபதேஶத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகில் விப்ரலம்பகனென்று பேருண்டாய்

குள் வைத்து தக்ஷிணையுடன் தானம் கொடுப்பது. யஶ்ச - எவன், அதர்மேண - அதர்மத்தினால், விப்ரூதே - சொல்லுகிறானோ, யஶ்சாதர்மேண, ப்ருச்சதி - கேட்கிறானோ, தயோ: - அவர்களுக்குள், அந்யதர: - எவனாவதொருவன், ப்ரைதி - மரணமடைகிறான், வித்வேஷம் வா - த்வேஷத்தையாவது, அதிகச்சதி - அடைகிறான். வேரில்லாக்கோத்தான் - வேரில்லாமல் மரத்தின் மேலேயே உண்டாகி வளரும் கொடி. அடியற்றவை - ஆரம்பம் ஸரியாக இல்லாதவை. ஸ்வஶிஷ்யேஷு - தன் ஶிஷ்யர்களின் பொருட்டு,

---

1 பார-ஶா-335-5.

2 44-ம் பக்கம் பார்க்க.

1 ‘ஜ்யோதிஷம் வ்யவஹாரஞ்ச ப்ராயஶ்சித்தம் சிகித்ஸகம்
விநா ஶாஸ்த்ரேண யோ ப்ரூயாத்தமாஹுர்ப்ரஹ்மகாதகம் ॥’
என்கிறபடியே பாபிஷ்டனுமாம். ஶிஷ்யனுக்கு ப்ராப்ததஶையில் உபதேஶத்தைத் தவிருமாகில் க்ருபணனென்று பேருமாய், 2 ‘பாத்ரஸ்தஸ்வஜ்ஞாநஞ்ச க்ருத்வா விக்ரஹம் ஸந்த்யஜேத் । நாச்சாத்ய ஸ்வயம் யாதி ஜகத்பீஜ அபீஜக்ருத் ॥’ என்கிற பகவந்நியோகத்தையுங் கடந்தானும். ஆகையால் விளக்கு பிடிக்குமவன் தன்னை ராஜா ஒரு கார்யத்துக்குப் போகச்சொன்னால் தன்கையில்

ஸ்வகுரூணாம் - தன் ஆசார்யர்களினுடைய, ப்ரகாஶநம் - ப்ரகாசம் செய்வது, அக்ருதம் - செய்யப்படாமலிருப்பதும். ஜ்ஞாநவைஶத்யோதயே - பகவானைப்பற்றிய விஶதமான ஜ்ஞானத்தைப்பற்றி உண்டாகிற. ஜ்யோதிஷம் - ஜ்யோதிஷ ஶாஸ்திரத்தையும், வ்யவஹாரஞ்ச - வ்யவஹாரத்தையும், ப்ராயஶ்சித்தம் - ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், சிகித்ஸகம் - வைத்தியத்தையும், ஶாஸ்த்ரேண விநா - ஶாஸ்திரமில்லாமல், யः - எவன், ப்ரூயாத் - சொல்லுவனோ, தம் - அவனை, ப்ரஹ்மகாதகம் - ப்ரும்மஹத்தி செய்தவனாக, ஆஹுः - சொன்னார்கள். ப்ராப்ததஶையில் - உபதேஶிக்கவேண்டிய தஶையில். க்ருபண் - க்ருபணன். ஸ்வஜ்ஞாநம் - தன்னுடைய ஜ்ஞானத்தை, பாத்ரஸ்தம் - நல்ல பாத்திரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாக, க்ருத்வா - செய்து, விக்ரஹம் - ஶரீரத்தை, ஸந்த்யஜேத் - விடவேண்டும். ஜகத்பீஜம் - லோகங்களுக்கு ஜ்ஞானத்துக்குக் காரணமான ஶாஸ்திரத்தை, அபீஜக்ருத் - (ஸமமான) வேறொரு பீஜத்தை உண்டாக்காமல், லோகத்தில் ஒரு விதையை நட்டு மற்றும் விதைகள் உண்டாக்கிறப்போலே என்றபடி, அநாச்சாத்ய - மறைத்து விட்டு, ஸ்வயம் - தான், ந யாதி - போகக்கூடாது. நியோகம் - ஆஜ்ஞை. ‘ஒரு’ இத்யாதி—மற்றொரு இடத்திற்குப்போய் செய்யவேண்டியதான கார்

---

1 மோக்ஷதர்மம். 2 பௌஷ்-ஸம்.

விளக்கை யதுக்குப் ப்ராப்தரானார் கையிலே கொடுத்துப் போமாப்போலே ஸத்பாத்ரமானார்க்குத்தான் சொல்லும் போது தனக்கு உபதேசித்த வாசார்யனை முற்பட வெளியிட்டு பின்பு தனக்கு உபதிஷ்டமான வர்த்தங்களையே சொல்லவும்; சில காரணங்களாலே திவ்யசக்ஷு: ஶ்ரோத்ரங்கள் பெற்றுத்தானிவற்றாலே யறிந்துசொல்லுமவற்றையும் 1 'வ்யாஸ ப்ரஸாதாச்ச்ருதவாநேதத்குஹ்யமஹம் பரம் । யோகம் யோகேஶ்வராத் க்ருஷ்ணாத்ஸாக்ஷாத் கதயத: ஸ்வயம் ॥' என்கிறபடியே ஸ்வாசார்ய ப்ரஸாதமடியாக இவ்வர்த்தமறிந்தேன், என் கைமிடுக்காலே யறிந்து சொல்லுகிறேனல்லேனென்றிவ்வுண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டு சொல்லவும் பெறில்

யத்தைச் செய்யச்சொன்னால். 'அர்த்தங்களையே' என்பதினால் ஸம்ப்ரதாயாகதங்களல்லாதவைகளைச் சொல்லக்கூடாதென்பது த்யோதிதம். காரணங்கள்-ஜந்மாந்தர ஸுக்ருதாதிகள். 'திவ்ய' இத்யாதி-ஸாதாரணக்கண்ணால் பார்க்கமுடியாதவைகளைப் பார்க்கும்படியான கண், ஸாதாரண காதுகளினால் கேட்க முடியாததான ஶப்தத்தைக் கேட்கக் கூடிய காது. இதில் ஶிஷ்டாநுஷ்டானம் காட்டியருளுகிறார்—'வ்யாஸ' என்றாரம்பித்து. ஏதத்-இந்த, பரம்-உயர்ந்ததான, குஹ்யம்-ரஹஸ்யமான, யோகம்-யோகத்தை, அஹம்-நான், ஸ்வயம்-தானாகவே, கதயத:-சொல்லுகிற, யோகேஶ்வராத்-சேதநாசேதன வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் நியந்தாவாகிய, க்ருஷ்ணாத்-க்ருஷ்ணனிடத்திலிருந்து, ஸாக்ஷாத்-நேரிலேயே, கேட்பார் வார்த்தைக் கேட்டல்ல என்றபடி, வ்யாஸ ப்ரஸாதாத்-(என்னுடைய ஆசார்யனாகிய) வ்யாஸருடைய அனுக்ரஹத்தினாலே, ஶ்ருதவாந்-கேட்டேன். கைமிடுக்கு-ஸாமர்த்தியத்தினாலே. இப்படிச் சொல்லில் பொய்யாகாதோ என்னில் அருளிச் செய்கிறார்—'இவ்வுண்மையை' என்றாரம்பித்து. திவ்ய

---

1 கீதை-18-75.

இவன் சொல்லுமவையெல்லாம் ஸர்வர்க்கு மாதரணீயங்களுமாய், இவன் க்ருதஜ்ஞனாயிருந்தானென்று ஸாக்ஷிகளும் ப்ரஸாதிக்கும்படியாய், ஸத்யவாதியாயிருந்தானென்று உபநிஷத்துக்களும் ஔபநிஷதபரமபுருஷனும் தங்களோடொக்க இவனை ப்ரமாணஸம்மதனென்று ஶ்லாகிக்கும்படியுமாம். இப்படி க்ருதஜ்ஞனுய வஹிதஜ்ஞ ஶிஷ்யனைப்பற்ற நாம் செய்த க்ருஷி ஸபலித்ததென்று ஆசார்யனும் க்ருதார்த்தனுமாயிருக்கும்.

> ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயாந் யோ
> வித்யாபேதாநுபாதிஶத் ।
> கத்யதே மோக்ஷமார்கேஷு
> ஸ து ஶ்ரேஷ்டதமோ குரு: ॥

சக்ஷுராதிகள் பெற்றதும் ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினால் உண்டான படியினால் இது தத்வமே என்று தாத்பர்யம். உபநிஷத்துக்களும்-'ஆசார்யனையுடைய புருஷனே பகவானையறிவான்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யாதிகள், ஔபநிஷத-உபநிஷத்துக்களினால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற. ஶ்லாகிக்கும்படியாம்- 'நவதஸ்மாத்' என்றாரம்பிக்கும் கீதா ஶ்லோகத்தின்படியே கொண்டாடும்படியாம். ஆசார்யனுக்கும் இது ப்ரீதிகரமென்றருளிச் செய்கிறார்— 'இப்படி' என்றாரம்பித்து. பற்ற-குறித்து. க்ருஷி-ப்ரயத்னம். உபநயனம் செய்தவர்களையும், வேதாத்யயனம் செய்வித்தவர்களையும், மந்திரம் மாத்திரம் உபதேசம் செய்தவர்களையும், சாஸ்திரஜ்ஞானத்துக்குப் பரம்பரையாகக் காரணமானவர்களையும் ஆசார்யர்களென்றெண்ணவேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதினால் இங்கு ஆசார்யனென்று சொல்லப்படுகிறவர்களுள் ப்ரதானமான ஆசார்யனை நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஸாக்ஷாத்' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] ய:-எவன், ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயாந்-மோக்ஷத்துக்கு நேரில் உபயோகங்களான, வித்யாபேதாந்-வித்யைகளின் பிரிவுகளை, உபாதிஶத்-உபதேசித்தானோ, மோக்ஷமார்கேஷு -

ஆசார்யவத்தயா மோக்ஷம் வதந்தி ஸ்ம்ருதி ச।
இஹாமுத்ர ச தத்பாதௌ ப்ராப்யம் தேசிகாவிது: ॥

ஏற்றிமனத் தெழில்ஞான விளக்கை யிருளனைத்தும்
மாற்றினவர்க் கொருகைம்மாறு மாயனுங்காணகில்லான்
போற்றியுகப்பதும்புந்தியிற்கொள்வதும்பொங்குபுகழ்ச்
சாற்றிவளர்ப்பதுஞ்சற்றல்லவோமுன்னம்பெற்றதற்கே

மோக்ஷத்தைப்பற்றிய ஶாஸ்திரங்களில், ஸ ஏவ-அவனே, ஶ்ரேஷ்டதம: - மிகவும் உயர்ந்தவனை, ப்ராப்ய:-ஆசார்யனாக, கத்யதே-சொல்லப்படுகிறான். 'ஆசார்யவாந்' என்பதினால் பலாந்தரங்களுக்கு ஸாதனங்களான உபாஸனங்களும், 'ஸாக்ஷாத்' என்பதினால் பரம்பரையாகாரணமான கர்மயோகாதிகளும் விலக்கப்படுகின்றன. ஆசார்யவத்தயா - ஆசார்யனை உடையவனாயிருப்பதினால், மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, வதந்தி - வேதங்கள் சொல்லுகின்றன, ஸ்ம்ருதி ச - இதிஹாஸ புராணங்களும் சொல்லுகின்றன. (ஆகையால்) தேசிகா: - ஆசார்யர்கள், இஹ - இந்த லோகத்திலும், அமுத்ர - பரலோகத்திலும், தத்பாதௌ - அந்த ஆசார்யன் திருவடிகளையே, ப்ராப்யம் - ப்ராப்யங்களாக, விது: - அறிந்துகொண்டார்கள். 'நாயாய நாயகாயேய த்வாரத்வாரவி நித்யம் யதீய' இத்யாதி அனுஸந்தேயம். அல்பஜ்ஞர்களான ரிஷி முதலியவர்களுக்கு ஆசார்யன் விஷயத்தில் ப்ரத்யுபகாரம் செய்ய முடியாதிருந்ததை மாத்திரம் கொண்டு ப்ரத்யுபகாரமே இல்லை என்று நிர்த்தாரணம் செய்தது உபபன்னமாகுமோ என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானமருளிச்செய்து கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'ஏற்றி' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] மனத்து-(ஶிஷ்யனுடைய) மனதிலே, எழில்-மிகவும் ப்ரகாசமுடைய, ஞானவிளக்கை-ஜ்ஞானமாகிற தீபத்தை, 'ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா' என்பது அனுஸந்தேயம், ஏற்றி-உண்டாக்கி என்றபடி, 'வேதியர் வேதத்தினுட் பொருள் நிற்கப்பாடி என்னெஞ்சுள்

நிறுத்தினன்' என்கிறபடியே கலக்கமுடியாதபடி உபதேசம்செய்து என்றபடி, இருளனைத்தும் அஜ்ஞானமெல்லாவற்றையும், அந்யதா ஜ்ஞானம், விபரீதஜ்ஞானம் முதலியவைகளை என்றபடி, மாற்றினவர்க்கு - மாறும்படி செய்த ஆசார்யனுக்கு, ஒரு - ஒருவிதமான, கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரத்தை, மாயனும்-ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்களையுடைய பகவானும், காணகில்லான் - அறிய ஶக்தியையுடையவனல்லன், இப்படியானாலும் ஶிஷ்யன் செய்யவேண்டியதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'போற்றி' இத்யாதியினால். போற்றி-தான் ஸ்தோத்திரமசெய்து, உகப்பதும்-ஸந்தோஷிப்பதும், புந்தியில்-புத்தியில், கொள்வதும்-அங்கீகரிப்பதும், ஸதா த்யானிப்பதும் என்றபடி, இப்படி மாநஸிகவாசிகங்களைச் சொன்னது காயிகத்துக்கு முபலக்ஷணம், போங்கு - வ்ருத்தியடையாநிற்கிற, புகழ் - கல்யாணகுணங்களை, சாற்றி - லோகத்தார் அறியும்படி ப்ரஸித்தமாகச்சொல்லி, வளர்ப்பதும் - அந்தக்கீர்த்தி மேல்மேல் வ்ருத்தியடையும்படி செய்வதும், முன்னம் பெற்றதற்கு-முன்னம் ஆசார்யனிடத்தில் தான் அடைந்த மஹோபகாரத்துக்கு, சற்றல்லவோ - அல்பமானதல்லவா. ஆகையினால் இவையெல்லாம் செய்தாலும் ஸத்ருஶமானதாகாது என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி ஆசார்யன் விஷயத்தில் ப்ரத்யுபகாரத்தை பகவானும் அறியமாட்டானென்றது உபபன்னமாகுமோ? யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளுக்கெல்லாம் முதல்காரணம் பகவானுடைய க்ருபையல்லவோ? இவ்வுபாயமும் அவனுடைய க்ருபைக்குக் காரணமாயிருப்பதினால் க்ருபையன்றோ முக்ய காரணம்? ஆகையினால் பகவானைவிடத் தாழ்ந்தவனாக நினைக்கவேண்டாவோ என்னில்? பகவான் தான் ஸர்வஶக்தனாயிருந்தும் தன்னால் செய்யமுடியாத சேதநோஜ்ஜீவனகார்யத்தை ஆசார்ய வேஷத்தை பரிக்ரஹித்தே செய்யவேண்டியிருப்பதினால், ஆசார்யனைவிட உத்க்ருஷ்ட தேவதை இல்லை என்றருளிச் செய்கிறார்—'ஸஉ்ராவஸீ ந' என்றாரம்பித்து.

ஆஸீநஸ் துரகவக்த்ரவிலஸஜ்ஜிஹ்வாக்ரஸிம்ஹாஸநா
தாசார்யாதிஹ தேவதாம் ஸமதிகாமந்யாம் நமந்யாமஹே।
யஸ்யாஸௌ பஜதே கதாசிதஜஹத்பூமா ஸ்வயம் பூமிகாம்
மக்நாநாம் பவிநாம் பவார்ணவஸமுத்தாராய நாராயண:॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரஶ்சைகத்ரிம்ஶ:.

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார்தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ப—ரை] ஆஸீந - உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற, துரகவக்த்ர - ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனுடைய, விலஸத் - ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஜிஹ்வாக்ர-நாக்கின் நுனியாகிற, ஸிம்ஹாஸநாத்-ஸிம்ஹாஸனத்தை உடையவனாகிய, பகவான் இவர்களிடத்திலேயே எப்பொழுது மிருப்பதினால் என்றபடி, 'ஹ்ருத்யவஸி ஹ்யாஸநஸிக' என்று கீழருளிச் செய்தது ப்ரதிவாதி நிரஸனகாலத்தில், ஶிஷ்யர்களுக்கு உபதேஶம் செய்யும் ஸமயத்தில் 'அஷ்டாக்ஷரஸ்ய தேவேந ஸர்வேஷாம் வஶிவததே' என்கிற ந்யாயத்தினால் ஆசார்யனுடையஜிஹ்வாக்கிரத்திலிருக்கிறதினாலே இவனுடைய உபதேஶத்வாரா ஶிஷ்யனுடைய ஹ்ருதயத்தில் புகுருவதற்கு அடியிட்டபடி த்யோதிதம். 'விலஸத்' இத்யாதியினால் 'தஸ்யாஹி நாஸீகிநீ' இத்யாதி விவக்ஷிதம். 'ஆஸாஸநவரம் ப்ராப்ய ந்ருத்யந்தீவ ததாஸவ:। ஸ்வயமேவ ப்ரயாதா ஜிஹ்வாக்ரே வீணாவத:॥' என்பதும் இங்கனுஸந்தேயம். 'என்னுவிலின் கவியானொருவர்க்கும் கொடுக்கிலேன்' என்றருளிச்செய்தவர் வாக்

கில் புகுந்து 'என்நாமுதல்வன்' இத்யாதி யருளிச்செய்யும்படி செய்தமை வ்யஞ்ஜிதம், **ஆசார்யாத்** - ஆசார்யனைக் காட்டிலும், **இஹ** - இந்த லோகத்தில், **அந்யாம்** - வேருன, **தேவதாம்**-தேவதையை, **ஸமதிகாம்**-மேற்பட்டதாக, **நமந்யாமஹே** - எண்ணமாட்டோம். 'தேவுமறறியேன்' இத்யாதி யனுஸந்தேயம். 'அந்யாம் ஸமதிகாம்' என்பதினுல் ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரனும் இவர்களுடைய ஜிஹ்வாக்ரத்திலே புகுந்தருளி அவயவ பூதனுன பிறகு பஹிர்பூதனுன தைவம் இல்லை என்பது த்யோதிதம். இத்தால் 'கரியகோலத் திருவுருக் காண்பன் நான் பெரியவண்குருகூர்நகர்நம்பிக் காளுரியேனுய்' என்கிறபடியே பகவானை யாஶ்ரயிக்குமிடத்திலும் ஆசார்யனுடைய ஜிஹ்வையில் வஸிப்பதினுல் உத்தேஶ்யனுவதைத் குறிக்கிறது என்பது த்யோதிதம். இதற்குக் காரணமருளிச் செய்கிருர்—'யஸ்ய' இத்யாதியினுல். **அஸௌ நாராயண:** - இந்த நாராயணன், **ஸதாபி** - எப்பொழுதும், **அஜஹத்ஸர்வஜ்ஞதா(ஸ்து)** - ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளை விடாதவனுய்க்கொண்டு, இதற்குமுன் இப்படிச் செய்யாததற்கு ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகளில் ந்யூநதை சொல்ல வழியில்லைஎன்றபடி, 'அபி' என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும், எப்பொழுதும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி யுக்தனுயிருந்தாலும் என்றபடி, 'செய்த்தலைச் சங்கம்' என்கிற நூற்றந்தாதிப் பாசுரம் இங்கனுஸந்தேயம். **மக்நாநாம்** - ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தில் முழுகியிருக்கிற, **ஜந்தூநாம்** - ஸம்ஸாரி சேதனர்களுடைய, **ஸம்ஸாரார்ணவஸமுத்தாரய** - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்திலிருந்து கரையேற்றுவதறகாக, அவர்களைக் கரையேற்றுவதற்காக என்றபடி, **ஸ்வயம்** - தானே, **யஸ்ய** - எந்த ஆசார்யனுடைய, **ஸமதிகாம்** - வேஷத்தை, **ஸஜதே** - அடைகிருனே. தன்னுல் அஶக்யமான சேதனேஜ்ஜீவன கார்யத்தை ஆசார்யருபேண

அவதரித்துச் செய்யவேண்டியிருந்தது ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, ஆகையினால் ஆசார்யனே உத்க்ருஷ்டன் என்றபடி. ஆசார்யனே பகவதவதாரமாகையினால் வேறு தேவதை இல்லை என்று தாத்பர்யம். இருவரும் ஸமமாயிருந்தாலும் உபசாராதிசயத்தாலே ஆசார்யனே உத்தேஶ்யதமன் என்று திருவுள்ளம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நாஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
சிஷ்ய க்ருத்யாதிகாரம்
முற்றிற்று.

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம: ॥

நிகமநாதிகாரம்.

[கீழ் அதிகாரங்களின் அர்த்த ஸங்க்ரஹம்—இந்த ஶாஸ்திரத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட மார்க்கத்தை அவலம்பிப்பவர்களுக்கு வரும் ப்ரயோஜனங்கள்.]

கரப₃த₃ரிதவிஶ்வ: கஶ்சிதா₃சார்யத்₃ருஷ்ட்யா
க₃லிதநிகி₂லஶோகோ க₃ச்ச₂தி ஸ்வாதி₄ போ₄க₃: ।
ஸகலவிஷயஸீமா ஸம்ப்ரதா₃யம் ப்ரயச்ச₂ந்
ஸுசரிதஸஹவாஸீ ஸம்விப₄க்தாபி₄ நந்த்₃ய: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதே₃ஶிகாய நம: ॥

இந்த நிகமநாதிகாரத்தில் இந்த ஶாஸ்திரத்தின் ஆரம்பம் முதலாக அதிகாரங்கள்தோறும் ப்ரதிபாதிதமான அர்த்தங்களை நிஷ்கர்ஷித்தருளிச் செய்துகொண்டு இங்கு நிரூபிக்கப்பட்டதே பரம புருஷார்த்தத்துக்கு ஹேதுவான மார்க்கம் என்று உபஸம்ஹாரம் செய்தருளப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'கரபதரித' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] கஶ்சித் - ஒருவன், இது அவித்யைக் கிருப்பிடமான இந்த லோகத்தில் இப்படிப்பட்டவன் துர்லபன் என்பதைக் காண்பிக்கிறது, அன்றிக்கே ஜாத்யாதி நிபந்தனமில்லாமல் எவனுவதொருவன் என்றாகவுமாம், அதுவுமன்றிக்கே ஆசார்ய கடாக்ஷத்துக்கு முன் ய: கஶ்சன என்றிருந்தவன் இப்படியாவான் என்றாகவுமாம், ஆசார்யத்ருஷ்ட்யா - ஆசார்யனுடைய கடாக்ஷத்தினுல், இத்தால் உபோத்காதாதிகாரார்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம், கரபதரிதவிஶ்வ: - உள்ளங்கையில் வைக்கப்பட்ட இலந்தைப்பழம்போல செய்யப்பட்ட, ஸ்பஷ்டமாக்கப்

பட்ட அவஶ்ய ஜ்ஞாதவ்யங்களை உடையவனாய் என்றபடி, இத்தால் அர்த்தானுஸந்தாநபாகார்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம், உஷித-போக்கடிக்கப்பட்ட, நிகில - எல்லா, மோஹ: - அஜ்ஞானத்தையுடையவனாயும், ஸித்தோபாயம் முதலியவைகளைப்பற்றிய ஸம்ஶயம் தீர்ந்தவனாயும் என்றபடி, இத்தால் ஸ்திரீகரணபாகார்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம், உபாத்த ஸ்ருதிஸார: - திருமந்திரம்முதலியவைகளை ஸாரமாகவுடையவனாகவும், இவைகளின் அர்த்தானுஸந்தானத்தைப் போகமாகவுடையவன் என்றபடி, ‘ஶ்ருதி’ பதம் த்வயத்தையும், சரமஶ்லோகத்தையும் குறிக்கிறது, இது பதவாக்யயோஜநாபாகார்த்தம், ஸமுசிதவிஷயலாபே - நல்ல குணத்தையுடைய ஶிஷ்யன் கிடைத்தபொழுது, ஸம்ப்ரதாயம் - ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை, ப்ரயச்சந் - உபதேசம் செய்துகொண்டும், ஸச்சரித - பெரியோர்களின் நல்ல அனுஷ்டானங்களாகிய, ஸிகத - உயிர் நெல்லுகளை, ஹாரி - பொறுக்குமவனாயும், ‘ஸச்சரித’ங்களாவது ‘தேவாநாம் ஈஶ்வராணாம் வச: ஸத்யம் ததைவாசரிதம் க்வசித்। தேஷாம் யத் ஸ்வவசோயுக்தம் புத்திமாம்ஸ்தத் ஸமாசரேத்॥’ என்று ஸ்ரீபாகவதத்தில் அருளிச்செய்தபடியே அவர்களுடைய உபதேசத்துக்குப் பொருத்தங்களான ஆசாரங்களை மாத்திரம் பொறுக்கிக்கொண்டு, அவர்கள் அவதார புருஷர்களாகையினால் அவர்களுடைய விசித்ர சேஷ்டைகளை நாம் அங்கீகரிக்கக் கூடாது என்று நிரூபித்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம். ‘ஸிகதஹாரீ’ என்பதினால் அநேகம் பேர்களிடமிருந்து பொறுக்கிக்கொள்ளவேணுமென்பது த்யோதிதம். (இப்படி இருந்துகொண்டு) ஸூரிவ்ருந்தாபிநந்த்ய: - நித்ய ஸூரிகளின் கும்பல்களினால் கொண்டாடத் தகுந்தவனாகிறான். ‘வானவர் முறை முறையெதிர்கொண்டு வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே’யென்றும், ‘விதிவகை புகுந்தனர்’ என்றும் சொல்லி ஸ்துதிப்பர்கள் என்றபடி.

கீழ் அதிகாரங்களின் அர்த்தஸங்க்ரஹம்.

இப்படி இஜ்ஜீவாத்மா ஸூரிகளோடொக்க ஸமாநாநந்தாநுபவத்துக்கு ஸ்வரூபயோக்யனாய் வைத்து அநாதிகாலமிழந்து ஓரளவிலே புரிந்து ஸதாசார்ய ஸம்பந்தமுண்டாய் தத்த்வஹிதங்களை யறியத்துடங்கின படியும், இவையறிவிக்கும் ப்ரமாணங்களில் ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாரதமமானபடியும், இவற்றைக் கொண்டறியு மர்த்தங்களில் சேஷசேஷித்வங்களினுடைய ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தாதிகள் ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரமாய் ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியும், இஸ்ஸம்பந்தத்தோடேகூட ஜ்ஞாதவ்யமாக பூர்வாசார்யஸங்க்ரஹீதமான அர்த்தபஞ்சகம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியும், இவ்வர்த்தபஞ்சகத்துக்குள்ளே தத்த்வத்ரயாதி விபாகவிசேஷம் பண்ணுவார்க்குத் தாத்பர்யமும், இத்தத்த்வத்ரயத்தில் ஸர்வேஶ்வரன் ஸாத்விகஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்பட்டவன் ஸ்ரிய:பதியென்னுமிடமும், இவ்வர்த்தங்களெல்லாந் தெளிந்தவன் முமுக்ஷுவாய் மோக்ஷோபாயோந்முகனாம்படியும், அதிகாரிவிபாகமும், இவ்வதிகாரிகளுக் கநுரூபமான உபாயவிபாகமும், இவ்வுபாயங்களில் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக் கதிகாரவிசேஷ மிருக்குங் கட்டளையும், ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமான விவ்வுபாயத்துக் கநுரூபமாக விஹிதமான பரிகரவிபாகமும், முமுக்ஷுவுக்கு ஸபரிகரமான ஸாங்கந்யாஸப்ரயோககர்த்தவ்யத்தினுடைய ஸந்நிவேஶ மிருக்கும்படி

கீழ் அதிகாரங்களில் பரக்க நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களை க்ரமேண ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. ஸூரிகளோடொக்க-நித்ய ஸூரிகளுக்கு ஸமமாக. அளவிலே-காலத்தில். புரிந்து - வைராக்யத்தை யடைந்து. தாத்பர்யமும்- ப்ராக்ருத்யாத்ம ப்ரமாதிகளை முதலில் கழிக்கவேண்டியதென்கிற ப்ரயோஜனத்துக்காக என்பதையும். ஸந்நிவேஶம் - அமைப்பு,

யும், இப்படி ஸாங்க ப்ரபதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினவன் ஸர்வரக்ஷணாதிக்ருதன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாகையாலே க்ருதக்ருத்யனாம்படியும், இந்நிஷ்டை தனக்குப் பிறந்தமைகண்டு தான் தேறியிருக்கைக் கடையாளங்களும்; இவனுக்கு ச்ருதியில் சாஸ்த்ரத்தாலே சரீரமநுவர்த்தித்ததாகில் இங்கிருந்த காலத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாய் ஸ்வபாவப்ராப்த சேஷவ்ருத்திரூபமான கைங்கர்யமிருக்கும்படியும், பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு எல்லைநிலம் பாகவதகைங்கர்யமானபடியும், சாஸிதாவான ஸ்வாமிக்கபிமதமல்லாதது கைங்கர்யமல்லாமையாலே யதாசாஸ்த்ரம் கைங்கர்யமநுஷ்டிக்க வேண்டினபடியும், இச்சாஸ்த்ரீய கைங்கர்ய ப்ரவ்ருத்தனுக்கு அபராதங்கள் புகாமைக்கும் புகுந்தவை கழிகைக்கும் விரகுகளும், இந்நிரபராத கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்தாநமாக அநாதி ஸித்தமாவது பாகவதாச்ரிதமான பகவத்க்ஷேத்ரமென்னுமிடமும், இப்படியே இருந்த இவ்வதிகாரிக்கு சரண்யஸங்கல்பவிசேஷத்தாலே ப்ராரப்தசேஷ காலாதிநியதி நிரபேக்ஷமாக ஸ்தூலசரீரத்தினின்றும் நிர்யாணமிருக்கும்படியும், இப்படி புறப்பட்டால் விதாயனவராஜ்யத்துக்கு முடிசூடவழைத்துவரவிட்ட ராஜகுமாரன் போமாப்போலே பெரிய மேன்மையோடே பரவைபவவ்யஞ்ஜகமாக அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே போம்படியும், இப்படிபோனால் அங்கு பிறக்கும் ஸ்வாநுரூப கைங்கர்யபர்யந்த பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவரூபமான

அநுஷ்டான ப்ரகாரமென்றபடி. விரகுகளும் - பாபாரம்பக பாபங்களுக்கும் சேர்த்து ப்ரபத்தி பண்ணுகையும், அதிகாராநுகுணமாக புந: ப்ரபத்தியாதிகள் செய்வதும். நியதி-நியமம். அழைத்துவரவிட்ட - அழைத்துக்கொண்டுவரும்படி உத்தரவு செய்யப்பட்ட. மேன்மை-உத்கர்ஷம், (ஆதிவாஹிகர்களின் ஸத்

ஆநைத்வஶ்யமிருக்கும்படியும், இப்படி உக்தமான ஜ்ஞாத வ்யங்களில் ப்ரதாநமான ஸித்தோபாயத்தையும் கர்த்த வ்யங்களில் ப்ரதாநமான ஸாத்யோபாயத்தையும் இவ் வுபாயநிஷ்டனுடைய ப்ரபாவத்தில் ஶாஸ்த்ரங்களிசை யாத வேற்றச் சுருக்கங்களையும் பற்றி ஆஹாரதோஷ தோஷதுஷ்டஸம்ஸர்க்க யுகஸ்வபாவாதிகளாலே வருங் கலக்கங்களுக்குப் பண்ணும் பரிஹார ப்ரகாரங்க ளும், இவையெல்லா மநுஸந்திக்கைக்கு ஆவமான ரஹஸ்யத்ரயத்தில் பதவாக்யயோஜநைகளும், இவ் வர்த்தங்களுக்கெல்லாம் யதாஶாஸ்த்ரம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவ ர்த்தநம் பண்ணுமாசார்யனுக்கு உபதேஶாதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி விஷயங்களிருக்கும்படியும், இப்படி உபதேஶ ப்ரகாரங்களை ஆசார்யன் திறத்தில் தகுதியான ப்ரத்யு பகாரமில்லாமையாலே நித்யஸ்ரீயான ஶிஷ்யனுக் குச் செய்ய வடுக்குமவையு மெல்லாம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸதஸ்ஸம்ப்ரதாயங்களாலும், இவற்றுக்கநுகூலமான

காரவிஶேஷம்). 'ஆநைத்வஶ்யமிருக்கும்படியும்' இத்யந்தமாக அர்த்தானுஶாஸநபாகார்த்தமும், மேல் 'இப்படி' இத்யாதியினால் ஸ்திரீகரணபாகார்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதம் 'ஏற்றச் சுருக்கங்களைப் பற்ற' என்பதினால்ப்ரபாவ வ்யவஸ்தா ப்ரபாவரக்ஷாதிகாரங்களின் அர்த்தம ஸங்க்ரஹீதம். ஆஹாரதோஷம் – அசுத்தமான ஆஹாரத்தை உட்கொள்வதினால் உண்டாகும் புத்தியின்குறைவு. தோஷதுஷ்டஸம்ஸர்க்கம்-குத்திசொல்லுகிறவர்களுடன் ஸம்பந்தம். யுகஸ்வபாவம் - கலியுகத்தின் ஸ்வபாவம். 'ஆதி' பதம் பாபபரிபாகத்தைக் குறிக்கிறது. 'இவையெல்லாம்' இத்யாதி பதவாக்யயோஜநாபாகத்தின் ஸங்க்ரஹம். 'இவ்வர்த்தங்கள்' இத் யாதி ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியாபாகார்த்தம். 'ப்ரவ்ருத்தி' இத்யாதி– உபதேஶம் செய்ய ப்ரவ்ருத்திப்பதற்கும் உபதேஶம் செய்யாமல் நிவருத்திப்பதற்கும்தகுதியானஶிஷ்யர்களின் வ்யத்யாஸம்.நித்ய

களான ஸதீர்த்யர்களாலும், அஜ்ஞாதஸம்ஶய விபர்யயங்களற யதாஶ்ருதம் யதாஹ்ருதயமுபபாதித்தோம்.

இந்த ஶாஸ்திரத்தில் நிரூபிக்கப் பட்ட மார்க்கத்தை அவலம் பிப்பவர்களுக்கு வரும் ப்ராயோஜனங்கள்.

இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் முற்பட ஸகலஸம்ப்ரதாயமுடைய ஸதாசார்யன் பக்கலிலே ஶுஶ்ரூஷாபரனாய் 1 'ஶிஷ்யஸ்தேऽஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஸாதரனாய் விஶதமாக ஶ்ரவணம் பண்ணி இவற்றுக்கு உபயுக்தங்களான நல்வார்த்தைகளையும் 2 'ஸுவ்யாஹ்ருதாநி மஹதாம் ஸுக்ருதாநி ததஸ்ததஃ । ஸஞ்சிந்வந் தீர ஆஸீத ஶிலஹாரீ ஶிலம் யதா ॥' என்கிறபடியே ஆய்ந்தெடுத்து அஹோராத்ரஶுஶ்ரூஷையாலே தெளிந்துகொள்வது. 3 'ஸூக்ஷ்மஃ பரம

ஜீணியான - எல்லாக் காலத்திலும் கடனுளியான. யதாஶ்ருதம் - ஆசார்யனிடத்திலிருந்து கேட்டபடி, யதாஹ்ருதயம் - தம்முடைய மனதில் வாஸ்தவமென்று தோன்றின ப்ரகாரம். இத்தால் ஆப்ததமத்வம் த்யோதிதம். ஸாதரனாய் - ஆசார்யனிடத்திலும், அவன் செய்யும் உபதேஶத்திலும் ஆதரவுடன் கூடினவனாய். இவற்றுக்குபயுக்தங்களான - இவ்வர்த்தங்களையே விஶதமாகத் தெரிவிக்கக்கூடியவைகளான, நல்வார்த்தை- ஹிதோபதேஶம். மஹதாம்-பெரியோர்களுடைய, ஸுவ்யாஹ்ருதாநி- உபதேஶரூபமான வார்த்தைகளையும், ஸுக்ருதாநி - (ப்ரமாணாவிருத்தங்களான) நல்ல அனுஷ்டானங்களையும், ததஸ்ததஃ - அங்கங்கிருந்து, ஶிலஹாரீ - உயிர் நெல்லுகளைப் பொறுக்கிறவன், ஶிலம் யதா-நெல்லை(பொறுக்குவதை)போல, ஸஞ்சிந்வந்- பொறுக்கிச் சேர்த்துக்கொண்டு, தீரஃ-தைர்யஶாலியாக, ஆஸீத- இருக்கவேண்டும். ப்லவங்கம-ஓ! வானரமே, ஸதாம் - பெரியோர்களுடைய, தர்மஃ-தர்மம், ஸூக்ஷ்மஃ - ஸூக்ஷ்மமானது, பர

1 1223-ம் பக்கம் பார்க்க. 2 பார-உத்-34-34. 3 ராமா-கிஷ்-18-15.

துர்ஜ்ஞேய: ஶாஶ்வதோ த⁴ர்ம: ஸூக்ஷ்மஜ்ஞை:' என்றும், 1 'த⁴ர்மஸ்ய தத்த்வம் நிஹிதம் கு³ஹாயாம்' என்றும், 2 'அணீயாந் க்ஷுரதா⁴ராயா: கோ த⁴ர்மம் வக்துமர்ஹதி' என்றும் ரிஷிகளுக்குங்கூட வருந்தி பத³ந்யாஸம் பண்ண வேண்டியிருக்கிற நிலங்களில் 1 'மஹாஜநோ யேந க³த: ஸ பந்தா²:' என்றும், 3 'த⁴ர்மஶாஸ்த்ரரதா²ரூடா⁴ வேத³க²ட்³க³த⁴ரா த்³விஜா: । க்ரீடா³ர்த²மபி யத்³ ப்³ரூயு: ஸ த⁴ர்ம: பர

துர்ஜ்ஞேய:-(ஆகையினால்) மிகவும் அறியமுடியாதது. த⁴ர்மஸ்ய - தர்மத்தினுடைய, தத்த்வம் - உண்மையானது, கு³ஹாயாம் - ஒருவராலும் அறிய முடியாத இடத்தில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. (தர்மம்) க்ஷுரதா⁴ராயா: - கத்தியின் நுனியைப்பார்க்கிலும், அணீயாந்-மிகவும் கூர்மையுள்ளது, (ஆகையினால்) இஹ - இந்த லோகத்தில், க: - எவன், த⁴ர்மம்-தர்மத்தை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, அர்ஹதி-யோக்யனாகிறான். வருந்தி-ப்ரயாஸைப்பட்டு. பத³ந்யாஸம்-அடிவைப்பு, நடக்கவேண்டிய என்றபடி. மஹாஜந: - பெரியோர்கள், யேந - எந்த வழியில், க³த: - நடந்ததோ, நடந்தார்களோ என்றபடி, ஸ: - அது, பந்தா²: - வழி. த⁴ர்மஶாஸ்த்ரரதா²ரூடா⁴: - தர்ம ஶாஸ்திரங்களாகிற தேரில் ஏறிக்கொண்டவர்களாயும், தர்ம ஶாஸ்திரங்களை உபதேஶத்துக்கு ஆதாரமாய் வைத்துக்கொண்டவர்கள் என்றபடி, வேத³க²ட்³க³த⁴ரா: - வேதமாகிற கத்தியை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களாயுமிருக்கிற, தர்ம ஶாஸ்திரத்தில் ஸந்தேஹமுண்டானால் வேதங்களைக்கொண்டுநிவர்த்திக்கிறவர்களான என்றபடி, த்³விஜா:-ப்ராம்மணர்கள், க்ரீடா³ர்த²மபி-விளையாட்டுக்காகவாவது, யத்-எந்த வார்த்தையை, ப்³ரூயு:-சொல்லுவார்களோ, ஸ: - அது, பரம: - உயர்ந்த, த⁴ர்ம:-தர்மமாக, மத: - எண்ணப்பட்டது. 'ஶ்ருதி' இத்யாதி—

---

1 பார-ஆர-314-119. 2 பார-உத்-35-29.
3 போதா-14-1-7.

ஶௌ உதஃ॥' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஶரணரான வஶிஷ்டாதயர்கள் கண்டகஶோதநம் பண்ணி நடந்த வழியிலே நடக்கையாலே நமக்கு வரு வதொரு தப்பில்லை. இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு 1 'அவிஶ்ராமமநாலம்பமபாதேயமதேஶிகம்। தமஃ காந்தார மத்வாநம் கதமேகோ கமிஷ்யஸி ॥' என்றும், 2 'நிஷ்தீயே நிராலம்பே நிஶ்சாயே நிராஶ்ரயே । அதிதீர்க்கே ஸுதுர்க்கே யமஸ்ய ஸதநம் ப்ரதி ॥' என்றும் உஷ ஷிகள் நெஞ்சாறல்படும் வழிகள் காணவேண்டா.

ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளை ப்ரமாணமாகவுடையவர்களான. கண்டக ஶோதநம் பண்ணி - முள்ளைப் பொறுக்கி ஶுத்தம் செய்து, மார்க்கத்தில் முள்ளைப்போல நல்வழி நடப்பதற்கு விரோத மான வாதிகளுடைய குயுக்திகளை நிரஸித்து என்றபடி. அவி ஶ்ராமம் - இளைப்பாற இடமில்லாததாயும், அநாலம்பம்-பிடித் துக்கொள்ள தடி முதலிய ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லாததாயும், அபாதேயம் - பசியை நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய ஆஹாரம் முதலிய தில்லாததாயும், அதேஶிகம் - வழியைக் காட்டக்கூடிய ஜன மில்லாததாயும், தமஃ காந்தாரம் - இருட்டால் மூடப்பட்டதும் காடுகள் நிறைந்ததுமான, அத்வாநம் - வழியை, நரகத் துக்குப்போகும் மார்க்கத்தை என்றபடி, ஏகஃ - ஒருவனாக, கதம் - எப்படி, கமிஷ்யஸி - போகப்போகிறாய். நிஷ்தீயே - தீர்த்தமில்லாததாயும், நிராலம்பே - பிடித்துக் கொள்வதற்கொன்று மில்லாததாயும், நிஶ்சாயே-நிழலில்லாததா யும், நிராஶ்ரயே - உட்கார இடமில்லாததாயும், ஸுதுர் க்கே - துக்ககரமாயும், அதிதீர்க்கே - மிகவும் நீண்டதாயுமிருக் கிற, யமஸ்ய ஸதநம் ப்ரதி - யமனுடைய வீட்டைக் குறித் துப் போகும், மார்க்கே - வழியில். நெஞ்சாறல்படும் - துக்கப் படும். ஸம்வாஹிநிதே - சாந்தோக்யத்தில் ஐந்தாவது ப்ர

1 பார-ஶா-337-34. 2 வங்கி-நித்.

வஞ்சாதிவிசேஷயிற் சொன்னபடியே பருத்திபட்ட பண்ணிரண்டு பாடும்பட்டுப் பூட்டைக் குண்டிகைபோலே யேறுவதிழிவதாக யமாதிநாமத்திலே வாஸிக்கவும்வேண்டா. 1 'த்வம் ந்யஞ்சஸ்ச உதஞ்சஸ்ச கர்மஸூத்ரோபபாதிதா: । ஹரே விஹரஸி க்ரீடாகந்துகைரிவ ஜந்துபி:॥' என்கிற ஸம்வத்ஸரவகாரணமான உபேய கழிந்து மற்றுள்ள வதிஶயிதபலங்கள் பெறப்போமயி காரிகளுடைய வழிகளிற் காட்டில் வாராஹாநுஸரணீய ஸௌஸ்தயாலும், வாநராவ்ருத்தி யில்லாமையாலும், 2 'தேஹாவிஶிஷ்டம் ஜாநாதி மதிசேகரிநம் நரணாம்',

---

பாடகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஜீவாத்மா புண்யங்களைச்செய்து ஸ்வர்க்காதிகளுக்குப்போகும் மார்க்கமும், புண்யபல மனுபவித்த பிறகு மறுபடியும் இந்த லோகத்துக்கு வரும் கஷ்டத்தையும் நிரூபித்திருக்கிறது. 'பருத்தி' இத்யாதி— பருத்தியிலிருந்து நூலிழுக்கும்பொழுது முதலில் கொட்டையை நீக்கிப்பன்னி, பட்டைபோட்டு மறுபடியும் குறுக்கும் நெடுக்குமாக பட்டைபோட்டு மாற்றப்படுவதுபோல. இப்படி பனிரண்டு தடவை செய்யப்படுகிறது, பாடு-ஶ்ரமம். பூட்டைக்குண்டிகை- ஏற்றச்சால், ஏறுவதிழிவதாக - ஸ்வர்க்காதி லோகங்களுக்குப் போவதும், மறுபடியும் கர்ம பூமிக்கு வருவதுமாக. இனி இந்த நல்வழி நடப்பவனுடைய ஸௌகங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்— 'த்வம்' என்றாரம்பித்து. ஹரே-ஓ! பகவானே, த்வம்-நீர், ந்யஞ்சஸ்ச-கீழ் விழுகிறதுகளாயும், உதஞ்சஸ்ச - மேல் கிளம்புகிறவைகளாயும, கர்மஸூத்ரோபபாதிதை:-கர்மங்களாகிற கயிறுகளினால் கட்டப்பட்டவைகளாயுமிருக்கிற, ஜந்துபி: - ஜந்துக்களினால், க்ரீடாகந்துகைரிவ - விளையாட்டின் பொருட்டிருக்கிற பந்துகளினால்போல, விஹரஸி - விளையாடுகிறீர். 'மற்றுள்ள' இத்யாதி—ஸ்வர்க்காதி பலங்கள். வைகாஸி

---

1 ஶேஷதர்மம். 2 பார. ஶா-358-6.

1 'உத்க்ராமதி ச மார்கஸ்த: ஶீதீபூதோ நிராஶ்ரய:',
2 'தேவயாந: பர: பந்தா யோகிநாம் க்லேஶஸங்க்ஷயே' இத்யாதிகளிற்படியே அத்யந்த விஶிஷ்டமாய், 3 'ஆத்மா கைவல்யதாம் ப்ராப்தோ யத்ர கத்வா ந ஶோசதி', 3 'அத்யர்காநலதீப்தம் தத்ஸ்தாநம் விஷ்ணோர்மஹாத்மந: || ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷ்யம் தேவதாநவை:| யத்ர கத்வா ந நிவர்தந்தே யோகஸாங்க்யா ஹி பாரத||', 4 'ந தத்ர தே

நாம் - பரமைகாந்திகளான, ந்ருணாம் - மனிதர்களுடைய, கதிம் - கதியை, அந்யேப்ய: - மற்றக கதிகளைக்காட்டிலும், விஶிஷ்டாம் - உயர்ந்ததாக, ஜாநாமி - அறிகிறேன். ஶீதீபூத: - மிகவும் குளிர்ச்சியுடையவனாய், ஸாம்ஸாரிக தாபங்களிலிருந்து விடுபட்டவனாய் என்றபடி, நிராஶ்ரய: - துக்கங்களொன்றுமில்லாதவனாய், மார்கஸ்த: - நல்ல வழியையடைகிறவனாய், உத்க்ராமதி - ஶரீரத்தைவிட்டுவெளிக்கிளம்புகிறான். யோகிநாம் - யோகிகளுக்கு, க்லேஶஸங்க்ஷயே - கஷ்டங்கள் நிவ்ருத்தியடையும்போது, ப்ராரப்தகர்மத்தின் முடிவில் என்றபடி, தேவயாந: - தேவயானம் என்று சொல்லப்பட்ட, பர: - உத்தமமான, பந்தா: - மார்க்கம். கைவல்யதாம் - அவித்யாதிகளில்லாமலிருக்கையை, ப்ராப்த: - அடைந்திருககிற, ஆத்மா - ஜீவாத்மாவானவன், யத்ர - எந்த இடத்தில், கத்வா - போய், ந ஶோசதி - துக்கிக்கிறதில்லையோ, அத்யர்காநலதீப்தம் - ஸூர்யன் அக்னி இவர்களுக்கு மேல்பட்டு ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, விஷ்ணோர்மஹாத்மந: - மஹாத்மாவாகிய விஷ்ணுவின் இடமானது, ஸ்வயைவ - தன்னுடைய, ப்ரபயா - காந்தியினாலே, தேவதாநவை: - தேவதைகளினாலும் அஸுரர்களினாலும், துஷ்ப்ரேக்ஷ்யம் - பார்க்க முடியாதது, யத்ர கத்வா - எந்த லோகத்தில்போய், பாரத - பரதவம்ஶத்தில் பிறந்த

---

1 பார-ஶா-194-27.   2
3 பார-ஶா-196-11, ஆர-136-18-23.   4 1255-ம் பக்கம் பார்க்க.

நிரயாஸ்தாதஸ்தாநஸ்ய ஸமாஜாநந:' இத்யாதிகளிலும் ஸம்ஸாராரஸ்யாவுக்கு ஸாரமென்று ஶ்ருதிகளிலுமோதப் படுகிற ஸாமவேத்தை ஸயுத்தமாக வுடைத்தாய், ஸமவஸ்ஸ்யஸாதாவஸும்ஸமாய், ஸரிவசிணமான ஸாம ஸாஷாயத்தைப் பெறப்புகுகிறேமெங்கிற ஸந்தோஷத்தை ஸாவெயமாக வுடைத்தாய், 1 'தஸ்ஸ்யகாஶித ஆர:' என்கிறபடியே ஹாதனை வீஸ்யானுடைய ஸௌஹாதத்தாலே காட்டப்படுகிற ஸசிதராதிராமத் தாலே அவ்வோதெவதெதைகள் தந்தாமெல்லைகள்தோறும் உஜஜவஸ்தீவ ஸசிணகங்ஹாதிகளை முன்னிட்டு ஸவரிகாரா யெதிர்கொண்டு ஸாவஹஸௌவசாரங் களைப் பண்ணி வழிநடத்த, கஉயொகத்திலிருந்த நாள் இறைகொண்ட தெவதெதைகளெல்லாங் காணிக்கையிட் டுக் கண்டநவதிக்க, அவர்களுக்கு மெட்டவொண் ணுத வெல்லைகளெல்லாங் கடந்து, நிதஸஶரிகள் திரளிற்புக்கால் வாசிதெரியாதபடியான நிரதிஶயவச

ராஜாவே, ஜம் லோகம் - இந்த லோகத்தைக் குறித்து, நாயாஸி - திரும்பி வருகிறதில்லையோ. ஸயுதமாக-கடைசி யாக. 'ஸாமவேத' இத்யாதி 'ஆாவீயஸி' இத்யாதிக்கும் 'ஸமவஸ்ஸ்யஸாத' இத்யாதி 'நிராலும்ப' இத்யாதிக்கும் 'ஸந்தோஷத்தை' இத்யாதி 'ஆவெயம்' என்பதற்கும், 'ஹாதி' இத்யாதி 'அதெஶிகம்' என்பதற்கும் எதிர்த்தட்டு. இறைக் கொண்ட - இவனிடமிருந்து பூஜாதிகளையடைந்த. காணிக்கை யிட்டு - உபஹாரங்களை ஸமர்ப்பித்து. வாசி - வ்யத்யாஸம், வசதி - ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய தேஜஸ்ஸு முதலியவைகள். பரமபதத்தில் திவ்ய ஸிம்ஹாஸநத்தில் எழுந் தருளியிருக்கும் பகவானை அனுபவிக்கப்பெறுவன் என்றருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அப்படி வீற்றிருக்கும் வைலக்ஷண்யத்தை

1 கௌ-ஸ-42-16.

தியைப் பெற்று, 1 'ததோ மஹதி பர்யங்கே மணிகாஞ்சநசித்ரிதே। ததர்ஶ க்ருஷ்ணமாஸீநம் நீலம் மேராவிவாம்புதம்॥ ஜாஜ்வல்யமாநம் வபுஷா திவ்யாபரணபூஷிதம்। பீதகௌஶேய ஸம்வீதம் ஹேம்நீவோபஹிதம் மணிம்॥ கௌஸ்துபேந உரஸ்தேந மணிநாபிவிராஜிதம்। உத்யதேவோதயம் ஶைலம் ஸூர்யேணாப்தம் கிரீடிநம்॥ நாவ

வேறொருவிதமாகக் காட்டுவது அஸம்பாவிதமாகையினாலே அவதாரதசைகளில் சில ஸந்தர்ப்பங்களில் ஸேவை ஸாதித்திருப்பதை மஹர்ஷிகள் அநுபவித்திருப்பதைக்கொண்டு ஸுலபமாக புத்திக்கு கோசரமாக்குவதற்காக நிரூபித்தருளுகிறார்—'ததஃ' என்றாரம்பித்து. **ததஃ** - பிற்பாடு, **மணிகாஞ்சநசித்ரிதே**-ரத்னங்களாலும், ஸ்வர்ணத்தாலும் அதிவிசித்ரமாகச் செய்யப்பட்ட, **மஹதி**-பெரிய, ஔன்னத்யவிஶாலத்வாதிகளோடுகூடிய என்றபடி, **பர்யங்கே** - ஸிம்ஹாஸனத்தில், **மேரௌ** - மேருபர்வதத்தில, **நீலம்**-மிகவும் கறுத்ததான, **அம்புதம் இவ**-மேகத்தைப்போல, **வபுஷா** - தம்முடைய திருமேனியினால், **ஜாஜ்வல்யமாநம்** - ப்ரகாஶித்துக்கொண்டும், **திவ்யாபரணபூஷிதம்** - மிகவும் உயர்ந்த ஆபரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், **பீதகௌஶேய ஸம்வீதம்** - மஞ்சள் நிறமான பட்டினால் திருவரையில் சுற்றப்பட்டும், **ஹேம்நி** - தங்கத்தில், **உபஹிதம்** - இழைக்கப்பட்ட, **மணிம்** - நீலரத்னம்போலிருக்கிற, **உரஸ்தேந** - திருமார்பிலிருக்கிற, **கௌஸ்துபேந** - கௌஸ்துபத்தினால், **அபிவிராஜிதம்** - திருமேனியெங்கும் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டும, **உத்யதா** - உதித்துக்கொண்டிருக்கிற, **ஸூர்யேண** - ஸூர்யனால், **ஆப்தம்** - வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிற, **உதயம் ஶைலம் இவ**-உதய பர்வதத்தைப்போலவும், **கிரீடிநம்** - கிரீடத்தைத் தரித்துக்கொண்டுமிருக்கிற, கிரீடத்துக்கு ஸத்ருஶமான த்ருஷ்டாந்தமில்லாமையினால் சொல்லப்படவில்லை,

---

1 பார ஶா-44-13-16.

𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 |', 1 '𑌤𑌂
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶
𑌸𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌚𑍍𑌛𑌦𑍇 ‖ 𑌵𑌰𑌾
𑌹𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌾𑌭𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌨𑌾 𑌚 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾 । 𑌅𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂
𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪𑌮𑍍 ‖ 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை, 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 - பார்த்தார், 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 - மூன்று லோகங்களிலும், 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨-ஒன்றும், 𑌤𑌸𑍍𑌯- அவனுக்கு, 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 - ஸத்ருஶமாக, 𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 - இல்லை. அன்றிக்கே மூன்று லோகங்களிலும் அந்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய ஸாத்ருஶ்யம் (ஸத்ருஶமாயிருக்கை) கொஞ்சமும் இல்லை என்றர்த்தமாகவும். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பகவத்ஸேவை மாத்திரம் நிரூபிக்கப்பட்டதினால் அதில் த்ருப்தி இல்லாமல் 'ஶ்ரியா ஸஹாஸீநம்', 'கோலத்திருமாமகளோடுன்னை' இத்யாதிகளில் பரக்கப்பேசப்பட்ட பரமபதாஸிகைக்கு ஸத்ருஶமாய் பிராட்டி ஸாந்நித்யத்தினால் விஶேஷ மஹிமையையுடைய அவதாராஸிகையை நிரூபித்தருளுகிறார்—'தம்' என்றாரம்பித்து. 𑌸𑍂𑌤𑌃 - ஸாரதியான ஸுமந்திரர், 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇-ஸுவர்ணமயமாயும், 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌚𑍍𑌛𑌦𑍇 - மேலே போடப்பட்ட மெத்தையோடுகூடியதுமான, 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇-ஸிம்ஹாஸநத்தில், 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂-உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பவராயும், 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂-குபேரனுக்கு ஸமமாக ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருப்பவராயும், 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂 - நன்றாக அலங்கரிககப்பட்டவராயும், 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌾𑌭𑍇𑌣 - பன்னி ரத்தம்போன்ற வர்ணத்தையுடையதாயும், 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌨𑌾 - பரிசுத்தமானதாயும், 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾 - நல்ல வாஸனையுடையதாயும், 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨 - மிகவும் உயர்ந்ததாயுமிருக்கிற, 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨-சந்தனத்தினால், 𑌅𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 - பூசப்பட்டவராயும், 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪𑌂 - (இப்படிப்பட்ட அழகாலே) ஶத்ருக்களை ஜயிக்கக்கூடியவராயும், 'எவிற்றுச் செய்வானென்றெதிர்ந்துவந்த மல்லரை சாவத்தகர்த்த சாந்தணி தோள் சதுரன்மலே' என்பதிங் கனுஸந்தேயம், 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 -

---

1 ராமா-அயோ-16-8-11.

தஸ்யாபி வாமவ்யஜநஹஸ்தயா । உபேதம் ஸீதயா ஹூய ஸ்தீதயா ஶஶிநம் யதா ॥ தம் தபந்தமிவாதித்யமுபபந்நம் ஸ்வதேஜஸா । வவந்தே வரதம் வந்தீ விநயஜ்ஞோ விநீதவத்॥’ என்று ஸாரஸ்த ராமாயணங்களிற் சொல்லப்பட்ட வவதாராராவஸ்தைகயாலே வ்யஞ்ஜிதமான ஸராஜ்யவைபவத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸந்நிதிகளுடைய ஸமஸ்த ஸர்வ தாளிணைக்கீழ் 1 ‘ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலா வடிமைசெய்ய வேண்டுநாம்’ என்கிற உந்நாரத்திற்படியே ஸவதைஸ ஸவகால ஸவர

பக்கத்தில், ஸ்திதயா - நிற்கிற, வாமவ்யஜநஹஸ்தயா-சாமரத்தைக் கையில் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸீதயா-ஸீதையுடன், சித்ரயா - சித்ராநக்ஷத்திரத்துடன், ஶஶிநம் யதா - சந்திரனைப்போல, ஹூய: - அதிகமாக, உபேதம் - சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற, ‘அபி, ஹூய:’ என்கிற பதங்களினால் திருமேனி காந்தியையும், ஆபரணங்களின் சேர்த்தியையும், சந்தனாதி அலங்கார விசேஷங்களையும் அஸத்கல்பங்களாக்கக்கூடிய பிராட்டி ஸந்நிதியினால் உண்டான ஸௌந்தர்யாதிஶயம் சொல்லப்படுகிறது, தபந்தம் - தபித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஆதித்யமிவ-ஸூர்யனைப்போல, ஸ்வதேஜஸா - தனக்கு அஸாதாரணமான தேஜஸ்ஸினால், உபபந்நம் - நிறைந்த, தம் - அந்த, வரதம் -வரத்தைக் கொடுக்கிறவனை, ராமம்- ஸ்ரீ ராமனை, த்ருஷ்ட்வா-பார்த்தார், வந்தீ-பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவராயும், விநயஜ்ஞ:-விநயம் தெரிந்தவராயுமிருக்கிற ஸுமந்த்ரர், விநீதவத்-வணக்கத்துடன், வவந்தே-ஸேவித்தார். அவதாராவஸ்தைகை - அவதாரதஶைகளில் வீற்றிருந்த தஶைகள். வ்யஞ்ஜிதமான - ப்ரகாஶம் செய்யப்பட்ட, ஊஹித்தறியப்பட்ட என்றபடி. ‘ஸர்வாபேக்ஷயா ஸஹ ஸர்வ ஸ்ருஷ்டி தத்பாவி விஷ்ணோ’, ‘தேவ: ஸ்ரீமாந் ஸ்வதே: காரணமிதி வதேமகவத்ம ஸமஸ்தே’ இத்யாதிகளிற்படியே உபய வேதாந்தங்களிலும்

1 4:5-ம் பக்கம் பார்க்க.

வஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பெற்று வாழ்வர்கள். இப்படி ஸ்ரிய:பதியான நாராயணன் திருவடிகளே உபாயதசையிலும் பலதசையிலும் உபஜீவ்யங்கள்.

உறுசகட முடையவொரு காலுற்றுணர்ந்தன
உடன்மருத மொடியவொரு போதிற்றவழ்ந்தன
உறிதடவு மளவிலுரலூடுற்று(டொத்து)நின்றன
உறுநெறியோர் தருமன்விடு தூதுக்குகந்தன
மறநெறியர் முறியபிரதானத்து வந்தன
மலர்மகள் கைவருட மலர்போதிற் சிவந்தன
மறுபிறவியறு முனிவர் மாலுக்கிசைந்தன
மனுமுறையில் வருவதோர் விமானத்துறைந்தன
அறமுடைய விசயனமர் தேறிற்றிகழ்ந்தன
அடலுரகபட மடியவாடிக் கடிந்தன
அறுசமயமறிவரியதானத் தமர்ந்தன
அணிகுருகை நகர்முருக நாவுக்கமைந்தன
வெறியுடைய துளவமலர் வீறுக்கணிந்தன
விழுகரியோர் குமரனென மேவிச்சிறந்தன
விரலசுரர் படையடைய வீயத்துடர்ந்தன
விடலரிய பெரியபெருமாள் மெய்ப்பதங்களே. 51

ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களே இப்படி இந்த ப்ரபந்தத்தில் கீழ் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தமென்று அதிஸங்க்ரஹமாய் நிரூபித்தருளுகிறார்— 'இப்படி' என்றாரம்பித்து. உபஜீவ்யங்கள் - உபாயமாயும் ப்ராப்யமாகவும ஆஶ்ரயிக்கத்தக்கவைகள். கீழ் 'வ்ருணீமஹே' என்று உபக்ரமிக்கப்பட்டதே நிகமனம் செய்யப்பட்டதாகிறது.

இப்படி உபாயோபேயதசைகளில் ஶ்ரிய:பதியின் திருவடிகளே உபஜீவ்யமென்பது ஸங்கதமாகுமோ? ப்ராப்யதசையில் பரமபதநாதன் திருவடிகளன்றோ உபஜீவ்யம்? ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்கள் காலவிப்ரகர்ஷத்தினால் ஆஶ்ரயிக்கமுடியாதே

என்னில்? அவ்விரண்டாகாரங்களும் பொருந்திய அர்ச்சாவதாரம் கொண்டிருக்கும் பகவானுடைய திருவடிகளே உபஜீவ்யம் என்று திருவுள்ளத்தில்கொண்டு திவ்யஸ்தலங்களுக்கு உபலக்ஷணமாக ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸாந்நித்யமடைந்திருக்கும் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளே உபஜீவ்யமென்று ஸமாதானமருளிச் செய்கிருர்— 'உறு' என்றுரம்பித்து.

ப—ரை] **விடலரிய**-விடமுடியாததான, மேல் அருளிச் செய்யப்படுகிற ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஸர்வபாப நிவர்த்தகத்வம், ஸௌலப்யம், ஸௌஸீல்யம், ஆஸ்ரிதரக்ஷண ப்ரதிஷ்டிதத்வாதிகள், ஸம்ஸாரபந்த நிவர்த்தகத்வம், ஆழ்வாருடைய உகப்பினுல் நமக்கு குலதனமாயிருக்கை, போக்யத்வாதிஸயங்கள் முதலியவைகளினுல் ஒருதரம் அனுபவிக்கப்பட்ட பிறகு என்றபடி, **பெரியபெருமாள்**-ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய, **மெய்ப்பதங்களே** - ஆஸ்ரிதர்கள் விஷயத்தில் மெய்யான திருவடிகளே, இத்தால் ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வோபயுக்த குணவிஸேஷங்களோடு கூடினவைகளாகையினுல் திருவடிகளே உத்தேஸ்யங்கள் என்பது த்யோதிதம், **உறு**-மிகவும் பலிஷ்டமான, **சகடம், உடைய** - முறியும்படி, **ஒருகால்** - ஒரு ஸமயத்தில், அன்றிக்கே ஒருதடவை, **உற்று** - ஸ்பர்ஸித்து, **உணர்ந்தன** - விழித்துக்கொண்டதுகள், அன்றிக்கே ஜாகரூகங்களாயிருந்ததுகள், அஸுராவேஸத்தினுல் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை ஹிம்ஸிக்கவேண்டுமென்பதில் பூர்ண நிஸ்சயத்துடன் வந்த வலி 'உறு' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. '**ஒருகால்**' என்பதினுல் அப்படிப் ப்லிஷ்டமான சகடமும், அதிலிருந்த அஸுரனும் அதி ஸுகுமாரமான திருவடிகள் ஒருதடவை தொட்டதினுல் முறிந்தது என்கிற ஆஸ்சர்யம் த்யோதிதம். ஸர்வ ரக்ஷகனுய் ஸர்வஜ்ஞனுன பகவான் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ள கைதப்பினபோது திருவடிகள் அவனையும் ரக்ஷித்தது, என்கிறபடியினுல் திருவடிகளின் உபாயத்வம் ஸூசிதம். **உற்று** - ஸாவதானமாக, **உணர்ந்தன**, என்கிற யோஜனையில் ரக்ஷகத்வமாகிற தங்களுடைய க்ருத்யத்தில் தாங்கள் ஜாகரூகங்களாக இருந்தன என்ற

படி. **உடன் மருதம்**-'புணரேய் நின்ற' இத்யாதிகளிற்படியே (நடுவில் இடைவெளியில்லாமல்) ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற மருதமரங்கள், **ஒடிய** - முறிந்துவிழ, **ஒருபோதில்** - ஒருஸமயத்தில், **தவழ்ந்தன**, பாபத்தினால் ஸ்தாவரஜன்மத்தை யடைந்தவர்களுக்கு அதை விமோசனம் செய்தமையால் பாபநிவர்த்தகத்வம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. **உறிதடவுமளவில்**-உறிகளைத் தடவும்பொழுது, **உரலோடு** - உரலுடன், **உற்று**-சேர்ந்து, (**ஒத்து**-ஸத்ருசங்களாக), **நின்றன**, வெண்ணெய்திருட ஆரம்பித்து அதைத்தலைக்கட்டவும் மாட்டாதே, தான் அகப்பட்டு உரலோடு கட்டப்பட்டு நிற்கும்பொழுது அசேதனமான உரலுக்கும் தனக்கும் வ்யத்யாஸம் இல்லாமல் நின்றமை என்று அபிப்ராயம். க்ருஷ்ணனுக்காகப் பயந்து இருட்டறையில் வைக்கப்பட்டிருந்ததினால் '**தடவும்**' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'பின்னு மகம்புக்கு உறியைநோக்கி பிறங்கொளி வெண்ணெயும் சோதிக்கின்றான்' என்றாறிறே. 'உரலினோடிணைந் திருந்தேங்கிய வெளிவு' என்றது இங்கனுஸந்தேயம், அன்றிக்கே உன்னத ஸ்தானத்திலிருந்தமையினால் அவைகளை எட்டுவதற்காக 'பொத்தவுரலைக் கவிழ்த்ததன் மேலேறி தித்தித்தபாலும் தடாவினில்வெண்ணையும் மெத்தத்திருவயிறார விழுங்கிய அத்தன்' என்கிறபடியே உரலின்மேல் ஏறிநின்றமை சொல்லப்பட்டதாகவுமாம். இத்தால் அநந்யர்களுக்கு இஷ்டபலம் கொடுத்தமை த்யோதிதம். **உறு** - யோக்யமான, **நெறி** - மார்க்கத்தையுடைய, ஸத்யமார்க்கத்தையுடைய என்றபடி, **ஓர்** - அத்விதீயமான, **தருமன்** - தருமபுத்திரரால, **விடு** - அனுப்பப்பட்ட, **தூது** - தூத க்ருத்யத்துக்கு, **உகந்தன** - ப்ரீதியுடன் ஒப்புக்கொண்டன, பெறாப்பேறாகப் பாவித்து ஸந்தோஷித்தனுகள் என்றபடி. இத்தால் ஸௌலப்யாதிகள் த்யோதிதம். **மற** - கோபத்தை, **நெறியர்** - மார்க்கமாகவுடையவர், 'விஷ்ரீ தஸ்யோஸுரா:' என்கிற ஆஸுர ப்ரக்ருதிகள் என்றபடி, **மூறிய** - நசிக்கும்படி, **பிரதானத்து** - ப்ருந்தாவனத்தில், **வந்தன**, அன்றிக்கே **உவந்தன** - ப்ரீதி பண்ணினதுகள் என்றாகவுமாம். ப்ருந்தாவனத்தில் ஜங்கமஸ்தாவர வேஷம் பூண்டு நிற்கும் அஸு

ரர்கள் நாசம் அடைவதற்காக என்றபடி, 'வைநதேயம் ஸமவதார க்ருஷ்ணோ நிஷ்ணோக்ஷுணா। ஸம்ஹாரஜந மநஸா யத்தம் மவாம் வ்ருஜி ஜிஹீஷதா॥' என்பது அநுஸந்தேயம். மலர்மகள் - லக்ஷ்மீ, கை வருட - திருக்கைகளினால் தடவிக்கொடுக்க, மலர்போதில்-மலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பத்தைக் காட்டிலும், அன்றிக்கே அப்பொழுது தான் மலர்ந்துகொண்டிருக்கிற, 'வாஞாாஜேஷஜெவ' இத்யாதிகளிற்படியே அத்யந்த ஸுகுமாரமான பெரிய பிராட்டியார் கை பட்டபோதிலும், 'சிவந்தன' வாகையினால் ஸௌகுமார்யாதிசயம் த்யோதிதம். மறுபிறவி - அடுத்த ஜன்மத்தை, அறு-அறுக்கக்கூடிய, இது 'மாலுக்கு' விசேஷணம், முனிவர் - மகரிஷிகளுடைய, மாலுக்கு - பரமபக்திக்கு, இசைந்தன - அநுரூபங்களாயிருந்ததுகள். ஸ்வயம் போக்யங்களாகையாலே அவர்கள் விடவொண்ணாமல் நிரந்தரம் த்யானம் செய்தார்கள் என்பதும், ப்ரயோஜநாந்தரத்துக்காகச் செய்யவில்லை என்பதும த்யோதிதம். திருவடிகளின் ப்ரபாவத்தாலே ஸம்ஸாரம் தன்னடையே கழிந்தது என்றபடி. 'ஒருபொருட் கசைவோரசைக' இதயாதி இங்கநுஸந்தேயம். மனுமுறையில்-மனுவின் வம்சத்தில், வருவது-ஆராத்யமாக வந்துகொண்டிருக்கிற, ஓர் - அத்விதீயமான, விமானத்து - ப்ரணவாகார திவ்யவிமானத்துள், உறைந்தன-இருந்தன, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்போல தீர்த்தம் பரஸாதித்துப் போருகையன்றிக்கே சேதனர்களெல்லாரையும் உஜ்ஜீவிக்கச் செய்தல்லது போகிறதில்லை என்று ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதமாய் இருப்பது த்யோதிதம். அறமுடைய - தர்மத்தையுடைய, அதைச் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய, விசயன் - அர்ஜுநன், அமர்தேரில் - பாரத யுத்தத்துக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட தேரில், திகழ்ந்தன - ப்ரகாசித்தன, 'விசயனமர்தேர்' என்பதினால் அர்ஜுநன் ரதிகனாய் பகவான் ஸாரதியாய் நின்ற நிலை த்யோதிதமாய் ஸௌசீல்யாதிகள் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டன. 'தேருமூர்ந்து தேசுயர்ந்த' இத்யாதி அநுஸந்தேயம். அடல் - ஹிம்ஸிப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடைய, உரகபடம் - காளியனுடைய படம், மடிய-

மடிந்துபோம்படி, ஆடி - நர்த்தனம் பண்ணி, கடிந்தன - கோபித்துக்கொண்டன, காளீய நிரஸனம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. அறுசமயம் - ஆறு மதங்களினுலும், அறிவரிய - அறியமுடியாத, தானத்து - ஸ்தானத்திலே, பரமபதத்திலே என்றபடி, அமர்ந்தன - ப்ரதிஷ்டிதமாய் நின்றன, அணிகுருகைநகர் - பூமண்டலத்துக்கு ஆபரணமான குருகாபட்டணத்துக்கு, முருகர் - நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, நாவுக்கு - வாக்குக்கு, அமைந்தன - ஸ்தோத்திரத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு இருந்ததுகள். ‘ என்னுவியின் கவியாதொருவர்க்குங் கொடுக்கிலேன் ’, ‘ தஹாஷி நாஷேகிநீ * * நயாவாஜெஹ ’ இத்யாதிகளிறபடியே ஒருவருக்கும் அடையமுடியாத குணுதிஶயங்களே உடைத்தாயிருந்தமை த்யோதிதம். இவர் ‘துயரறு சுடரடி’ என்றுரம்பித்து அடிவிடாமல் பேசுந்தவராகையினுல் அவரடியாரான நமக்கும் அவ்வடியை ஆஶ்ரயிப்பதற்கு அடியுண்டாயிற்றென்றபடி, ‘ சுநெந்ஷு * * வாஜாவ நிக்ஷா ஜயிமஜூஜாதம் வஷம் ஜுமாரெஙயிநெஷவதம் நூ’ என்பது இங்கனுஸந்தேயம். இத்தை யடியொத்தியே பெரிய முதலியாரும் ‘ ஹெஷாஷுரி * * வாஜாஙவிநூ ’ என்றருளிச்செய்தது. வெறியுடைய - வாஸனேயுடன் கூடிய, துளபமலர் - திருத்துழாய்ப் புஷ்பத்தை, வீறுக்கு - ஸ்வோத்கர்ஷத்துக்காக, அணிந்தன - அலங்காரமாக்கிக் கொண்டன, விழு - உத்தரையின் கர்பபத்திலிருந்து விழுந்த, கரி - கரிக்கட்டை, ஓர் குமரன் - ஒரு பிள்ளே, என - என்று சொல்லும்படி, மேவி - அனுக்ரஹித்து, சிறந்தன - ப்ரகாஶித்ததுகள், ‘ஸவிதொஜம்வஜ வரீக்ஷிதி வ ’ என்றிவர்தாமே யருளிச்செய்திருக்கிறபடியே கரிக்கட்டையாய் விழுந்ததை பெரிய மஹாராஜனுகும்படி க்ருபை பண்ணினதுகள் என்றபடி. விறல் - ஸாமர்த்யத்தையுடைய, அசுரர்படை - அஸுரர்களுடைய ஸேனே, அடைய - முழுவதும், வீய - நஶிக்கும்படி, துடர்ந்தன - பின்தொடர்ந்து சென்றன, ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணத்திலுள்ள ஊற்றத்தினதிஶயத்தாலே பசுவுக்காகப் புலியைத் துடர்ந்துசெல்லுங் கணக்கிலே துடர்ந்து சென்றன என்றபடி.

இதி யதிராஜ மஹாநஸ பரிமள
பரிவாஹ வாஸிதாம் பிபத ।
விபுத பரிஷந்நிஷேவ்யாம்
வேதாந்தோதயந ஸம்ப்ரதாய ஸுதாம் ॥

இப்படிக் கீழருளிச் செய்யப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸித்தங்களாகையாலே ஸம்ஸாரமாகிற மஹாக்னியினால் தாபத்தையடைந்தவர்களைக் குறித்து தம் பரமக்ருபையினால் இவைகளைத் தினந்தோறும் அநுபவியுங்கள், அம்ருதம்போல் ஆத்மோஜ்ஜீவனத்துக்குக் காரணமாகும் என்று உபதேஶித்தருளுகிறார்—'இதி' என்றாரம்பித்து. இது 'பாராஶர்யவசஸ்ஸுதாம் * * பௌமா: பிபந்த்வந்வஹம்' என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உபதேஶித்தாப்போலே இருக்கிறது.

ப—ரை] யதிராஜ - ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய, மஹாநஸ-மடப்பள்ளியிலுண்டான, பரிமள - வாஸனையின், பரிவாஹ - பெருக்கினால், வாஸிதாம் - வாஸனை உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற, மடப்பள்ளியாச்சானை 'மஹாநஸ' என்றும், அவர் விஷயத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்குண்டான க்ருபா விஶேஷத்தை 'பரிமள' என்றும், அதினால் உண்டான அர்த்தோபதேஶத்தை 'பரிவாஹ' என்றும் ஆரோபித்தருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'வாஸிதாம்' என்பதினால் உபநிஷத்துக்தாப்திமத்யோத்த்ருதமான கேவல ஸுதையைக் காட்டிலும் போக்யமான அனேக த்ரவ்யங்களின் சேர்க்கையினாலுண்டான போக்யதாதிஶயம் த்யோதிதம். இத்தால் இதர ஸம்ப்ரதாயங்களைக் காட்டிலும் இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தின் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸித்தத்வம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று, விபுத - வித்வான்களுடைய (தேவதைகளுடைய), பரிஷத் - ஸமூஹத்தினால், நிஷேவ்யாம் - அநுபவிக்கக் கூடியதாயிருக்கிற, 'ஸங்கஸ்ஸாதூநாம் ஸஞ்ஜீத' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாத்விகர்கள் குழாங்களாய்க்கூடி அநுபவிக்கக்கூடியது என்றபடி. வேதாந்தோதயந - வேதாந்தோதயனருடைய (மடப்

குஹூகணகணாஸ்வாத்யே காமஸ்யாஸ்த்ரே நிஜாங்குரே ।
நிம்பவ்ருத்திபிருத்குஷ்டே ந ஸஹகார: வ்யததே ॥

பள்ளியாச்சானுடைய), ஸம்ப்ரதாயஸாரம்-ஸம்ப்ரதாயமாகிற அம்ருதத்தை, பிபத - (தினந்தோறும்) அனுபவியுங்கள். இங்கு 'ஸந்த: பிபந்து' என்பதுபோலில்லாமல் பொதுவாக அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது கேவலம் ஸமாஸாரிகளுக்கு மாத்திரம் அனுபாவ்யமில்லை, ஸூரிகளுக்கும் போக்யதாதி ஶயத்தினால் அனுபாவ்யம் என்பது த்யோதிதம். 'இமையா இமையவரேத்திய' இத்யாதி கீழ் அருளிச் செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம்.

இப்படி இது ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகில் எல்லோரும் ஏக முகமாக அங்கீகரிக்காததற்குக் காரணம் என்னவென்னில்? அதற்கு ஸமாதானமாக அப்படி அங்கீகரியாதது ப்ரபந்தத் துக்கு தோஷாவஹமல்ல, அவர்களுக்கே தோஷாவஹம் என்று உதாஹரணத்துடன் நிரூபித்தருளுகிறார்— 'குஹூகண' என் றாரம்பித்து.

ப—ரை] குஹூகண - குயில்களின், கண-கும்பலினால், ஆஸ்வாத்யே - புஜிக்கக்கூடியதாயும், காமஸ்ய-மன்மதனுக்கு, அஸ்த்ரே - பாணமாயுமிருக்கிற, மன்மதன் லோகங்களைத் தன் வசமாக்குவ தற்குக் காரணமாயிருக்கிற என்றபடி, நிஜாங்குரே - தன்னு டைய துளிர், நிம்பவ்ருத்திபி: - வேப்பிலையை ஆஹாரமாக வுடைய ஒட்டை முதலியவைகளினால், உத்குஷ்டே - கக்கப்பட் டிருந்ததானால், ஸஹகார: - மாமரம், ந வ்யததே - துக்கப் படுகிறதில்லை, குயில்களை 'குஹூகண' என்று நிரூபித்திருப் பதினால் அயலாரை ரஞ்ஜிப்பிக்கும்படி ஶப்தங்களைச் சொல்லக் கூடிய வித்வான்கள் அபிப்ரேதர்கள். 'காமஸ்யாஸ்த்ரே' என் பதற்கு ஸர்வஜனங்களினாலும் ஆசைப்படக் கூடியவனாய் அதி னால் 'காம: காமப்ரத:' என்று ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமத்தில் காமன் என்று சொல்லப்பட்ட ஶ்ரிய:பதி ஜனங்களைத் தனக்கு வஶப்படு

முன்பெற்ற ஞானமு மோகந்துறக்கலு மூன்றுரையில்
தன்பெற்ற தன்மையுந் தாழ்ந்தவர்க்கீயுந் தனித்தகவும்
மன்பற்றி நின்றவகை யுரைக்கின்ற மறையவர்பால்
சின்பற்றி யென்பயன் சீரறிவோர்க்கிவை செப்பினமே.

த்துவதற்கு இப்ரபந்தத்தைத் தனக்கு பாணமாக வைத்திருக்கிறான் என்பது த்யோதிதம். இத்தால் ஸாத்விக ஜனங்களுடைய ஆதரமே முக்யமானது, அஸாத்விகருடைய அநாதரவினால் இக்ரந்தத்துக்கு யாதொரு ஹானியும் வாராது, அது அவர்களுக்கே தோஷாவஹமாகுமென்றருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று.

குணத்தை க்ரஹிப்பதிலேயே இச்சையுடையவர்களுக்காக இக்ரந்தம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகையினால் அஸாத்விகர்களுடைய அநாதரவு அகிஞ்சித்கரம் என்றருளிச் செய்கிறார்— 'முன்பெற்ற' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] **முன்** - முதலிலே, **பெற்ற** - (ஆசார்யர்களுடைய உபதேசத்தினாலே) அடையப்பட்ட, **ஞானமும்** - தத்வஹித புருஷார்த்தங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானமும், இத்தால் அர்த்தாநுஸாஸநபாகார்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம், **மோகம்** - அஜ்ஞானத்தின், **துறக்கலும்** - நிவ்ருத்தியும், இத்தால் ஸ்திரீகரணபாகம் ஸங்க்ரஹீதம், **மூன்றுரையில்** - ரஹஸ்யத்ரயத்தில், **தன்** - தன்னுடையதாய், **பெற்ற** - இப்பொழுது அறியப்பட்ட, **தன்மையும்** - ஸ்வபாவத்தையும், பகவச்சேஷத்வ பாரதந்த்ர்யாதிகளை யென்றபடி. இத்தால் பதவாக்யயோஜநாபாகம் ஸங்க்ரஹீதம், **தாழ்ந்தவர்க்கு** - தன்னிடத்தில் ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு, **ஈயும்** - இவ்வர்த்தங்களை உபதேசிக்கும்படியான, **தனித்தகவும்** - அத்விதீயமான க்ருபையையும், **மன்** - உறுதியாக, **பற்றி** - அவலம்பித்துக்கொண்டு, **நின்ற**, இவ்வர்த்தங்களே உபஜீவ்யங்கள் என்று ஸதா அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் என்றபடி, **வகை** - ப்ரகாரத்தை, **உரைக்கின்ற** - (சிஷ்யர்களுக்கு) உபதேசம் செய்கிற, **மறையவர்பால்** - வைதிகர்களிடத்தில், **சின்** - கோபத்தை, **பற்றி**-

நிவிஷ்டம் யதிஸார்வபௌமவசஸா
மாவ்ருத்திபிர்யௌவநம்
நிர்தூதேதரதாரதம்யநிரயா
நீதாஸ்ஸஹஸ்ரம் வாஸரா: |
அங்கீக்ருத்ய ஸதாம் ப்ரஸத்திமஸதாம்
கர்வோபி நிர்வாபித:
ஶேஷாயுஷ்யபி ஶேஷிதம்பதிதயா
தீக்ஷா முதீக்ஷாமஹே ||

அடைந்து, **என் பயன்** - என்ன ப்ரயோஜனம், யதாஶாஸ்திரம் அனுஷ்டித்து உபதேசித்துப் போருகிற பெரியோர்களிடத்தில் கோபித்துக்கொள்வதில் என்ன ப்ரயோஜனம் என்றபடி, **சீரறிவோர்க்கு** - குணங்களை யறிபவர்களுக்கு, இதின் உத்க்ருஷ்டத்வத்தை அறியக்கூடிய ஸாத்விகதையுடையவர்களுக்கு என்றபடி, **இவை** - இந்த அர்த்தங்களை, **செப்பினம்** - சொன்னோம். இங்கு '**தன் பெற்ற தன்மையும்**' என்பதினால் திருமந்திராதிகாரார்த்தமும், '**தாழ்ந்தவர்க்கு**' இத்யாதியினால் அகிஞ்சனராய் ஆஶ்ரயிப்பவர்களுக்குப் பரம புருஷார்த்தத்தைக் கொடுப்பது என்றர்த்தமாகையினால் த்வயாதிகாரார்த்தமும், '**மன்பற்றி**' இத்யாதியினால் பகவானை ஆஶ்ரயித்து நிர்ப்பரனாய் நிற்பது ஏற்படுகிறபடியினால் சரமஶ்லோகாதிகாரார்த்தமும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது.

லோகத்தில் க்ரந்தங்களைச் செய்வது ப்ரஸித்தி, பஹுமானம், பணம், முதலிய ப்ரயோஜனங்களுக்காகக் காணப்பட்டிருப்பதினால் அநந்ய ப்ரயோஜனமாகச் செய்தோமென்று கீழ் 'சீரறிவோர்க்கிவை செப்பினமே' என்றருளிச் செய்திருப்பது ஸங்கதமாகுமோ வென்ன அருளிச் செய்கிறார்—'**நிவிஷ்டம்**' என்றாரம்பித்து.

பதர்யதிஸார்வபௌம - ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய, **வசஸாம்** - ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலிய ஸ்ரீ ஸூக்திகளின், **ஆவ்ருத்திபி:** - ஆவ்ருத்திகளினால், **யௌவநம்** - யௌவநமானது, **நிவிஷ்டம்**-

கழிக்கப்பட்டது, லோகத்தில் விஷயானுபவங்களின் ஆவ்ருத்தி களினால் கழிக்கப்படும் யௌவநம் ஸ்ரீ பாஷ்யாதி ஸ்ரீ ஸூக்தி களின் ரஸானுபவத்தினால் கழிக்கப்பட்டது என்றபடி, 'ஆவ்ருத்திபி:' என்பதற்கு 'த்ரிம்ஶத்வாரம் ஶ்ராவிதஶாரீரக பாஷ்ய:' என்கிறபடியே அனேகம் தரம் ப்ரவசனங்களின் ஆவ்ருத்திகளினாலும், 'ஶௌரே: விஷ்வக்ஸேநம்' என்கிறபடியே ஸ்வானுஸந்தானத்தின் ஆவ்ருத்திகளினாலும் என்று தாத்பர்யம், இத்தால் ப்ராப்த காலங்களிலும் இதர புருஷார்த்தங்களில் அந்வயமில்லாமை ஸூசிப்பிக்கப்பட்டதாகிறது. தேஹயாத் திராதிகளுக்காக ப்ரபுக்களுக்குப் பரதந்திரனாயிருப்பது முதலிய தாவஶ்யகமன்றோ வென்னில்? அதுவும் தமக்கில்லை என்றரு ளிச் செய்கிறார்—'நிஶ்சிதத' இத்யாதியால். அன்றிக்கே இவ னால் ஜயிக்கமுடியாத சத்ருக்களென்று ஸ்ரீ பகவத்கீதாதிகளில் ப்ரஸித்தர்களான காமக்ரோதாதிகளுக்குப் பரதந்திரனாயிருக்க வேண்டிய யௌவனத்தில் இதர புருஷார்த்தங்களில் ஆசை யில்லை என்றது அஸங்கதமன்றோவென்னில்? ஸமாதானமருளிச் செய்கிறாராகவுமாம். நிஶ்சிதத-போக்கடிக்கப்பட்ட, இதர - (பகவானைத்தவிர) மற்றவர்களுக்கு, பாரதந்த்ர்ய - பரதந்திர னாயிருக்கையாகிய, நிரயா: - நரகத்தை உடையதுகளான, 'ஸர்வம் பரவஶம் து:கம்' என்கிறபடியே மற்றப் பாரதந்த்ர் யங்கள் நரகதுல்யங்கள் என்றபடி, வாஸரா: - தினங்கள், ஸுகம் - ஸுகமாக, நீதா:-கழிக்கப்பட்டதுகள். 'வாஸரா:' என்பதினால் ஒருநாளாகிற அல்பகாலங்கூட பாரதந்த்ர்யம் வஹி க்கவில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'வாஸர' என்கிற பதம் மத்யாஹ்னத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அப்பொழுது 'நக்தஞ்சரித குக்ஷிதே நக்தஞ்சரிதேஶ்வர' என்கிறபடியே மத்யாஹ்ன காலங்களில் த்ரவ்யார்ஜனாதிகளுக்காக ப்ரபு ஸேவா திகளும், அப்படி ஸம்பாதிக்கப்பட்ட த்ரவ்யத்தைக்கொண்டு விஷ யானுபவமாகிற ஸுகானுபவம் செய்யவேண்டிய காலமாகிற ராத் திரியிலும் இதர புருஷார்த்தத்தில் அந்வயமில்லை என்று இந்தப்

பூர்வார்த்தத்தால் சொல்லப்பட்டதாகிறது. பொதுவாக 'ஐதரவாரதம்த்ரு' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் 'மாறனார் வரிவஞ்சிலைக் காட்செய்யும் பாரினொரொடும் கூடுவதில்லையான்' என்றும், 'என்னையாளும் வன்கோவோரைந்திவை' என்றும்சொல்லுகிறபடியே காமக்ரோத இந்திரியாதிகளுக்கும் பாரவஶ்யமில்லை என்பதும் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது. அவைகளுக்கு வஶப்பட்டிருக்கையே ஆத்மாவுக்கு மிகுந்த துக்கமாகையினால் 'ஷிரயாஃ' என்றருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது. பரவாதிநிரஸனம் செய்திருப்பதும் க்ரோதாதி கார்யமன்று என்றருளிச்செய்கிறார்—'அபீகூரத்' இத்யாதியினால். ஸதாம்-பெரியோர்களுடைய, அநந்ய ப்ரயோஜனர்களான பரமைகாந்திகளுடைய, ஆஸத்திம்-அனுக்ரஹத்தை, அபீகூரத்- ப்ரயோஜனமாக அங்கீகரித்துக்கொண்டு, அஸதாம்-துர்வாதிகளுடைய, மதெவலாஷி-கர்வமும், நிவலாஷிதஃ - போக்கடிக்கப்பட்டது, இத்தால் பரமத நிரஸனமும் மஹான்களுடைய அனுக்ரஹத்திற்காகச் செய்யப்பட்டபடியினால் ப்ரயோஜனாந்தர ப்ரஸக்தியில்லை என்பது த்யோதிதம். 'ஐயமற அறுசமயக் குறும்பறுத்தோம் அணியரங்கர் அடியவர்க்கே அடிமை செய்தோம்' என்றிவர்தாமே யருளிச்செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம். அன்றிக்கே ஸதாம்-பெரியோர்களுடைய, ஆஸத்திம் - அனுக்ரஹகார்யமான நியமனத்தை என்றாகவுமாம், பெரியோர்கள் நியமனத்தை ஶிரஸா வஹித்துச் செய்தோம் என்றபடி, 'கஹஜிஹ தாநியாக்ஃ ஸஹிராவாயநிவெஃ', 'ஸஉதநாதஸதாம் வீதிஒஉதாம்ஸஜெதாம்' 'வாதிஷாவிதவெஷாணஃ வாதிக்ஷிவைஹிஉகஃ' இத்யாதி அனுஸந்தேயம். இனி வரப்போகிற காலத்திலும் தமக்கு ப்ரயோஜனாந்தரகந்தமில்லை என்று நிரூபித்தருளுகிறார்— 'ஶேஷாயுஷி' இத்யாதியினால். ஶேஷாயுஷி-மிகுதியாயிருக்கும் காலங்களிலும், ஶேஷிஉம்பதி - ஶேஷிகளான ஸ்ரீ ஶ்ரிய:பதிகளினுடைய, உயா-கருணையினாலுண்டான, தீக்ஷாம் - தீக்ஷையை, 'ஸஹயம் ஸவ ஹ-ஒதொஹெ்யா உஉரஉெ்யத

செப்பச்செவிக்கமுதென்னத்திகழுஞ்செழுங்குணத்துத்
தப்பற்றவர்க்குத் தாமே யுகந்து தருந் தகவால்
ஒப்பற்ற நான்மறையுள்ளக்கருத்தி லுறைத்துரைத்த
மூப்பத்திரண்டிவை முத்தமிழ்சேர்ந்தமொழித்திருவே.

ஆூதம் ஜஜ' என்கிற தீக்ஷையை என்றபடி, இத்தால் வ்ரதம் செய்யத்தவறினால் ஹாநி பகவானுக் குண்டாகுமாகையினால் தன்னைப் பகவான் ரக்ஷிப்பதில் தமக்குள்ள மஹாவிஶ்வாஸம் த்யோதிதம்; உதீக்ஷாஉஹெ - அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம், அதாவது அதிலேயே ஊற்றமுடையவர்களாயிருக்கிறோமென்றபடி. இத்தால் சாதகபக்ஷியைப்போல் இருக்கும் நிலை த்யோதிதம். 'ஸாதியஹுமஷுஜஹுவ' என்கிறபடியே அனேகம் திக்குகளில் அலமறவாமல் ஒரே திக்கில் நோக்கையுடைமை சொல்லப்பட்டது.

இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் அதிகாரஸங்க்ரஹப் பாட்டுக்கள் ஸர்வார்த்தஸங்க்ஹரமாயும், போக்யதமமாயும், ஸுகமாய் அர்த்தானுஸந்தானம் செய்யக்கூடியதுமா யிருக்கிறபடியினால் அவைகளின் குணாதிஶயத்தை அனுஸந்தித்தவைகளின் ப்ராஶஸ்த்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்—'செப்ப' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] செப்ப - சொல்லும்பொழுது, செவிக்கு - காதுகளுக்கு, அமுது - அம்ருதம், என்ன - என்று சொல்லும்படி, திகழும்-ப்ரகாஶிக்கிற, இது 'முப்பத்திரண்டு' என்பதற்கு விஶேஷணம், 'ஸம்ஶ்ருவெ ஐயாஶம் வாக்யம்' என்கிறபடியே அர்த்தானுஸந்தானம் செய்து ஸுகமாயிருப்பதன்றிக்கே ஶப்தம் பட்டவிடத்திலேயே அம்ருதம்போல ரஸித்திருக்கை அருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது. செழும் - ஶ்லாக்யமான, குணத்து-குணத்தையுடையவர்களாய், தப்பற்றவர்க்கு-அஸூயாதிதோஷமில்லாதவர்களுக்கு, ஸச்சிஷ்யர்களுக் கென்றபடி, தாமே - தாங்களே, உகந்து - ஸந்தோஷத்தை யுடையவர்களாய், தரும் - செய்கிற, தகவால் - க்ருபையினால் என்றபடி, ஆசார்யர்கள் செயல் நன்றாகத் திருத்திப்

ஆஸ்திக்யவாந் நிசிதவாக்ஷிர நஹ்யஸூயு
ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்ஜாநாஸ்மதிஷு |
ஸம்கேதஸீ திரஸிதஸ்தரூணேஷ்ஸ்கு
ஸ்ஸுஜீ உந்ஸ்யாவஸ்தி சாஸ்தீம் நீ: ||

பணிகொள்ளுமவர்களாகையினால் தங்களைப்போலவே ஸ்வாது தமமான க்ரந்தத்தைச் செய்யக்கூடிய சக்தியை க்ருபைசெய்தார்கள் என்று தாத்பர்யம், ஒப்பற்ற-ஸத்ருசமில்லாத, ப்ரமாண தமங்களான என்றபடி, **நான்மறை**-நான்கு வேதங்களினுடைய, **உள்ளக்கருத்தில்** - உள்ளடக்கி வைத்திருக்கும் தாத்பர்யார்த்தத்தில், அத்யந்தகூடமான தத்வார்த்தத்தை என்றபடி, **உறைத்து** - நன்றாக ஸ்பர்சித்து, தத்வார்த்தங்களை விசதமாக விஷயீகரித்து என்றபடி, **உரைத்த**-சொல்லப்பட்ட, **இவை**-இந்த, **முப்பத்திரண்டு** - முப்பத்திரண்டு பாட்டுக்களும், **முத்தமிழ் சேர்ந்த** - இயல், இசை, நாடகம், என்கிற மூன்றுவிதமான தமிழ் சேர்ந்த, **மொழித்திருவே** - சப்தரூபமான அலங்காரம். இந்த ப்ரபந்தத்துக்கு என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும், அன்றிக்கே, **மொழி**-சப்தரூபமான இக்ரந்தத்துக்கு, **திரு** - உபகாரம் என்றாகவுமாம். அன்றிக்கே ருக் யஜுஸ் ஸாமவேதங்களை யெடுத்து இவர்கள் பெரியோர்களுக்கு அழிவில்லாத ஸம்பத்துக்கள் என்று ச்ருதியில் சொல்லியிருப்பதை அநுஸரித்து அந்த வேதங்களின் தாத்பர்யார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற இவை அழிவில்லாத ஸம்பத்து என்றாகவுமாம்.

இனி வரப்போகிறகாலத்தில் கலியுக ஸ்வபாவத்தினால் நாஸ்திக்யம் முதலியவைகள் மேற்பட்டு அதினால் இந்த க்ரந்தத்தை ஆதரிப்பவர் இல்லாமல் போகும்படியாகுமே என்னில் அருளிச் செய்கிறார்—'ஆஸ்திக்யவாந்' என்றாரம்பித்து.

ய—ரை] **ஆஸ்திக்யவாந்** - ஆஸ்திக புத்தியை யுடையவனையும், **நிசிதவாக்ஷி:** - கூர்மையான புத்தியை யுடையவனையும், **அந**

மறையுரைக்கும்பொருளெல்லாம்மெய்யென்றோர்வார்
மன்னியகூர்மதியுடையார் வண்குணத்தில்
குறையுரைக்க நினைவில்லார் குருக்கடம்பால்
கோதற்றமனம்பெற்றார்கொள்வார்நன்மை
சிறைவளர்க்குஞ்சிலமாந்தர் சங்கேதத்தால்
சிதையாததிண்மதியோர்தெரிந்ததோரார்
பொறைநிலத்தின்மிகும்புனிதர்காட்டுமெங்கள்
பொன்றாதநன்னெறியிற்புகுதுவாரே. 52

அநஸூயு: - பொறாமை இல்லாதவனும், ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தமனா: - நல்ல ஸம்ப்ரதாயத்தினால பரிசுத்தமான மனதை யுடையவனும், ஸதர்த்தீ - நல்ல புருஷார்த்தத்தை விரும்புகிறவனும், ஸங்கேத - கட்டுப்பாட்டிலிருந்து, பீதிரஹித: - பயமில்லாதவனும், ஸத்ருணேஷு - புல்லுக்கு ஸமமான அல்ப புருஷார்த்தங்களில், அஸக்த: - ஆசை இல்லாதவனுமிருக்கிறவன், ந: - நம்முடைய, சாச்வதீம் - அழிவில்லாத, ஸத்பதவீம் - (இந்த க்ரந்தத்தில் உபபாதிக்கப்பட்ட) நல்ல மார்க்கத்தை, அநுவிதாஸ்யதி - அனுஸரிக்கப்போகிறான்.

கீழ் ச்லோகத்தின் அர்த்தத்தையே விவரித்தருளுகிறார்— 'மறையுரைக்கும்' என்றாரம்பித்து.

பதவுரை மறை - வேதத்தில், உரைக்கும் - சொல்லப்படும், பொருளெல்லாம் - அர்த்தங்களெல்லாம், மெய் - உண்மையானவை, என்று, ஓர்வார் - நம்பியிருப்பவர்களும். இத்தால் சில பாகங்கள் கல்பிதங்கள் என்றிவை முதலியவைகளைச் சொல்லும் மற்றவர்கள் விலக்கப்படுகிறார்கள், மன்னிய - ஸ்திரமான, கூர் - கூர்மையுள்ள, மதியுடையார் - புத்தியுடையவர்களும், வண் - விலக்ஷணமான, குணத்தில் - குணங்களில், குறை - குற்றத்தை, உரைக்க - சொல்ல, நினைவில்லார் - நினைவில்லாதவர்களும, 'குணேஷு தோஷாவிஷ்கரணம் அஸூயா' என்று சொல்லப்படுகிறபடியே அஸூயை இல்லாதவர்கள் என்றபடி, குருக்கடம்பால் - ஆசார்

இதுவழியின் னமுதென்றவரின் புகலன்வேறிடுவார்
இதுவழியாமல வென்றறிவா ரெங்கடேசிகரே [பார்
இதுவழியெய்துக வென்றுகப்பா லெவ்விழை பொறுப்
இதுவழியா மறையோரருளால் யாமிசைந்தனமே. 53

யர்களிடமிருந்து, கோதற்ற - தோஷமில்லாத, மனம் - மனதை, பெற்றார் - அடைந்தவர்களும், நன்மை - நல்ல புருஷார்த்தத்தை, கோள்வார் - அங்கீகரிப்பவர்களும், சிறை - காராக்ரஹத்தை, ப்ராக்ருத ஶரீரத்தை என்றபடி, வளர்க்கும் - வ்ருத்திசெய்கிற, கர்மங்களினால் ப்ராக்ருதமான தேஹஸம்பந்தத்தையே மேல்மேல உண்டாக்குகிற, சிலமாந்தர்-அல்பபுத்தியுடைய மனிதர்களுடைய, சங்கேதத்தால் - கட்டுப்பாட்டினால், அதாவது ஶாஸ்திர ஸம்மதமிலலாமல் ஸ்வகல்பிதங்களான கட்டுப்பாட்டினால், சிதையாத - கலையாத, நல்ல ஸம்ப்ரதாயத்திலிருந்து நழுவாத என்றபடி, திண்மதியோர் - த்ருடமான புத்தியையுடையவர்களும், தெரிந்து- நல்லது, கெட்டது, என்று விவேகித்தறிந்து, அது - அந்த க்ஷுத்ரமான புருஷார்த்தங்களை, ஓரார் - (க்ரஹிக்கத் தகுந்ததென்று) நிஶ்சயிக்காதவர்களும, போறைநிலத்தின் - பொறுமைக்கு ஸ்தானமான வஸ்துக்களில், மிகும் - உத்க்ருஷ்டரான, அன்றிக்கே பொறுமையில் பூமியைக்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டர்களான, புனிதர் - பரிசுத்தர்களான பூர்வாசார்யர்கள், காட்டும் - காட்டிய, எங்கள் - எம்முடையதான, போன்றாத - நசியாத, நன்னெறியில் - நல்ல மார்க்கத்தில், புகுதுவார் - ப்ரவேசிப்பார்கள். கீழ் ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்ட 'க்ஷுத்ரவாநு' இத்யாதி பதங்கள் இந்த பாட்டில்முறையே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸந்திக்கத்தக்கது.

ஸாராஸார விவேகம் செய்யும்பொழுது அனேகம் மதங்களிருக்க இதுவே ஸாரம், நன்மையுண்டாக்கக்கூடியது, என்று நிஶ்சயிக்கக்கூடுமோ வென்னிலருளிச் செய்கிறார்— 'இதுவழி' என்றாரம்பித்து.

படை] இது - இந்த க்ரந்தத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்குமது, வழி - நல்ல மார்க்கம், இன் - போக்யமான, அமுது - அம்ருதம், அமுதமென்று சொல்லப்படுகிற மோக்ஷத்துக்கு ஸாதனமாகையி னலும், ஸ்வயம் போக்யமாகையாலும் என்றபடி, என்றவர்- என்றனுஸந்தித்தவர்களாயும், இன்புலன் - அல்ப ஸுகமாகிய ஶப்தாதிவிஷயங்களை, வேறிடுவார் - (த்யாஜ்யமாகையாலே) ஸந் மார்க்கத்தைவிட வேறுபட்டதாகக் காண்பிக்கிறவர்களாயும், இது, வழியாம் அல - வழியாகக் கூடியதல்ல, மோக்ஷஸாதனமான மார்க்கமல்ல என்றபடி, என்றறிவார் - என்றறிபவர்களாயு மிருக்கிற, எங்கள் தேசிகரே - நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களே, வகுளாபரணநாத யாமுனாதிகளே என்றபடி, ஏகாரத்தினல் மற்ற வர்கள் விலக்கப்படுகிருர்கள், இதுவழி - இந்த க்ரந்தத்தில் நிரூ பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த ஸந்மார்க்கம், எய்துக - விருத்தியடைய வேண்டும், என்று - என்று எண்ணி, உகப்பால் - ஸந்தோஷத்தி னல், இந்த ஸந்மார்க்கத்தை நிரூபித்ததினல் உண்டான ஸந்தோ ஷத்தினல் என்றபடி, என் - என்னுடைய, பிழை - குற்றங் களை, இந்த க்ரந்தத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஶப்த தோஷாதிகளை, பொறுப்பார் - பொறுத்துக்கொள்வார், அன்றிக்கே ஸத்ஸம்ப்ர தாயம் பரவுதற்காக என்னுடைய குற்றங்களைப் பாராமல் ஶிஷ்யனைகப் பரிக்ரஹித்து உபதேஶித்தார்கள் என்ருகவுமாம், (ஆகையினல்) மறையோர் அருளால் - வைதிக ஶ்ரேஷ்டர்களான நம் ஆசாரியர்களுடைய க்ருபையினல், இதுவழியா - இதில் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதே ஸந்மார்க்கமாக, யாம் - நாம், இசைந் தனம் - அங்கீகரித்தோம். அதாவது ஸாராஸார விவேகம் செய்து இதுவே நல்ல வழியென்கிற நிஷ்கர்ஷம் என்னு டைய புத்தியினலறிந்து சொல்லப்பட்டதல்ல, பூர்வாசார்யர்க ளுடைய உபதேஶத்தினல் ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்கள் ஆசார்யோபதேஶ முகத் தாலே தமக்குக் கிடைத்ததற்குக்காரணம் பகவானுடைய ஸஹஜ

எட்டுமிரண்டு மறியாதவெம்மை யிவையறிவித்
தெட்டவொண்ணாத விடந்தருமெங்கள் மாதவனார்
முட்டவினைத் திரண்மாள முயன்றிடு மஞ்சலென்றார்
கட்டெழில் வாசகத்தால் கலங்காநிலை பெற்றனமே. 54

காருண்யமென்று பகவானிடத்தில் க்ருதஜ்ஞதானுஸந்தானம் செய்தருளுகிறார்—'எட்டு' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] எட்டு மிரண்டும் - திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும், த்வயத்தையும், அறியாத, அன்றிக்கே எட்டும், இரண்டும், பத்து என்று கூட தெரியாத ஜ்ஞானஶூந்யனை என்றாகவுமாம, இவையறிவித்து - இவைகளின் அர்த்தங்களை ஆசார்ய முகத்தாலறிவித்து, எட்டவொண்ணாத - (அநாஶ்ரிதர்களினால்) மனதினாலும் எண்ண முடியாத, இடம் - பரமபதத்தை, தரும்-தருகிறவராயும், முட்ட-முழுமையும், வினை - பாபங்களின், திரள் - ஸமூஹம், மாள - நசிக்க, முயன்றிடும் - தானே ப்ரயத்தினம் செய்கிறவராயும், (ஆகையினாலே), அஞ்சல் - நீ பயப்படாதே, என்றார் - என்று சொன்னவருமாகிய, எங்கள் - நமக்கு ஸ்வாமியான, மாதவனார்-ஶ்ரிய:பதியினுடைய, கட்டு - முழுமையும், எழில் - ப்ரகாசத்தையுடைய, வாசகத்தால் - சரமஶ்லோகரூபமான வாக்யத்தினாலே, அன்றிக்கே லோகம், ஶாஸ்திரம், இவைகளின் கட்டுப்பாட்டினால் (ஸம்வாதத்தினால்), அதாவது அவைகளை அனுஸரிப்பதினால ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றாகவுமாம்,கலங்காநிலை-ஸம்ஶயாதி கலக்கத்தையடையாத, நிலை—ஸ்திதியை, பெற்றனம்-அடைந்தோம். அன்றிக்கே இந்தப்பாட்டு ஆசார்யர்களுடைய உபகாரத்தை அனுஸந்திக்கிறதாகவுமாம். அப்பொழுது திருமந்திரம், த்வயம், இவைகளையும், 'எட்டவொண்ணாத * * அஞ்சல்' என்று சரமஶ்லோகத்தின் அர்த்தத்தையும் நமக்கு உபதேஶம் செய்த ஆசார்யர்களுடைய ஸகல ஶ்ருதீதிஹாஸபுராணாதிகளுக்கு அனுகுணமான ஸ்ரீ ஸூக்திகளினால் நிஸ்ஸம்ஶயமான ஸ்திதியைப் பெற்றோம் என்று தாத்பர்யம்.

வானுள மர்ந்தவருக்கும் வருந்தவரு மிந்நிலைகள்
தானுள னுயுகக்குந் தரமிங்கு நமக்குளதே
கூனுள நெஞ்சுகளாற் குற்றமெண்ணி யிகழ்ந்திடினும்
தேனுள பாத மலர்த்திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே. 55

இனி இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தின் போக்யதையை அனுஸந்தித்து இதை யறியாமல மற்றவர்கள் அலக்ஷியம் செய்தாலும் இந்த க்ரந்தம் பகவானுக்கு மிகவும் த்ருப்திகரம் என்றருளிச் செய்கிறார்—'வானுள்' என்றாரம்பித்து.

ப—ரை] வானுள் - பரமபதத்தில், அமர்ந்தவருக்கும் - வஸிக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும், வருந்தவரும் - ப்ரயாஸப்பட்டுவருகிற, நித்ய ஸூரிகளுக்கும் பரார்த்தித்து அடையவேண்டியதாயிருக்கிற என்றபடி, இந்நிலைகள் - இந்த க்ரந்தத்தில் சொல்லப்படுகிற ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த நிஷ்டைகள், 'ஸாஹஸ்ரைவமநா உபவநதாஸ' என்று கீழருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதிங்கனுஸந்தேயம்; இங்கு - இந்நிஷ்டைகளுக்கு விரோதிகள் நிறைந்திருக்கும் இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்திலேயே, உளனுய் - உள்ளவனுய், இந்த நிலைகளையுடையவனுய் என்றபடி, தான் - தானே, உகககும் - ஸந்தோஷப்படுகிற, தரம் - உத்கர்ஷம், நமக்கு - ஸம்ஸாரிகளான நமக்கு, உளதே - இருக்கிறதே. இந்த ஏகாரம் நிஶ்சயத்தைக் காட்டுகிறது, 'சிதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியரே', 'இழிபட்டோடு முடலினில் * * கவியமுத நுகர்ச்சி யுறுமோ முழுதுமே' இத்யாதிகளிங்கனுஸந்தேயம். கூனுள - வக்ரதையுடைய, வக்ரஸ்வபாவமுள்ள என்றபடி, நெஞ்சுகளால் - மனதுகளினல், குற்றமெண்ணி - தோஷத்தை (ஆரோபணம் செய்து) அனுஸந்தித்து, இகழ்ந்திடினும் - இப்ரபந்தத்தை அநாதரவு செய்தபோதிலும், குடிலபுத்தியையுடையவர்கள் அநாதரவு செய்தாலும் என்றபடி, தேனுள-தேன் எப்பொழுதும் இருக்கும்படியான, பாதமலர்-தாமரைப் புஷ்பத்துக்கு ஸத்ருஶமான திருவடிகளையுடைய, 'உன்தேனே மலரும் திருப்பாதம்', 'தவாம்ருதஸ்யந்தி பாதபங்கஜே' என்கிறபடியே, அன்றிக்கே 'வுணத

வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிகராய் விரகாலடியோம்
உள்ளத் தெழுதிய தோலையி லிட்டனம் யாமிதற்கென்
கொள்ளத் துணியினும் கோதென் றிகழினுங் கூர்மதியீர்
எள்ளத் தனை யுகவாதிகழா தெனெழின்மதியே. 56

ஸாரகிரீட ப்ராஞ்ஜநோத்தாராராய விமலிதஜகதாநந்தப்ரஸ்ரு வாஹார விநிருகிய’ என்றுகவுமாம், திருமாலுக்கு - ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, தித்திக்கும் - இப்ரபந்தம் மதுரமாகத் தோன்றும். இத்தால் அவன் திருவடிகளில் தேன் வெள்ளமெடுத்துப் பெருகுகிறபடியினால் போக்யவஸ்துக்களெல்லாவற்றிலும் உத்க்ருஷ்டன் அவனுக்கிது மதுரமாய்த் தோன்றுமென்றால் இதினுடைய மாதுர்யாதிஶயம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் என்பது கைமுதிகந்யாயஸித்தம் என்று திருவுள்ளம். ஸர்வதேவ நமஸ்க்ருதனான பகவானுக்கு இது போக்யமாகையினால் மற்றவர்களின் அநாதரவு அநாதரணீயம்’ என்று தாத்பர்யம்.

இக்ரந்தத்தை சிலர் ஆதரிப்பதும், சிலர் அநாதரிப்பதும் தம்முடைய ஹர்ஷ ஶோகத்துக்குக் காரணமாகாது என்றருளிச் செய்கிறார்—‘வெள்ளை’ என்றாரம்பித்து.

பதவுரை] வெள்ளை- ‘ஶுத்தஸ்படிகமணி ஸங்காஶ வ்ரதிஷ்டம்’ என்கிறபடியே வெளுத்த நிறமுள்ள, பரிமுகர் - ஸ்ரீ ஹயக்ரீவன், பரி - குதிரை, அதின் முகம்போன்ற முகத்தையுடையவர் என்றபடி, தேசிகராய் - ஆசார்யரூபியாய், விரகால் - உபாயத்தினால், அதாவது ‘யஸ்யாஹஸஹஜதே’ இத்யாதி கீழருளிச்செய்தபடியே தாமானதசையில் நம்மை உஜ்ஜீவிப்பிக்க முடியாமல் இந்த ஆசார்யரூபமாய் திருவவதரித்தருளி நம்மை வசீகரிக்கும்படியான அனேக சூழ்ச்சிகளைச்செய்து என்றபடி, ‘பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து போதில் கமலவென்னெஞ்சம் புகுந்துமென் சென்னித்திடரில் பாதவிலச்சினை வைத்தான்’ என்பதினனுஸந்தேயம, அடியோம் - ‘ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதிமாம் த்வாம்

ஶ்ரவஸீம்' என்கிறபடியே திருவடிகளை யாஶ்ரயித்த நம்முடையத் உள்ளத்து - மனதில, எழுதியது-எழுதின அர்த்தங்களை, ஓலையில்-பத்ரத்தில், யாம், இட்டனம்-எழுதி வைத்தோம், (ஆகையினால்) இதற்கு - இப்ரபந்தத்திற்கு, என் - என்ன தோஷமுண்டு, மனுஷ்ய புத்தியினால் செய்யப்பட்டதாயின் ப்ரமம் ப்ரமாதம் முதலிய தோஷங்கள் சொலலலாம், ஸர்வஜ்ஞனால் அருளிச் செய்யபபட்டபடியினால் ஒருதோஷமும் சொல்லமுடியாது என்றபடி, அன்றிக்கே யாம், இதற்கு, என் - என்ன, எவ்வித ஸம்பந்தத்தை யுடையோம் என்றபடி, கோள்ள - இதை அங்கீகரிக்க, துணியினும் - விஶ்வாஸம் செய்தாலும், இதுவே பரமார்த்தமென்று அங்கீகரித்தபோதிலும், கோது - அஸாரம், என்று, இகழினும் - அநாதரித்தாலும், கூர்மதியீர் - ஸூக்ஷ்மமான புத்தியையுடையவர்களே, என் - என்னுடைய, எழில் - ப்ரகாசத்தை உடைய, நிஶ்சயத்தையுடைய என்றபடி. 'ஶ்ருதி ஶ்ரீ ஸூக்திபாவஜ்ஞே ஹாஸதே லக்ஷணதே ஸ்வலக்ஷ்யாநோஷாநுவிதயதி ராமோ வயதி யஃ। ஸ்வஹஸ்தேநாக்ஷிப்தைஃ ஸவமாநிஜமாத்ருஷா பஹாஜம் மஜஹ்நி ஜடும்பாமோஜஃ மமநதமோதிம்வதி ஜயஃ॥' என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனாலே ப்ரவர்த்திககப்பட்டதாகையினாலே நிர்துஷ்டமான இப்ரபந்தத்தில் சிலர் தோஷாரோபணம் செய்தாலும் ஆகாசத்தில் சேறு பூசுவதற்காக சேற்றை எறிவதினால் தோஷாரோபணம செய்ய எத்தனித்தவர்களுக்கே தோஷம் உண்டாகிறது என்றிருக்கிற நிஶ்சயத்தையுடைய என்னுடைய புத்தி என்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே இது பகவானால் செய்யப்பட்டது என்கிற நிஶ்சயத்தையுடைய என்னுடையபுத்தி என்றாகவுமாம், எள்ளத்தனை - எள்ளளவும், கொஞ்சமும் என்றபடி, உகவாது - (க்ரஹித்தார்களென்று) ஸந்தோஷப்படாது, இகழாது - (அநாதரித்தார்களென்று) துக்கப்படாது, ஆரேனுமொருவர் செய்த ப்ரபந்தத்தை ஆரேனும் ஒருவர் அநாதரித்தால் வேறொருவருக்கு துக்கமுண்டாகாது என்னுமிடம் ஸூக்ஷ்மபுத்தியுடையவர்களான உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமே

ரஹஸ்யத்ரயஸாரோऽயம் வேங்கடேஶ விபஶ்சிதா ।
ஶரண்யம் பவதி வித்வாம் ஸம்ஸக்தஸம்ஸாரஹ்ருத ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
நிகமநாதிகார: த்வாத்ரிம்ஶ:.
ஸம்பூர்ணாய ப்ரக்ரியாஸாமஸ்த்யாய:

॥ ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்ஸம்பூர்ண: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார்தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

என்று 'கூர் மதியீர்' என்கிற ஸம்புத்திக்குத் தாத்பர்யம். 'என்னேழில்மதி' என்பதிஞல் இப்ரபந்தகர்த்தாவான ஶ்ரிய:பதி இதை ஆதரித்தவர்களிடத்தில் க்ருபையையும், அநாதரித்தவர்களிடத்தில் நிக்ரஹத்தையும் செய்தருளும் என்பது த்யோதிதம்.

இப்ரபந்தத்துக்குப் பகவானே கர்த்தாவென்றும், 'ஓலையிலிட்டனம்' என்பதிஞல் எழுதுவதில் தான் கர்த்தாவாயிருந்தபோதிலும் அதுவும் தன்னுடைய அந்தர்யாமியான பகவாஞல் செய்விக்கப்பட்டபடியிஞல் அதில் ஸ்காலித்யாதிகள் ஸம்பவிக்காதென்றும் அப்படி ஏதாவது தப்பிதங்கள் நேரிட்டிருந்தபோதி

னும் இதில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயதசைகளிலும் ஶ்ரிய:பதியின் திருவடிகளே உபஜீவ்யமென்கிற அர்த்தம் ஸ்ரீமந்நாத யாமுன ப்ரப்ருதிகளான பூர்வாசார்யர்களின் திருவுள்ளத்துக்கு உகந்ததாகையினுலே, அர்த்த கௌரவத்தினுல் அவர்கள் அங்கீகரிப்பார்கள் என்றுமருளிச் செய்துகொண்டு ப்ரபந்தத்தை நிகமனம் செய்தருளுகிருர்—'ரஹஸ்யத்ரய' என்றுரமபித்து. மேலும் 'திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே' என்று பலத்யாகமும், 'யாமிதற்கென்' என்று மமதா தயாகமும் கீழருளிச் செய்யப்பட்டது. இந்த ஶ்லோகத்தில் கர்த்ருத்வத்யாகத்தை அருளிச் செய்கிருர்.

ப-ரை] அயம் - இந்த, ரஹஸ்யத்ரயஸாரஃ - ரஹஸ்யத்ரயங்களின் ஸாரதமமான அர்த்தம், இதின் போக்யதாதிஶயத்தினுலே அடிக்கடி த்தம் திருவுள்ளத்திலனுஸந்தானம் செய்வதைக் குறிக்கிறது 'அயம்' என்கிறபதம், உபக்ரமத்திலும் இப்படியே அருளிச்செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம், வெங்கடேஶவிபஶ்சிதா - ஸ்ரீ வேங்கடேசன் என்கிற திருநாமத்தையுடையவராய் பரிபூர்ணமான ஜ்ஞானத்தையுடைய ஆசார்யனுல், அன்றிக்கே திருமலையில் நின்றருளினவனுய் விபஶ்சித் என்று ஶ்ருதியிலு சொல்லப்பட்ட பரமாத்மாவினுல் என்றுகவுமாம், விபஶ்சித்தாகிய ப்ரும்மத்துடன் என்று உபநிஷத்தில் சொல்லியிருப்பதை 'ப்ரஹ்மணி ஶ்ரீநிவாஸே' என்று வேங்கடத்தெந்தை விஷயத்தில் உபஸம்ஹாரம் செய்திருப்பது இங்கு விவக்ஷிதம், அதுவுமன்றிக்கே வேங்கடேசனென்று வேங்கடநல்வெற்பனைச் சொல்லி, 'விபஶ்சித்' என்று ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திரரான தம்மை அருளிச் செய்தாராகவுமாம. அப்பொழுது 'அன்றிவ்வுலகினையாக்கி', 'வெங்கடேஶாவதாரோயம்' இத்யாதிகளிற்படியே திருவேங்கடமுடையானுடைய அவதாரமாகிய இவ்வாசார்யன் என்று தாத்பர்யம், ஶரண்ய-சரணமாக ஆஶ்ரயிக்கத்தகுந்த, தம்பதி - எம்பெருமானையும் பிராட்டியையும, விதாம்-அறிந்தவர்களுக்கு: அதாவது எந்தத் தஶையிலும் ஒருமிதுனமே

உத்தேஶ்யமென்றிருக்கும் ஸ்ரீ சடகோபநாதயாமுந ப்ரப்ருதிகளுக்கு, ஸம்மத:-பஹுமதமாக, திருவுள்ளமுகக்கும்படியாக என்றபடி, இத்தால அல்பஜ்ஞர்களான மற்றவர்களுடைய அநாதரவும், ஆதரவும் அகிஞ்சித்கரம் என்பது த்யோதிதம், ‘ஶிஷ்யா: ஶிக்ஷிதவாக்ஜய: ஶ்ருதிவயே யேஷாம் வய: யேவ ந: தத்ஸந்தோஷஸமேதபுண்யஸமிதம் ஸாபம்பவே: கிம் பலை:’ என்றிவர்தாமே யருளிச் செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம், ஸமக்ரஹஸ்த - ஸங்க்ரஹேண அருளிச் செய்யப்பட்டது.

ஜுஷ்டம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயாம்ருதநிகமசிர
ஸ்ஸிந்துஸாரஸ்வதாட்யம்
ஶ்ரீமத்ஸ்ரீவாஸராமாநுஜமுநிதிலகே
தைவவாண்யா மயாணீச ।
தாம் வ்யாக்யாம் ஶ்ராவிதோக்த்யா தததாமு
கராணாவார்த்தா மாத்ருயக்ஞ:
காவேயுதவீயுகஶோவீயுவதிவாஶநிஷ்ய
ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹார்ய தாஸ: ॥

ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்ய வ்யாக்யா விரசிதா ஶுபா ।
யயா ஶ்ருதப்ரவசநே தத்வேஷு வாதிநோ மயா ॥

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நாஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினல்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
நிகமநாதிகாரம் முற்றிற்று.

ஸம்பரதாய ப்ரக்ரியாபாகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்
முற்றிற்று.

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

ப்ரமாணங்களின் ஸங்க்ரஹம்.

ப்ரமாணங்களின் அகராதி.

S. V. & CO., MADRAS.

ப்ரமாணங்களின் அகராதி.

ம

ஙு

உ

தயாஸஹாஸீ	170,1118
தயோரேகத	484

ந